

မိုးမိုး

အောင်မြင်စာပေ

လက်မှတ်ရ
ကုသိုလ်ပြင်
အချစ်သင်တန်း

BURMESE
CLASSIC

GATE
3

THANK YOU

ပြည်တောင်မှ မမြီးကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားလုံးညီညွတ်မှု မမြီးကွဲရေး	ဒို့က. ဒေရေး
အချုပ်အခြာသဘာဝက တည်တံ့နိုင်ပြီရေး	ဒို့အရေး

ပြည်ပသားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ပါပီးများလား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်ကိုးတက်ရေးကို
 နောင်ယုတ်ဖျက်ဆီးသူများလား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နေတဲ့ယုတ်သော
 ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန် သူ့အဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
 အမျိုးသားလုံးညီညွတ်မှုနှင့် မာအရေး
 စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီမနစ်ရှင်သန်ပိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
 ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်
 တည်ဆောက်ရေး။

စိုက်ပျိုးရေးကို ဝိမိုမုံဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး စတင်စိုက်ပျိုးမှုနှင့်
 ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း အားကောင်းစွာဖြိုး
 တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
 ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဝိမြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အကောက်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး
 ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
 နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားတည် နိုင်ငံတော်နှင့်
 တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

ဘစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓါတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
 အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
 အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
 စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်ဖြစ်သည့် ခြည်ထောင်စုစိတ်ဓါတ်
 ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
 တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

နတ်ရွာသို့။

လက်မှတ်ရကုသိုလ်ဖြစ် အချစ်သင်တန်း/နတ်ရွာသို့။ - ရန်ကုန်၊
အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၀၀၂။
၁၆၂ - စာ၊ ၁၃.၅ x ၂၁ စင်တီမီတာ။

၁၉၅-၈၃

ထုတ်ဝေသူ
ဦးအောင်မြင့်။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်
အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်။

ဖြန့်ချိရေး
အောင်မြင်စာပေ။

ပထမအကြိမ်၊
၂၀၀၃ ခုနှစ်၊
(ဇန်နဝါရီလ)၊
အုပ်ရေ(၅၀၀)။

BURMESE
CLASSIC

လက်ကိုင်အောင်မြင်မှု

မချစ်တတ်ရင်...
ချစ်တတ်သွားစေမယ်။

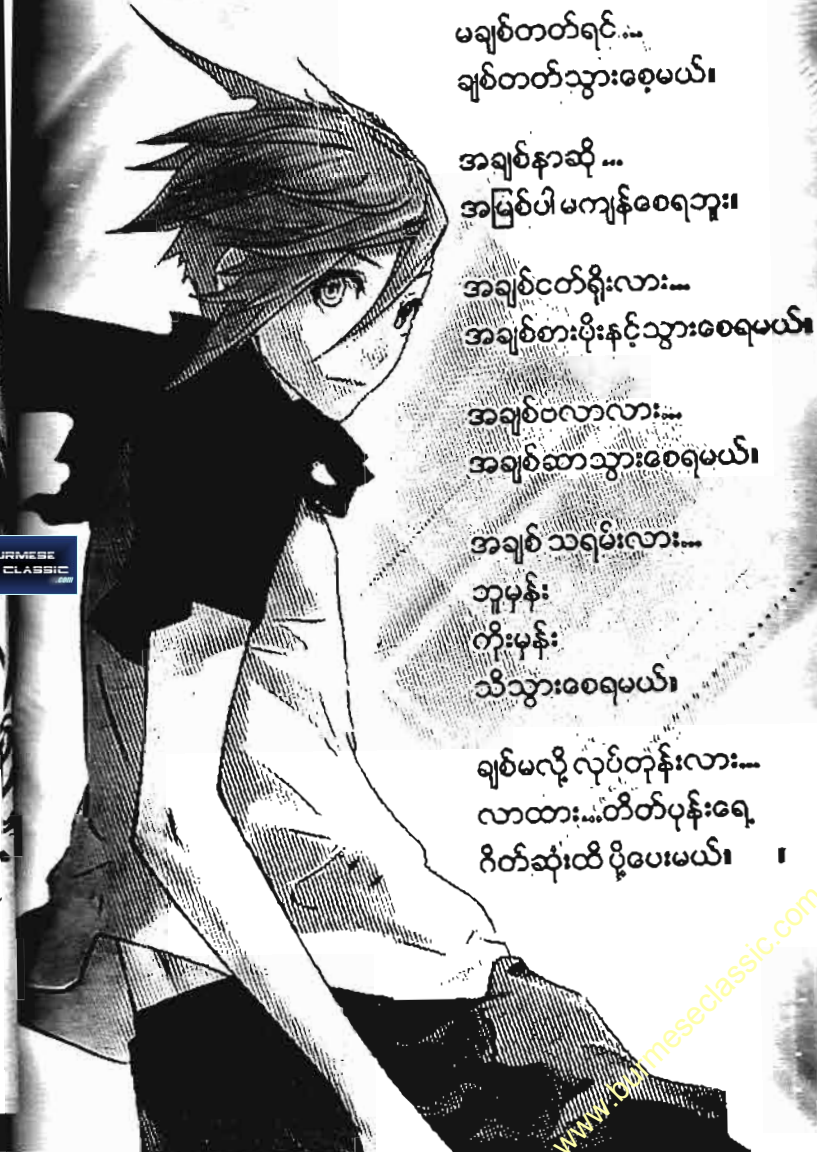
အချစ်နာဆို...
အမြဲပါမကျန်စေရဘူး။

အချစ်ငတ်ရိုးလား...
အချစ်စားပိုးနှင့်သွားစေရမယ်။

အချစ်ဝလာလား...
အချစ်ဆာသွားစေရမယ်။

အချစ်သရမ်းလား...
ဘူမှန်း
ကိုးမှန်း
သိသွားစေရမယ်။

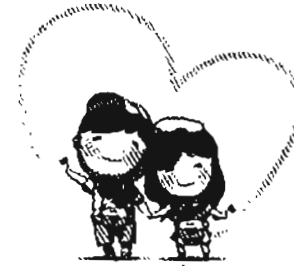
ချစ်မလို့လုပ်တုန်းလား...
လာထား...တိတ်ပုန်းရေး
ဂိတ်ဆုံးထိပို့ပေးမယ်။

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC

အခန်း(၁)

၈

မှာရပ်သံလိုင်းပေါင်းစုံမှ ထုတ်လွှင့်နေသည့် နိုင်ငံအသီးသီးရှိ ရပ်သံလိုင်းအမျိုးမျိုးသည်လည်း(သူ့လိုင်းမှလွဲ၍) ဘယ်တစ်ကောင် ကြောင်တစ်မြီးမှ ဖွင့်မကြည့်ကြ၍ အ,နေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဖန်သားပြင်အားလုံး ဧရာမမိုးမျော်တိုက်ကြီးများ၏ မတ်ရပ်နံရံရှိ မဟာမဟာ ဖန်သားပြင်အားလုံးတွင် သူ၏ ပုံရိပ်ကြီးသာ ကြီးစီးနေသည်။ ဂလိုဘယ်ရွာကြီးတစ်ရွာလုံး သူ့အသံသာ လွှမ်းမိုးနေသည်။

လေးဖက်ထောက်တတ်၊ စမ်း၍ ခါးမတ်ထိုင်တတ်နေသော ကလေးငယ်မှအစ... ဘိုးဘွားရိပ်သာတိုင်းမှ ဂိတ်ဆုံးခါနီး အဘိုးကြီးအဘွားကြီးအထိ... ကမ္ဘာပေါ်ရှိရှိသမျှ ပုရိသနွယ်ဝင် သူတော်စင်အားလုံး သူ၏ ဟောပြောပို့ချချက်ကြီးကို သည်းသည်းလှုပ် အားပေးနားထောင်နေကြသည်။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် ဆေးရုံပေါ်ရှိ လောကမှပြန်ထွက်ရန် အသက်ငင် ဖုတ်လှိုက်ဖုတ်လှိုက် ဖြစ်နေသူများပင် အသက်မထွက်ခင်... သူ့အစီအစဉ်ကို ကြည့်သွားမြင်သွားမှ လားရာကောင်းတော့မည် အသေဖြောင့်လိမ့်မည်ဟု တောင့်တခြင်းနှင့် ယုံခြင်း ဖြစ်ကြသောဟူ၏။

အိုဇန်းလွှာအပေါက်ကို ဖာထေးနိုင်တော့မည့် နာဆာ၏ သိပ္ပံသတင်းထူး၊ အေအိုင်ဒီအက်စ် အမြစ်ဖြတ် ခြေမှုန်းဆေးနှင့် ရှာကီရာနှင့် လေဒီဂါဂါ ပူးပေါင်းတင်ဆက်သော “အမေမွေးတုန်းက ဝတ်စုံနဲ့ ခါပြမယ်”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသော လိုက်ရှိုးပွဲ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်နေမှု အားလုံးသည်ပင် တီဗွီဖွင့်ကြည့်မည့်သူမရှိ (ပရိသတ် မရှိ၍ ရုံပေါက်စောင့်များ၊ ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစားများ၊ ခုံသိမ်းနှင့် အိမ်သာသန့်ရှင်းရေးလုပ်သားများပါ... ကောင်မလေးတွေ ဆိုအား၊ ချွတ်အားရှိအောင် ရုံထဲဝင်ထိုင်ပေးနေခဲ့ရကြောင်း နောင်အခါသိရ) ဖြစ်ရပုံများ အံ့ဩကုန်နိုင်ဖွယ်ပါပင်။

သုံးနာရီကျော်ကြာအောင် သူ ဟောပြောပို့ချနေခဲ့သည်။ သူ၏ အာပေါင်အာရင်းအောက်၌... ဝေဇယန္တာဘောလုံးကွင်းကြီး ပွင့်ထွက်သွားသည်အထိ

ဆိုသတ်က ကြက်ပျံမကျရုံမက ထိုကြက်အမွှေး အတောင်ကွတ်သည်ပင် ဘယ်နေရာ ကျရမှန်း မသိလောက်အောင် စည်ကားပြည့်လွှဲနေသည်။ ကွင်းအပြင်၌လည်း (၅၂၈)လက်မ၊ (၁၅၀၀)လက်မ ဖန်သားပြင်ကြီးတွေနှင့် ထုတ်လွှင့်ပြသထားရသည်။ ဒါတောင် နောက်ဆုံးနားကပရိသတ်တွေက ထိုဖန်သားပြင်ကြီးကို (၁၄)လက်မ လောက်သာ မြင်ကြရသဖြင့် အားမလိုအားမရ ဖြစ်ကြရသည်ဟု သော အသံတွေလည်း ထွက်နေ၏။

ထူးဆန်းသည်က သူ့ကို အရှင်လတ်လတ် မြင်တွေ့နေရသော ဘောလုံးကွင်းထဲက ပရိသတ်၊ ဖန်သားပြင်တွင် အားပေးခွင့်သာရရှိသော ကွင်းအပြင်ကပရိသတ်နှင့် တိုင်းပြည်အသီးသီးရှိ မြို့ကြီးတိုင်းက လွတ်လပ်လဟာအောက်က ပရိသတ်အားလုံးပင် သောက်ျားအုပ်စုသတ်သတ်၊ မိန်းမအုပ်စုသတ်သတ်စီ ကွဲပြားနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ထက်ထူးခြားသည်က အိမ်တွင်း TV ဖန်သားပြင်တွင် အိပ်မနေ စောင့်စားအားပေးနေကြသော မိသားစုပရိသတ်သည် ငင် ကျား/မ နှစ်ခြမ်းကွဲနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဟောပြောပို့ချချက်များက ထိုနှစ်ခြမ်းကွဲအောင် ရည်ရွယ်ရင်း လုံးဝမပါဝင်ချေ။

လူအဖိုများ၏ အားသာချက်(ကောင်းကွက်)များ၊ အတွင်းစိတ်နှင့် သဘာဝများ၊ အမူအကျင့်များ၊ တုံ့ပြန်မှုများ၊ လူအမတို့၏ အားသာချက်(ကောင်းကွက်)များ၊ အတွင်းစိတ်နှင့် သဘာဝများ၊ အမူအကျင့်များ၊ တုံ့ပြန်မှုများ။

အဖို၏ အားနည်းချက်(မကောင်းကွက်)များ၊ အမ၏ အားနည်းချက်(မကောင်းကွက်)များ စသည်တို့အား ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းရှင်းခနဲ မြင်သိလာအောင် သမာသမတ်နှင့် ဓမ္မဓိဌာန်ကျကျ ဖော်ထုတ်ဟောကြားခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဟောပြောချက်များကို စိတ်ပညာရှင်များ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များ၊ ဓမ္မကထိကများပါ အလေးထားနားထောင်၍ သုတေသနမျိုးစုံလုပ်ကြသည်။ နောက်ဆုံးထွက်လာသော ကောက်ချက်က ရိုးရှင်းနေတော့သည်။ ပညာရှင်အားလုံး တညီတညွတ်တည်း အတည်ပြုသော ကောက်ချက်လည်း ဖြစ်သောဟူသတတ်။

ကမ္ဘာ့အငယ်ဆုံး အချစ်ပါရဂူကြီး ခါလီအီသ(တချို့က. . 'ခါလီဤသ'ဟု စာလုံးပေါင်းကြ၊ စာလုံးပေါင်းအမှန်က ခါလီဒီသ ဖြစ်ကြောင်း အတွင်းလူရင်းတချို့သာ သိသည်)၏ ပရိသတ်ကျား/မကွဲခြင်းအကြောင်းရင်းမှာ ဒဂီးပြား သီအိုရီအတိုင်းဖြစ်ကြောင်း ဒဂီးပြား၌ ခေါင်းနှင့်ပန်းသည် မရှိမဖြစ် အတူရှိနေရမည် ဖြစ်သော်လည်း ဘယ်တော့မှ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍မရသော ဒဂီးဇောန ဒဂီးဇော သီအိုရီဖြစ်ကြောင်း၊ လူပြိန်းနားလည်အောင် ရှင်းလင်းပြရမည်ဆိုပါက ယောက်ျားသည် မိန်းမကို နိုင်ချင်၏၊ ထို့အတူ မိန်းမသည် ယောက်ျားကို နိုင်ချင်၏။

ယောက်ျားသည် မိန်းမ၏ကောင်းကွက်များကို မျက်မှောက်ပြု ပစ်ပယ်တတ်၏။ မိန်းမ၏ ဆိုးကွက်များကို မှန်ဘီလူးနှင့် ချဲ့ချင်ကြ၏။ ထို့အတူပင်. . .

မိန်းမသည် ယောက်ျား၏ ကောင်းကွက်များကို မျက်မှောက်ပြု ပစ်ပယ်တတ်၏။ ယောက်ျား၏ ဆိုးကွက်များကို မှန်ဘီလူးနှင့် ချဲ့ချင်ကြ၏။

အချစ်ပါရဂူကြီး ခါလီအီသက. . ဖိုရောမရော၏ အတွင်းသဘောများကို ထဲထဲဝင်ဝင် ထောက်ပြသောအခါ ကောင်းကွက်ကောင်းကွက်တွေ ပေါ်လာ၏။ ဖိုရောမရော ကောင်းကွက်တွေအားလုံးကို မသိကျိုးကွဲပြု၍ ဘေးချိတ်လိုက်ကြသည်။ ပစ်ပယ်လိုက်ကြသည်။ နိုင်လိုဇောနှင့် မကောင်းကွက်တွေကိုချည်း ပုံကြီးထပ်ချဲ့၍ ကောင်းနာထိုးရန် သရော်လှောင်ပြောင်ရန် နင်ဘဲဆ တုတ်ရန် မိုးတုချင်း စည်းရုံးစုဝေးလိုက်ကြသော ဖိုမဆိုက်ကိုသဘော ဖြစ်သည်။

‘မျိုးတူများ. . အားရှိ’ ပေါ့. . ၊

နင်တို့ ယောက်ျားတွေကိုက မကောင်းတာ၊

နင်တို့ မိန်းမတွေကိုက မကောင်းတာ၊

ယောက်ျားက မြတ်တာ၊ မိန်းမက မြတ်တာ၊

ဟူသော ငုပ်လျှိုးနေသည့် အတွင်းစိတ် အတ္တအင်္ဂုစိတ်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာကျော်စာတန်းကြီးကို ကမ္ဘာ့ပညာရှင်များက ဒုတိက ဦးတိုက်(အပြန်အလှန် အမူးတိုက်)ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်၍ ကြေညာရသည်အထိပင်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံဖွားစစ်စစ် အချစ်ပါရဂူ ခါလီအီသ၏ ခေတ်ဖြစ်သတည်း။

ဤနေရာ၌ အလျင်းသင့်သဖြင့် ‘ခါလီအီသ’ဟူသော ဘွဲ့အမည်အကြောင်းကို ရှင်းလင်းတင်ပြရမည်ဆိုလျှင်. . .

သူ၏မိဘများ ဘုန်းကြီးမေး၍ သညာပေးသော နာမည် ရင်းမှာ မောင်ချစ်မင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝါသနာဘာကိဆက်တိုင်း ပြည် ဖြစ်လာမည့် ပါရမီရှင်လေးပေမို့ နို့စို့အရွယ် လူမမယ်ဘဝမှာ ပင် သူ၏ဗီဇကို ဇာတိပုည ဂုဏ်မာနက ပြခဲ့သောဟူ၏။

သူ၏မိခင် ဒေါ်သက်က နာမည်နှင့် မလိုက်ဖက်စွာ နို့ မသက်ခဲ့၍ နို့မြက်လေး ဖြစ်ခဲ့ရရှာ၏။ အားကောင်းမောင်းသန် ခြေဆံလက်ဆံကလည်း ရှည်လှပြီး ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးမို့ အနီးအနား က နို့သက်မိခင်များက ချစ်မင်းလေး နို့မြက်၍ အာခေါင်ချစ်အော် တိုင်း(နို့တိုက်နေ၊ ထမင်းချက်နေ၊ အဝတ်လျှော်နေ၊ အိမ်သာတက် နေသော) အလုပ်များကို ဟပ်ဖတိုင်းနှင့် ရပ်ဆိုင်း၍ အပြေးတစ်ပိုင်း နို့လာတိုက်ကြရသောဟူ၏။

(မိခင်တို့၏ ကြီးမားသော မေတ္တာဓါတ်က အနီရောင်သွေး ကို အဖြူရောင်နို့ရည်အဖြစ် သားမြတ်ဟူသော စက်ရုံကြီးက အ ဘယ်ပုံ ပြောင်းလဲပေးလိုက်သည်ကို သိပ္ပံနှင့် ဇီဝဗညာရှင်များ ရှာဖွေ သုတေသန ပြုဆဲဖြစ်သည်။ ဤကားစကားချပ်)

မောင်ချစ်မင်းကလေး မြင်မြင်ရာသားမြတ်ကို ခေါင်းထိုး ဟပ်လေတော့သည့်အဖြစ်ကို အဆိုးမဆိုသာဟု ဆိုရပေတော့မည့် အဖြစ်က ဖန်လာ၏။ နို့သက်မိခင်များ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ချစ်မင်းပုခက်နား ရောက်မလာ၍ အာခေါင်တပြိုင်ဖြစ်လေသော် သူ့ကိုအသည်းစွဲချစ်သည့်(အိမ်နီးချင်း) ရေဆေးငါး အပျိုကြီး မအိ ထွားက အသင့်ရှိနေလေသည်။ မအိထွား နာမည်ရင်းက မမြတ်ချစ်

မြင်သည်။

မအိထွား(ခေါ်)မမြတ်ချစ်က လူရှေ့သူရှေ့ ကောက်အပွေ ထွင် ချစ်မင်းလေးက သူ့သားမြတ်ကို အတင်းခေါင်းနှင့်ဝှေ့၍ အ ထင်းလက်နှင့် ဆွဲလှန်ဖူးသည်တွင် . . .

‘ဟဲ့! . . ဟဲ့! . . ပလုတ်တုတ်၊ ဒီကလေး မဟုတ်တရုတ်’ဟု ချွတ်ကိုးရှက်ကန်းငြင်းဆို၍ ပြန်၍ပစ်ချဖူးသော်လည်း . . အဲ . . တဲ့ ဘယ်သူမှ မရှိဘဲ လူလစ်သောအခါတုဲ . . အဲ . . တဲ့။

နို့မြက်ကလေး အာခေါင်ခြစ်၍ နို့သက်မိခင်များလည်း ချောက်မလာသောအခါ မအိထွားခေါ် မမြတ်ချစ်ပင် ကလေးလေး မောင်ချစ်မင်းကို အငိုတိတ်စေခဲ့ရပါသတဲ့။ ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်များ ခါ ဇာတ်လိုက်ကျော် မောင်ချစ်မင်းလေးလည်း “သားမြတ်ချစ်”ဟု တိုးတိုးတစ်မျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တစ်ဖုံ ဝိသေသသညာ တွင်ချေ၏တဖုံ။

ပညတ်သွားရာ ဓါတ်သက်ပါပြီး သကာလ မြင်မြင်ကရာ သားမြတ်တွေကို ခေါင်းထိုးဟပ်ခြင်း အကြောင်းရင်းပါပေ။ ပါရမီ ဓါတ်ခံကို ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း လိုက်လျောညီထွေ ပါရမီဖြည့်နေခဲ့ ခဲ့ပါ။

သားမြတ်ချစ်ကလေး လေးဖ က်ထောက် မတ်တတ်ပြေး ဘိုးမင်းသည်စမ်း တလန်းလှန်းတလူလူ ကြီးပြင်းလာရသော ပတ်ဝန်း ကျင်ကပင် “မိမြတ်ချစ်”အမျိုးသမီး တော်ဒါဆောင်ဖွင့်လှစ်လိုက် သော ခြေရင်းအိမ်တွင် ဖြစ်သည်လေ။ (စပ်မိလျှင် ဖော်ပြဖူးရာတွေ တွေ့နိုင်အောင် စုံနာစာ စီနေပါသည်)

ခါလီအီသ ဘွဲ့အမည်အကြောင်းကို ဆက်ပါမည်။

မောင်ချစ်မင်းလေးသည် သူ လူပျိုဖော်ဝင်စမှာပင် သူ့
ခံစားချက် အတွေ့အကြုံ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို 'သားမြတ်ချစ်'ကလောင်
အမည်ဖြင့် ရသမြောက်မြောက် ထဲထဲဝင်ဝင် ဝတ္ထုလတ်တစ်ပုဒ်
ရေးသည်။ ထိုဝတ္ထုကို လက်ဦးမှုရယူနိုင်သော 'ခရေစတိုင်းကျ'
အချစ်မဂ္ဂဇင်းက ဂုဏ်ယူစွာ ဖော်ပြလိုက်သည်။ ထိုဝတ္ထု ဟုန်းခနဲ
ထပေါက်တော့သည်။ ဝတ္ထုအမည်ကလည်း ရိုးစင်းလွန်းလှသည်။
'အဖြူရောင်ပါဗျာ'တဲ့၊ ခရေစတိုင်းကျ မဂ္ဂဇင်းလည်း မြေကြီးပေါ်
က တွင်းထဲမကျဘဲ စကြဝဠာထဲက black hole (ခေါ်) တွင်းနက်ကြီး
ထဲကျသလို ရိုက်သမျှ ပျောက်သွား၏။

ပါရမီရှင်ကလေးသည် (၁၃)နှစ်သားမှာပင် ရည်းစားသနာ
(၁၃)ယောက်တိတိ ရှိခဲ့လေ၏။ ယခုအခါ အသက်(၂၅)နှစ်ပြည့်ရန်
ရက်ပိုင်းသာလိုတော့သော ကမ္ဘာကျော် အသက်အငယ်ဆုံး အချစ်
ပါမောက္ခ ခါလီအီသ ဘဝ၌ ရည်းစားမည်မျှရှိသည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်
မသိတော့ချေ။ သူ့ကွန်ပျူတာကို ပြန်မေးရမည့် အခြေအနေဟု
ဆိုပါလျှင် မြင်သာထင်သာ ရှိလောက်ပါချေပြီ။

သမိုင်းကို ပြန်လှန်မည်ဆိုလျှင်..

အဟမ်း!.. ရွပ်!..

အေဒီ (၃၄၅)ခုနှစ်နှောင်းပိုင်း၌ ဥဇ္ဇေနီပြည့်ရှင် ဝိကျမာ
ဒိတြဘွဲ့ခံ ဆင်ဂွပုရားမင်းကြီး လက်ထက်တော်အခါက ကမ္ဘာ့စံနှုန်း
နှင့် ကမ္ဘာ့ရသအမြောက်ဆုံး 'ရာယုဝံသ'ရကန်ကဗျာကြီးကို ရေးသား

ဆိုသွားသည့် သက္ကဋ္ဌ စာပေပညာရှင်ကြီး “ကာလီအီသ”ဟူသည့်
စာအုပ်အေ ပါရမီရှင်ကြီး ရှိခဲ့ဖူးသည်။ သူ၏ ကာမသျှတ္တရကျမ်းကို
မရခေတ် ပညာရှင်တိုင်း လေ့လာဆည်းပူးရဆဲဖြစ်သည်။ ထိုကာလီ
အီသကား မောင်ချစ်မင်းခေါ် သားမြတ်ချစ်၏ ဟိရိုးကြီး ဖြစ်တော့
သည်။

သူ 'အဖြူရောင်ပါဗျာ' မရေးခင် ကလေးဘဝ ခါလီဘဝ
မှာကပင် အားကျခဲ့သဖြင့် 'ကာလီ'ကို သူက 'ခါလီ'ဟု တနင်္လာနံချင်း
ပြောင်းသည်။ ရှင်းပါသည်။ 'ဒါသ'ကို 'ဟိုဟာသ'ဟု ပြောင်းကြည့်
သည်။ ရယ်စရာကြီးလို ဖြစ်နေသည်။ ခါလီဟိုဟာသ ဆိုတာကြီးက
ထောက်တောက်တောက်ကြီး ဖြစ်နေသည် ထင်သည်။ ခါလီဤသ
သို့မဟုတ် ခါလီဣသဟု အနက်အမှန် ရေးရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်
နေရလွယ် ရွတ်ရလွယ်အောင် လျှာခင်လည်း ချောအောင် 'ခါလီ
အီသ'ဟု ခေါ်ကြည့်သောအခါ အဆင်ပြေသွားသည်။

'ခေါင်းစဉ်တွေ နာမည်တွေဆိုတာ ဧကဝုဒ်ကိန်းပဲ သတ်
ဗိုလ်ညွှန်း မှန်ကန်ဖို့ မလိုဘူး၊ ဗဟုဝုဒ်ကိန်း မဟုတ်ဘူး'ဟု ရဲတင်း
ခွင့်လင်းစွာ ကြေညာ၍ ကဗျာစာအုပ်နာမည်ဖြစ်သော (ဒါဒါဝါဒီ
လူငယ်တစ်စု၏) 'မြင်းစိုင်းသူများ'ကို ယရစ်နှင့် မြားဖူးသော 'မြင်းစိုင်း
သူများ'စာအုပ် ထွက်ဖူးသံညီဟု ကြားဖူးသည်။

ထို့ကြောင့် ခါလီအီသ ဖြစ်လာရခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ထိုအရာဆိုသည်မှာ အဝေးကဟာ..

ဤအရာဆိုသည်မှာ အနီးကဟာ..

ကာလီက ဒါကိုသသည်။ ငါ့ . ခါလီက ဤကိုသသည်။
 အိပ်လေ အပ်တူတူပဲ။
 သဘောသဘာဝ ထပ်တူကျသည်။ ဟုတ်ကပြီ။
 သည်အမည် သည်ဘွဲ့နှင့်ပင် ဆရာအစိုက်အရာကို ဆက်ခံ
 မည်။ ရေးဖွဲ့မည်။ ဟောပြောပို့ချမည်။ ခါလီအီသ တွင်စေရမည်။
 (ဟုတ်ကဲ့ . . မော်လိုက်တာ၊ ပြောချင်တာကို ဆက်ပါတော့
 မည်။)

“ကျွန်တော် ဟောပြောချက် အဆုံးသတ်ပါတော့မယ်ခင်
 ဟာ၊ အထက်က တင်ပြခဲ့တဲ့ ခိုင်လုံသေချာတဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေ
 ကြောင့် အချစ်မရှိရင် ဟောဒီဂြိုဟ်ပြာ လူ့ကမ္ဘာကြီး မရှိနိုင်ဘူးဆို
 တာ ဂြိုဟ်ပြာသားအားလုံး လက်ခံပါသလားခင်ဗျာ”

“လက်ခံပါတယ်”(ဘဝဂ်ည တခဲနက် ထောက်ခံသံကြီး)

“အချစ်မရှိရင် လူသားမျိုးဆက် ပျက်သုန်းလိမ့်မယ်ဆိုတာ
 ကိုရော ယုံကြည်ပါသလား”

“ယုံကြည်ပါတယ်”(တခဲနက်မှ ဝက်ဝက်ကွဲလာသော အသံ
 ကြီး)

“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် ခါလီအီသရဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ် အချစ်သင်
 တန်းဆောင်ပုဒ်ကို အလွတ်ရကြပါသလား”

“ရပါတယ်”(ကမ္ဘာကြီး အက်သံပါ ပါလာနေသော အသံ
 ကြီး)

“ဒါဆိုရင် အထူးဧည့်သည်တော်အဖြစ် ဒီပွဲကို တက်ရောက်

ထဲတဲ့ အားကောင်းမောင်းသန် အချစ်သမားကြီး နှစ်ယောက်က
 နိုင်ပေးပါလိမ့်မယ်၊ ညီညီညာညာသောင်းသောင်းဖျဖျ လိုက်ဆီပေး
 ပြပါ ခင်ဗျာ၊ ကဲ . . မြန်မာစကားကို သုံးနှစ်သုံးမှိုး လေ့ကျင့်ထားတဲ့
 အထူးဧည့်သည်တော်ကြီးနှစ်ယောက် စင်ပေါ်ကြွပါခင်ဗျား”

တဝေါဝေါ လက်ခုပ်ဩဘာသံကြားမှ လက်ဝှေ့ကျော် မိုက်
 နိုင်ဆန်နှင့် ဗလမောင်မင်းသားကြီး ရှောင်ဇင်ဂရွာအာနီး လည်ပင်း
 ထိ၍ စင်ပေါ်ပြေးတက်လာသည်။ လေးစားကြည်ညိုသောအား
 ဖြင့် သူ့ကို ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုသည်။ ထို့နောက် . . .

အောင်မြင်သော မြန်မာသံနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက် လက်အုပ်
 နှိရင်း . . .

“မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ၊ မင်္ဂလာညခင်းမှာ ကြည်လင်းသီတဂူလို
 နှင်းမြေကြည်ဖြူကြပါစေ”

ကမ္ဘာကျော်ကြီးနှစ်ယောက်က စတင်၍ တိုင်ပေးသည်။
 ထူး/မ ပရိသတ်က လက်သီးမောင်းတန်း၍ အဖောက်လိုက်အော်
 ဆည်၊

- “မချစ်တတ်ရင်”
- “ချစ်တတ်သွားစေမယ်”
- “အချစ်နာဆို”
- “အမြစ်ပါ မကျန်စေရဘူး”
- “အချစ်ငတ်ရိုးလား”
- “အချစ်စားပိုးနှင့်သွားစေရမယ်”

“အချစ်ဗလာလား”

“အချစ်ဆာသွားစေရမယ်”

“အချစ်သရမ်းလား”

“ဘူမှန်းကိုးမှန်း သိသွားစေရမယ်”

“ချစ်မလို့ လုပ်တုန်းလား”

“လာထား တိတ်ပုန်းရေ့ . . ဂိတ်ဆုံးထိ ပို့ပေးမယ်”

“ဟေး! . . ဟေး! . . ဟေး! . . ဟေး! . . ဟေး! . . ”

“အားလုံး ပြန်ထိုင်ကြပါခင်ဗျာ၊ နောက်ဆုံးအစီအစဉ်အဖြစ် အချစ်မေးခွန်းများကို ဖြေကြားခြင်းဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား”

အစီအစဉ်ကြေညာသော အခမ်းအနားမှူး၏ အသံက အားလုံးကို ငြိမ်သက်စေလိုက်သည်။ အခမ်းအနားမှူးကပင် . .

“အမျိုးသမီး . . အမျိုးသား . . အားလုံးဆီက မေးခွန်းပေါင်း သောင်းဂဏန်း ရှိနေခဲ့ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က . .

ဆရာခါလီအီသ သိပ်ပင်ပန်းနေမှာစိုးလို့ အမျိုးသားမေးခွန်း တစ်ခု၊ အမျိုးသမီးမေးခွန်းတစ်ခုသာ ဖြေကြားဖို့ ရွေးချယ်ထားတာ ကို နားလည်ပေးကြဖို့ မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်အပ်ပါတယ်၊ ကျန် တဲ့မေးခွန်းတွေကို အင်တာနက်ကနေ အစီအစဉ်တကျ အလှည့်ပေး ဖြေကြားပေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခု ဆရာ ခါလီအီသ ဖြေကြားမယ့် မေးခွန်းကို ဆရာဟာ ကြိုမသိထားပါဘူး။ ဆရာဟာ မေးခွန်းကို ချက်ချင်းဖတ်ပြီး ဆရာရဲ့ ပြောင်မောက်တဲ့ တန်နုပတ္တိဉာဏ်ဝေနေဉာဏ်နဲ့ ဖြေကြားရမှာ ဖြစ်ပါ

“ဟယ် ရသမြောက်အောင် ပရိသတ်ကြိုက်အောင် ဆရာဘယ်လို ဖြေလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ကော်မတီဝင် လူကြီးတွေပါ ရင်ခွန်နေ ကြကြောင်း ဝန်ခံပါတယ် ခင်ဗျာ . .

ကဲ . . . ခဏလေး အမျိုးသမီးထုကြီးရေ၊ ခင်လို့ ကြိုပြော ကလေးမယ်၊ ပထမမေးခွန်းက . . ခင်ဗျားလေးတို့၊ ပန်းကလေးတို့၊ အလန်းလေးတို့၊ အမိလေးတို့၊ အငြိလေးတို့၊ အမိကြီးတို့ . . အ . . အ . . အဲ . . အ . . အသိ . . အသိ . . အသိကြီးတို့၊ မယ်တင်တို့၊ မယ် နှစ်တို့၊ ဘွားခင်တို့၊ ဘွားရင်တို့အကြောင်း . . မိန်းမတွေအကြောင်း ပြောတာ၊ ဦးစားပေးရပါတယ်ခင်ဗျ၊ Lady First . . ဆို . . ”

“ဟေး! . . ”

မိန်းမထုကြီး၏ ဟေးခနဲအသံ ဘောကွင်းတစ်ခုပါမက မြို့ အနှံ့အဖျား၊ မြို့ထဲ၊ နိုင်ငံထဲ၊ ကမ္ဘာထဲ၊ ပြိုဟ်ကြီးရှစ်လုံးနှင့် နေမင်း ဦးဆောင်နေ . . ဟောဒီ နေစဉ်စုထဲ ညံသွား၏။

(နည်းနည်းများသွားလားပဲ၊ အကြောင်းရှိလို့ပါ၊ များမယ် မှာ . . ဒီထက် များလို့ရသေးတယ် . . မင်္ဂလာ . . ထိ)

တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ ဟေး . . သံဖြစ်၍ စကြဝဠာထိ ပြန့်လွင့်ပြီ ဘူးလို့ပါ။ (ပိုပြတာပေါ့၊ မိန်းမထု အသံပေးကိုး) ငြိမ်သွားမှ . .

“ဆရာ ခါလီအီသကို မေးထားတဲ့ မေးခွန်းကတော့ (ရွှေပေ ခွာ ပြန်ချ၍) အမျိုးသမီးထုကြီးခင်ဗျား . . တဲ့၊

အမျိုးသမီးတွေ အမျိုးသားတန်းတူ အခွင့်အရေးကို ကျွန် တော်တို့ အတောင်နှစ်ဆယ်ဝတ် မင်းယောက်ျားများက ထောက်ခံ

ပါတယ်ခင်ဗျား. . တဲ့”

“ဟေး!. . ”(မ,ထုအသံ)

“အမျိုးသမီး အခွင့်အရေးကို ခြေသုတ်ပုဆိုး မြေစွယ်ကျိုးသို့
ဟိုး. . အောက်. . အောက်ခြေသိမ်းပေးပါတယ်ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်
တို့ အိမ်နီးချင်း အိန္ဒိယမှာတောင် အမျိုးသမီး ဘတ်စ်ကားမောင်းပြီး
အမျိုးသမီးစပယ်ယာနဲ့ အမျိုးသမီးထုကို စိတ်လက်ချမ်းသာ ပို့
ဆောင်နေပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာလည်း အမျိုးသမီး ဘတ်စ်မောင်း
ဖို့ လျှောက်လွှာတွေခေါ်နေပါပြီ၊ လျှောက်ထားသူ အမျိုးသမီး သူရဲ
ကောင်းတွေလည်း ပေါ်ထွက်လာနေပါတယ်. . ၊ ဂုဏ်ပြုပါတယ်
ခင်ဗျား”

“ဟေး!. . ”

“ဆရာခါလီအီသကို ယောက်ျားထုကြီးကိုယ်စား ကျွန်တော်
က မေးခွန်းမေးပါတော့မယ်”

စီစဉ်တင်ဆက်သူ အခမ်းအနားမှူးက မိန်းမပရိသတ်ကို
အတော်ဖမ်းစားထား၏။

“ဆရာခါလီအီသ ရသမြောက်အောင် ဖြေရတော့မှာပါ၊
ကဲ. . . မေးပါပြီ ခင်ဗျား၊

အရွယ်နုပျိုသော အားကောင်းမောင်းသန် အမျိုးသမီးထု
ကြီး ယောက်ျားများနှင့် ရင်ပေါင်တန်း၍ ဆိုက်ကားနင်းသင့် မနင်း
သင့်”

“ဟေး!. . ”

ဟေးခနဲ အသံက သည်တစ်ခါ ယောက်ျားထုအသံ ဖြစ်ပါ
၏။ ဟေး. . နောက်၌ ဆူပူဆူပူသံတွေလည်း ဘဝဂ်ညံ့၍ ဆက်
တိုက်ထွက်လာ၏။ မ,ထုအသံများပါပင်။ အတော်ကြာအောင် (ပူညံ
လေ့အတိုင်း) သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်း ပူညံနေ၏။

ကြေညာသူကဆက်၍. .

“မြင်ကြည့်ကြပါခင်ဗျား၊ အလန်းစားဝတ်ဆင်ပြီး ကလင်. .
တလင်. . ကလင်. . နဲ့ အလန်းမလေးက လန်ထကာ ဆိုက္ကားခွနင်း၊
ထနင်းနေပုံ. . . ”

“ဟေး!. . ”

“တန်းတူဆို နင်းသင့်တယ်”

“ကြည့်လို့ကောင်းလှချည့်”

“မခိုင်းရက်ပါဘူးဗျား”

“ဆိုက္ကားဂိတ် တိုးပေါက်မယ် မထင်ဘူး”

“ကားရောင်းပစ်တော့မယ်”

“တစ်နေကုန် အော်ဒါယူမယ်”

“စကပ်ကွဲနဲ့ နင်းသင့်တယ်”

“ခရီးသွားနှစ် ဝင်ငွေ ဆယ်ဆပဲ. . ဟေ့”

စသည့်. . စသည့်. . အသံများနှင့် ထိုအသံနီးပါး အသံများ
စီးသွား၏။

“ဆရာခါလီအီသ အမျိုးသမီးထုဘက်က သမာသမတ်ကျ
ကျ ဖြေပေးရန် ဖြစ်ပါတယ်၊ မိန်းမများ ဆိုက္ကားနင်းသင့် မနင်းသင့်

ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား”

ဆရာခါလီအိသအပေါ် ရှိသမျှ စပေါလိုက်များ အကွင်း လိုက်လိုက် စိုက်ကျလာ၏။

နင်းသင့်တယ် ပြောမလား..။

မနင်းသင့်ဘူး ပြောမလား..။

တစ်ကမ္ဘာလုံး အပ်ချည်ကြီးလေးကျသံပင် ကြားရလောက် အောင် ငြိမ်ဆိတ်သွား၏။ (အပ်ကျသံက သံမဏိမို့ မြည်ဦးမည်လေ)

မီဒီယာအသီးသီးက စကားပြောစင်ရှေ့၌ ကိုယ့်စားရိတ်နှင့် ကိုယ် လာထောင်ထားသောမိုက်ခွက် လေးငါးဒါဇင်ရှေ့၌ ကျွန်တော် များ၏ အချစ်ပါရဂူကြီး မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ နှုတ်ဆိတ် ငြိမ်သက် နေ၏။

စဉ်းစားနေပုံရသည်။ ခဏကြာပါသည်။ ဘာများပြောလိုက် လေမလဲဟု နားတွေအားလုံး စွင့်နေမိကြစဉ် ခေါင်းကို လေးလေးပင် ပင် ညိတ်လာသည်။

“အင်း.. နင်း.. သင့်.. တယ်”

“ဟေး!.. ဟေး!.. ဟေး!..”

ယောက်ျားထုကြီး ဦးထုပ်တွေ မာဖလာတွေ ထုနှင့်ထည်နှင့် မြောက်တက်လာ၏။

အကြီးအကျယ် နိုင်လိုက်ပြီဟူသော အပြုအမူနှင့် တဟေး ဟေး မြူးကြ၏။

မိန်းမထု ကန့်ကွက်ပွက်လောရိုက်သံလည်း ညံ့နေတော့၏။

“ခဏငြိမ်ပါခင်ဗျား.. ဘာလို့ နင်းသင့်သလဲ ဆိုတာက ခိုင် ထဲ့တဲ့ အကြောင်းပြချက် ရှိလို့ပါ”

ငြိမ်သက်သွားပြန်၏။

“ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားတွေ.. ညံ့.. လို့ပါခင်ဗျား”

(ဟေးခနဲ မိန်းမသံများ..)

ယောက်ျားထု ကြောင်စီစီ ငြိမ်ကျသွားပြန်၏။ သူက ဆက် ပြန်၏။

“တစ်သောင်လုံးယောက်ျားတွေ နင်းလာတဲ့ ဘိုးတော်ဘုရား ခေတ်က ဆိုက္ကားဟာ အစိုးရအဆက်ဆက်မှာ တိုးတက်ပြောင်းလဲ မှုဖြစ်တဲ့ လက်ျာကပ်မောင်းစနစ်ကြောင့် ဘေးတွဲဘယ်ညာ ပြောင်း သွားတာပဲရှိပြီး.. ဒီဆိုက္ကားဟာ ဒီဆိုက္ကားပါပဲ။ ဘာအသစ်မှ ဘာ တီထွင်မှုမှ မလုပ်ခဲ့တဲ့ မကြံဆခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတွေရဲ့ ညံ့ဖျင်းမှု ကြောင့်ပါခင်ဗျာ”

(ဟေး!.. ခနဲ မိန်းမသံများ လက်ခုပ်သံများ၊ မှုတ်တတ်သူ မိန်းမသူအချို့၏ လက်ခေါက်ရွှီသံများ)

“မိန်းမတွေသာ ဆိုက္ကားနင်းရင် ဒီထက်ကောင်းအောင် ဒီထက် ဖိမ်ကျအောင် တီထွင်ကြံဆကြမှာ သေချာလို့ပါပဲ ခင်ဗျာ”

“ဟေး!..”

“ဘာလို့ တီထွင်ကြံဆကြမယ်ဆိုတာကလည်း သေချာတဲ့ အကြောင်းပြချက် ရှိလို့ပါခင်ဗျာ”

ငြိမ်သွား၍ နားတွေ စွင့်ကျပြန်၏။ အာပေါင်အာရင်းနှင့်

သူ ပရိသတ်ကြီးကို ဦးညွတ်ဂုဏ်ပြု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
စပေါလိုက်မီးတွေ ပျောက်သွားသည်။ စတိတ်စင်ကြီး လုံးဝ
အမှောင်ကျသွားသည်။ သူ ဘယ်ကို ခြေစလှမ်းရမှန်း မသိအောင်
မှောင်ဝန်းသွားသည်။

ထိုစဉ်လက်တစ်စုံနှင့် ရင်တစ်စုံက သူ့ကို အိခနဲ မွှေးခနဲ
လာဝင်တိုက်သည်။ ဗိုလ်သံနှင့် ကပ်ပြောသည်။

“ကျွန်မနောက်လိုက်ခဲ့. . လာ. . လာ”

“နေပါဦး မင်းက ဘယ်သူလဲ”

“ကျွန်မ ဂျီလီပါရှင်. . လာပါ မြန်မြန်”

“နေပါဦး မအာရှာရဲ့ ဘယ်ဂျီလီလဲဟ၊ ဂျီလီတွေက အများ
ကြီး”

“အင်ဂျလီနာ ဂျီလီပါတဲ့ရှင်၊ လာပါ. . ကျွန်မမှာ ကိုယ်ပိုင်
ဂျက်လေယာဉ်ပါတယ်၊ ဟိုးစင်နောက်မှာ ကျွန်မရဲ့ တံခါးဆယ်
ပေါက်ကား ရပ်ထားတယ်၊ ဒီည အယ်အေကို ရှင်နဲ့အတူပြန်မှာ
လမ်းမှာ ပျော်စရာကြီး. . အဟီး”

“ဟာ. . ငါ. . ဗုဒ္ဓဘာသာဟဲ့. . ၊ ဒု. . သ. . န. . သော
ရှောင်တယ်၊ နင်က ဘရက်ပစ်နဲ့ ညားနေတာ မှုတ်ဘူးလား”

“သူနဲ့ ကလေးတောင် ရပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် လက်မထပ်ရ
သေးပါဘူး၊ နောက်ကြောင်းရှင်းတယ်၊ လာပါ မလိုက်ရင် စွေခနဲ
ပွေ့ချီပြေးမှာနော်”

“ဟင့်အင်း. . ဟင့်အင်း. . ငါက လူပျိုနုနုထွတ်ထွတ်က

သေးဟ၊ ငါ့လူပျိုရည် အပျက်မခံနိုင်ဘူး၊ လွတ်. . လွတ်ပါ၊ မလွတ်
ရင် ငါအော်လိုက်မှာနော်”

“မလွတ်ဘူး၊ ရှင့်ကို ချစ်လွန်းလို့ လေယာဉ်တင်ပြေးဖို့ အ
သေးကြီးက လာခဲ့ရတာ၊ လက်ပူးလက်ကြပ်မိနေမှ မလွတ်ပေးနိုင်
ဘူး”

“ငါ အော်မှာနော်၊ ငါ့မန်နေဂျာ ဘယ်ရောက်နေလဲ၊ ဟေ့
ကောင်. . မောင်စံ. . မောင်စံ ငါ့လုံခြုံရေးတွေ ဘယ်မလဲ၊ မောင်စံ
ရေး. . ငါ. . ဒီမယ် ရေတိမ်နစ်တော့မယ်ဟ၊ နေမကောင်းပါဘူး ဟို
ဟာတွေ ဖြစ်နေတယ်ပြောလည်း မရဘူး. . ဇွတ်ကြီးကွာ၊ ကယ်ကြ
ပါဦးဗျို့”

“ဒေါက်!. . ဒေါက်!. . ဒေါက်!. . ”

“အာစရိ. . အာစရိ. . ဘာဖြစ်တာလဲ. . တံခါးအရင်ဖွင့်
ပါဦး အာစရိ”

“ဒေါက်!. . ဒေါက်!. . ဒေါက်!. . ”

“ဒီအပိုင်းက. . ပဲဖြုတ်”

ဟ. . ဘာတွေလဲဟ။

“ဒေါက်!. . ဒေါက်!. . ”

“အာစရိ. . အာစရိ. . တံခါးဖွင့်ပါဦး၊ ကျွန်တော် မောင်စံ
ပါ၊ နေဖွယ်ထိုးနေပြီ အာစရိရ”

တောက်!. . ဖြစ်ရတယ်ကွာ၊ အိပ်မက်တဲ့ဟ။

အတင်းကြီးပင် သူ့မျက်ခွံတွေကို ပြူးပြဲဖွင့်လိုက်သောအခါ

အိပ်ခန်းနံရံပေါ်က အင်ဂျင်နီယာဂျီလီက မြူဆွယ်ကြည့် ကြည့်နေသည်။ စောစောစီးစီး သူ ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။

ဒါ ငြင်းစရာလားဟ ငတုံးရ၊ နင့်မယားမို့လို့လား။ (ဒု-သ-န-သော မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောနေတဲ့ ဂျီလီနဲ့ အိပ်မက်ထဲတောင် အလကားနေ အလကား ခဏပေးမညားဘူးလား၊ ဖွတ်ကြား စာရေး ဆရာရဲ့... ဟယ်... @!#\$%^&*)

“ဂျလက်!.. ကျီ!..”

မောင်စံမျက်နှာပေါ်လာ၏။

“အာ.. အာစရိရာ ဘာတွေထအော်နေတာလဲ”

“အိပ်မက်မက်ပြီး ယောင်နေတာကွ၊ ငါနဲ့ အင်ဂျင်နီယာဂျီလီ

နဲ့”

“ဟင်.. ဘာ.. ဘာတွေ ဖြစ်ကြသလဲ ဆရာအာစရိ”

“ဘာမှမဖြစ်လို့ ဒေါကန်နေတာကွ၊ မင်းက လာနှိုးတာကိုး”

“မနှိုးလို့ မရဘူးဆရာ၊ ဆရာသင်တန်းသားတွေ အောက်မှာ ရောက်နေပြီ”

“ဟတ်လား.. ဘယ်နှယောက်လဲ”

“ငါးယောက်ဆရာ ထပ်တိုးတစ်ယောက်”

“ဟာဟ.. မနွေကလေးယောက်၊ အင်း.. ဒီနွေ တစ်ယောက်ထပ်တိုးတယ်ဆိုတော့ အလားအလာကောင်းတယ်ကွ၊ ငါ့ အိပ်မက်တွေ လက်တွေ့အကောင်းအထည်ပေါ်ဖို့ နီးစပ်လာပြီ၊ သွား ကော်ဖီတိုက်ထားနှင့် ငါရေချိုးလိုက်ဦးမယ်”

“အာ.. အာစရိ.. အောက်.. အောက်မှာ”

“အေးပါ.. ကော်ဖီတိုက်ထားလိုက်ပါ ဆိုမှကွာ”

“သူက ကော်ဖီသောက်တတ်လို့လားဆရာ၊ အောက်မှာဆို

အောက်”

“ကော်ဖီမသောက်ရင် တီးမစ်စ်တိုက်လိုက်ကွာ”

“အာစရိအောက်မှာ ပုဆိုးမပါတာကို ပြောနေတာ”

“ဟာ!.. ဂျီလီ မသွားပြီ ထင်တယ်”

“ဂျိတ်!”

ဝေါလ်ရီ(တ)ထဲက ဂျီလီလက်ကို လှမ်းကြည့်ဖြစ်အောင်

ကြည့်လိုက်မိသေး။

သူ့ပုဆိုးများ ကိုင်ထားသေးလားလို့။ ။

ပုထုဇ္ဇနော ဥမ္မတ္တတော
ကျပ်ပြောတာမှတ်ဘူးနော်
သကျရှင်စော ပုဒ္ဓဟောခဲ့တာ
ခင်ဗျာလည်းအရူး
ကျပ်လည်းအရူးပဲ
အချစ်ရူးကတော့
ထူးရှယ်အရသာပေါ့။ ။

Wah Wah Wah Wah

အခန်း(၂)

၆၇

မိုးအမြန်ချိုး၍ ဆယ်မိနစ်ခန့်သာ အချိန်ယူ ဆင်သ၊
လိုက်သည်နှင့် နုငယ်၍ ခန့်ညားသော သူ့ဥပဓိက လေးစားဖွယ်
သမားဂုဏ် တန်း၍ထွက်သည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ယုံသည်။

ယနေ့ ကျောင်းသားသစ်ကို ဘိုင်အိုဂရပ်ဖီ(ခေါ်)ကိုယ်နေ
ရာဝင် အနည်းအကျဉ်း ငြူးစရာရှိ၍ (၁၅)မိနစ်ခန့် အချိန်ယူပြီး
မှ... နောက်ဖေးလှေခါးမှဆင်း၊ အိမ်တွင်းလျှို့ဝှက်တံခါးမှ အနည်း
ငယ်သပ်ရပ်သားနားသော သူ၏ရုံးခန်းထဲရှိ ဆုံလည်သားရေကလား

ထိုင်(ကာကွန်း ဝိဇ္ဇာပူဇော်)တွင် အသရေတင့်စွာ ဝင်ထိုင်၍ အင်တာ ကွန်းမှ . .

“မောင်စံရေ ကျောင်းသားသစ်ကို ဆရာတွေ့ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပေးပါ”

“သင်တန်းခန်းမထဲမှာပါ ဆရာ၊ အသင့်ရှိပါတယ်၊ ကျွန် တော် လွတ်လိုက်ပါမယ်”

သူ ခဏ စောင့်နေရသည်။ အင်တာနက်ဝင်ရင် ကောင်းမ လား၊ online မှာ ဘာအသစ်တွေ တင်ပြန်ပလဲ၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့ mailbox ထဲ ဘာ email များ ရောက်နေမလဲ၊ ရှာမည်အလုပ်၍ . .

“အာစရိ ကျောင်းသားအသစ်က အကြောင်းပြန်ပါတယ်၊ သူ ဆရာကိုတွေ့ဖို့ အသင့်မဖြစ်သေးလို့ ခဏစောင့်ပေးပါတဲ့”

“ဟေ့ . . တစ်မျိုးပါလားဟ၊ သူရောက်နေတာ ကြာပြီမူတ် ဘူးလား”

ထိုစဉ် မောင်စံက အင်တာကွန်း စပီကာပါ ဖွင့်ထားပုံရ သည်။

“ရောက်နေတာတော့ ကြာပါပြီ ဆရာ၊ ဆရာ့ကို စောင့်နေ တာပါ၊ ဒါပေမယ့် ဆရာနဲ့ နဖူးတွေ့ဖူးတွေ့ တွေ့ရမယ်လည်း ဆို ရော့ . . ဟို . . ဘယ်လိုပြောမလဲ ရေပဲထသောက်ရမလိုလို၊ အိမ်သာ ပဲဝင်ဖို့ ရှိနေသလိုလိုကြီး ကျွန်တော်ဖြစ်နေသေးလို့ပါခင်ဗျ”

အသံက တုန်တုန်ယင်ယင် အက်တက်တက် ရှုတတနှင့် အင်တာကွန်းက ပြတ်သားစွာ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ မောင်စံ

သားနားကကပ်၍ ဝင်ပြောနေခြင်း ဖြစ်မည်။ မောင်စံအသံပါ ဝင် အာသည်။ ခပ်တိုးတိုးဖြစ်သည်။

“ကောင်လေး မင်းပါးစပ်ထဲကကွမ်းတွေ သွားထွေးလိုက်ဦး၊ အာစရိက ကွမ်းစားတာ သိပ်မကြိုက်ဘူး”

သူက ပြန်ပြောရတော့မည့် အခြေအနေမို့ . .

“တချို့က စိတ်လှုပ်ရှားနေရင် ကွမ်းစားတတ်တယ် . . စားပါ စေ၊ သူ စိတ်အေးလက်အေးဖြစ်မှ ဝင်လာပါစေ၊ မောင်စံရေ ငါ့ အတွက်မနက်စာ ဒီကိုပဲ ပို့ပေးကွာ၊ ငါစားရင်း စောင့်နိုင်ပါတယ်၊ ကျောင်းသားရေ အေးအေးဆေးဆေးပါ၊ အိမ်သာဝင်ချင်ဝင် . . ရေ သောက်ချင်သောက်ပါ”

တချို့က အယ်ဒီတာကို ကြောက်တတ်သည်။ ဆရာကို ကြောက်တတ်သည်။ စာရေးဆရာကို ကြောက်တတ်သည်။ ထုတ်ဝေ သူကို ကြောက်တတ်သည်။ ပြူးဆရာကို ကြောက်တတ်သည်။

အင်း . . ချစ်တတ်သူကို ကြောက်တတ်သူလည်း ရှိချင်ရှိနေ မည်ပေါ့။

သူက အချစ်အကြောင်းရေးသော ချစ်တတ်သူ ဆရာမို့ . . ကျောင်းသားပီပီ ဆရာကို ကြောက်နေခြင်းဖြစ်မည်။ တွေ့ရင်တော့ မကြောက်အောင် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းလို ရင်းနှီးလာအောင် ဆက် ဆံရမည်ဟု တေးလိုက်သည်။

မကြာခင် မောင်စံ ဗျတ်ဗန်းနှင့် ဝင်လာသည်။ ပေါင်မုန့် ထောပတ်သုတ်၊ ကြက်ဥပြုတ်၊ ကော်ဖီနှင့် ကွတ်ကီအချို့ကို မနက်

စာအဖြစ် ခပ်အေးအေးစားသုံးရင်း တစ်ခုခုပြောချင်နေပုံရသော မောင်စံကို မေးဆတ်၍ ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

“မင်း တစ်ခုခု ပြောချင်နေသလိုပဲ”

“ဟုတ်တယ်ဆရာ ကျောင်းသားအပေါ် ကျွန်တော့်အမြင်ပါ။ ကျောင်းသားသစ်က ကျောင်းသားဟောင်းလေးယောက်နဲ့ ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပေးပေမယ့် ခပ်တန်းတန်းပဲ။ သူ့စတိုင်လ်က ဘယ်သူနဲ့မှ သိပ်မရောချင်ပုံပဲ။ ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းလာတာ ဖင်ခေါင်းက ရင်ခေါင်းပုံစံပဲ။ ဆရာသင်တန်းကိုတက်ပြီးရင် မင်းသား သွားလျှောက်မယ် ထင်တာပဲ။ ကောင်လေးက တော်တော်ဖြောင့်တယ် အာစရိ”

သူ့သင်တန်းသားတွေ သူ့စာဖတ်ပရိသတ်တွေအပေါ် ဘယ်တုန်းကမှ ကြိုတင်ဝေဖန်ချက်နှင့် အမြင်ကို ပြောလေ့မရှိသော တပည့်ကျော် မောင်စံ၏ စကားဖြစ်သည်။ စားရင်း သူ့မမြင်ဖူးသေးသော ကျောင်းသားသစ်ကို ပုံဖော်ကြည့်နေမိသည်။

မြန်မာပြည်၏ ပထမဆုံးဖွင့်လှစ်သော သူ၏ ကုသိုလ်ဖြစ် အချစ်သင်တန်းကို Website မှသာ တိုးတိုးတိတ်တိတ် သူ ကြေညာခဲ့သည်။ သူ၏ အချစ်. . လိင်စိတ်နှင့်. . လူငယ်ဆောင်းပါးများက တော့ ဆောင်းပါးလုံးချင်းအဖြစ် စာအုပ်ထုတ်ထား၍ ခါလီအီသအဖြစ် လူသိများခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သင်တန်းဖွင့်ခြင်းကိုတော့ အင်တာနက်သုံးသူထဲမှ လူနည်းစုသာ သိသေးသည်။ ခါလီအီသနာမည်နှင့်လည်း မဟုတ်၍ ဖြစ်

သူ့ သင်တန်းဖွင့်တာကလည်း သုံးပတ်နှင့်တစ်မနက်သာ ရှိသေးသည်လေ။

အင်တာနက်မှာ ကြော်ငြာတွေ့၍ ဆောင်ပုဒ်ကို စိတ်ဝင်စား၍ ဘာတွေသင်မလဲ သိချင်၍ လာတက်သောကျောင်းသားလေးယောက်နှင့် စခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဲ. . အဖော်ကောင်း၍ ပါသော ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကတော့ လက်တွေ့ပါမည်ထင်၍ လာတက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောဝန်ခံသည်။ အီကောဆိုသူဖြစ်သည်။

သူတို့က ခါလီအီသ၏ အင်တာနက်ပရိသတ်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း သူ့ကို ခါလီအီသမှန်း မသိကြသေး။ သူ့နာမည်ကို သားမြတ်ဟုသာ သိကြသည်။ ခင်မင်စွာ ဆရာမြတ်ဟု ခေါ်ကြသည်။

“ကဲ. . မောင်စံ၊ မင့်ကျောင်းသားသစ် အခြေအနေ သွားကြည့်ပါဦး၊ ဒီဗျတ်ဗန်းကို စားပြီးရင် ငါ့ဟာငါပဲ သိမ်းလိုက်ပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အာစရိ”

တပည့်ကျော်မောင်စံက သွားလေသူမေမေ၏ ဖွေးစားသားဖြစ်သည်။ ရှစ်တန်းသုံးခါကျသော်လည်း စာအလွန်ဖတ်သူဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို သူသင်သမျှ ကြိုးစားပမ်းစား လိုက်နိုင်သည်။ ကွန်ပျူတာ ကျွမ်းကျင်သည်။ ပါးနပ်လိမ္မာသည်။ သူ့ကို ရိုသေသည်။ သစ္စာရှိသည်။

သူ မအားလပ်၍ လက်ထောက်အချစ်သင်တန်းဆရာအ

ဖြစ် မောင်စံကို နှစ်ခါပို့ချခိုင်းကြည့်သည်။ အဆင်ပြေသည်။ မောင်စံက သူ့ထက် အာဝဇ္ဇန်းရွှင်နေသေးသည်ကို တွေ့ရသည်။

မောင်စံ ခဏအကြာ၌ ပျာယာခတ်ပြီး ပြန်ဝင်လာသည်။

“အာစရိ ကောင်လေး ဘယ်ပျောက်သွားလဲ မသိဘူး၊ သူ့ကားလည်း ရှိသေးတယ်”

“အိမ်သာဝင်နေမှာပေါ့ကွ”

“ရှာပြီးပြီ မရှိဘူး အာစရိ၊ နောင်နောင်တို့ ခိုင်ဝင်းတို့ မိုးမြင့်ယံတို့ အီကောတို့လည်း မမြင်လိုက်ကြဘူးတဲ့”

ထိုစဉ် ပိတ်မထားမိသော အင်တာကွန်းမှ အသံထွက်လာသည်။

“သွားပွတ်တံနဲ့ သွားတိုက်ဆေး သွားထွက်ဝယ်နေတာဗျ၊ ခင်ဗျားအာစရိက ကွမ်းစားတာ မကြိုက်ဘူးဆို၊ ဒီမယ် သွားတိုက်နေတယ်”

သူ ဒီချာတိတ်ကို ခင်သွားသည်။ ကွမ်းစားတာ မကြိုက်ဘူးဟု မောင်စံပြောရုံနှင့် ကွမ်းထွေးပစ်ရုံမက သွားတိုက်ဆေးနှင့် သွားပွတ်တံပါ တကူးတက ထွက်ဝယ်၍ တိုက်ချွတ်ဆေးကြောနေသတဲ့၊ ဆရာသမား၏အကြိုက်ကို တလေးတစားပင် အလိုက်သိတတ်သူလေးဟု မမြင်ဖူးခင်ကပင် စိတ်ထဲ ခင်မင်သွားသည်။ သွန်သင်ဆုံးမ၍ကောင်းမည့် တပည့်တစ်ယောက်ဟု ယုံလိုက်သည်။ မောင်စံက အင်တာကွန်းမှပင် . . .

“ကိုမောင်ကျောင်းသားခင်ဗျာ၊ သွားတိုက်ပြီးရင်တော့

အာစရိကို ဝင်တွေ့ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်လောက်ပြီ ထင်ပါ

“ဟဲ့ . . . နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . သွားတိုက်ရင်း အိမ်သာပါ တစ်ခါတည်း တက်

သွားပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ စောင့်ပါမယ်ခင်ဗျ”

အင်တာကွန်း ပိတ်လိုက်သည်။

“နေပါဦး . . . သူ့နာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ မောင်စံရ”

“ပြည့်စုံမောင်တဲ့”

“နာမည်ကတော့ အခန့်စားပါလား”

“လူကတော့ ဂျစ်ကန်ကန်လေး ထင်တာပဲ”

“အပြင်ပန်းနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို မဆုံးဖြတ်ရဘူးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ အာစရိ၊ အာစရိ ဗြူးကြည့်ရင် သိမှာပါ”

သူ့စားပွဲရှေ့၌ ထိုင်ထိုင်ချင်းပင် အတွေ့အကြုံအရ လူက ခတ်ပညာအရ . . . ပြည့်စုံမောင်ဆိုသော ချာတိတ်ကို နီးနီးစပ်စပ် ဖတ်ကြားလိုက်နိုင်ပါသည်။

“နာမည်က ပြည့်စုံမောင်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

“ကျောင်းတက်တုန်းပဲလား”

“ကွန်ပျူတာ ဖိုင်နယ်ပါ”

“ဒီသင်တန်းကို ဘယ်ကတွေ့တာလဲ”

“အွန်လိုင်းပေါ်ကပါ”

“လာတက်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ပြောချင်ပြောနိုင်တယ်၊ မပြောချင်လည်း မပြောဘဲ နေနိုင်ပါတယ်”

“ပြောပါမယ်. . အင်မတန် လက်ပေါက်ကပ်တဲ့ ကောင်မလေးကို ချစ်မိလို့၊ တစ်နှစ်လောက် ချဉ်းကပ်ပေမယ့် ခုထိ အဖြေမရသေးတာနဲ့ ကြိမ်ကြိရာ လုပ်ကြည့်တဲ့ သဘောပါပဲ”

သူ ပြုံးလိုက်သည်။

နည်းနည်းပင် ရယ်လိုက်မိသေး။

“ဟင်း. . ဟင်း. . လက်ပေါက်ဘယ်လိုကပ်လဲတော့ မသိဘူး၊ မင်းရဲ့ ကြိရာပါအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ရမှာကိုတော့ ကိုယ်ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းတွေလည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လာရင်တော့ ပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်ရတာပါပဲ”

ခပ်ငဲ့ငဲ့ မျက်နှာကိုလှန်၍ သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့တစ်ချက် လှမ်းကြည့်သည်။ မျက်လုံးအညိုတွေက လက်စိုနေသည်။

“ခုမှ တွေ့ဖူးတဲ့လူကို ကိုယ့်သင်တန်းဆရာဖြစ်ရုံနဲ့ ယုံကြည်ပြီး ကိုယ့်အတွင်းရေးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အကုန်မပြောနိုင်ပါဘူး”

“ဒါပေါ့. . ဒါ သဘာဝကျပါတယ်၊ မိတ်ဆွေအရင်းလို မင်းယုံကြည်လာအောင် ရင်ဖွင့်လာအောင် ကိုယ့်ဘက်က ကြိုးစားကြည့်ရမှာပေါ့၊ မင်း အပြန်အလှန် ချစ်တယ်လို့ ကြေညာနိုင်ခဲ့တဲ့ တရားဝင်ရည်းစား ဘယ်နှယောက်ထားဘူးလဲ”

မျက်နှာ ရဲခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ နှာခေါင်းကို လှမ်းပွတ်ရင်း မဟော်ဂနီနှင့် ချောကလက်ရောင် ဆံပင်တွေကို သပ်တင်သည်။

“မထားဖူးသေးဘူး၊ အဲ့ဒီတစ်ယောက်ကိုပဲ မောင်ချစ်ဖူးတာ ငြိမ်မချစ်လို့ပါ ဆိုနေမှ”

“ကြားတာမှတ်ဖူးနော်၊ ကိုယ်က မင်းလောက် ရုပ်မဖြောင့်ဘူး ကားလည်းမရှိဘူး၊ ပိုက်ဆံလည်း အလျှံပယ် မသုံးနိုင်ဘူး. . ဒါပေမယ့် ရည်းစားတွေ အများကြီးထားဖူးတယ်၊ လက်ရှိလည်း အယောက်နှစ်ဆယ်ကျော်တယ်၊ ဒီထက်ရင်းနှီးလာရင် ကိုယ့်ရည်းစားတွေနဲ့ မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးနိုင်တယ်”

သူ့ကို တအံ့တဩ လှမ်းကြည့်သည်။ မျက်မှောင်ကြုံသည်။ သူ့စွဲပုံကို ချာတိတ် ဖြိုသွားပုံရသည်ဟု သူကထင်သည်။

မင်းထက်၊ ဝါကြီးတယ်ဟူသော ဂိုက်စပေါက်နှင့် ခပ်ဖြူဖြူ ပြန်ကြည့်နေစဉ်. . .

“တော်တော် အပေါစားဆန်တဲ့ မေတ္တာပဲ”
အော်ပီကျယ် ကာတွန်းထဲကလို တိန်ခနဲ မြည်သွားသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ‘ငါ့အုပ်ပဟ’ဟု ခန္ဓာကိုယ်ထဲက မြည်သွား၏။

“မိန်းမလှတွေ ကျအောင်၊ ကြိုက်အောင် နေနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းလို့. . ယောက်ျားချင်း နည်းစံနစ်သိတဲ့ကိုယ့်ကို မင်း အထင်ကြီးသင့်တယ်၊ ကိုယ်က နည်းစံနစ်တွေကို ကွင်းဆင်းသူတေသနပြုရင်းပြုရင်းနဲ့ ရည်းစားတွေ အဖတ်တင်သွားတာ”

“ရည်းစားများမှန်း အဲ့ဒီကောင်မလေးတွေကကော သိကြရဲ့လား”

“သိသင့်တယ်ထင်တဲ့လူကို ပေးသိထားတာပေါ့ကွာ၊ မသိ

သင့်တဲ့သူကိုတော့ ရုပ်တည်နဲ့ ပီပီရီရီ ညာရတာပေါ့”

ခပ်ထွေထွေ မျက်နှာနေကနေ ဘုဆတ်ဆတ်အသံ ထွက်လာ၏။

“ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားဟာ မုသာဝါဒနဲ့ အမျိုးတော်လို့လား”

“ဆွေမျိုးအရင်းမဟုတ်တောင်မှ ဝင်ထွက်သွားလာနေတဲ့ ရုပ်ဆွေရုပ်မျိုးလောက်တော့ တော်လိမ့်မယ် ထင်တာပဲ၊ သူတို့က ခပ်ဆင်ဆင်ဆိုတော့ ခင်လည်း ခင်ကြတယ်လေ”

ခေါင်းယမ်းရင်း...

“သစ္စာတရားနဲ့ မုသာဝါဒဟာ ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းပဲ”

“မင်း White Lie ဆိုတာကို နောက်တော့ သဘောပေါက်လာမှာပါ။ မိန်းကလေး တော်တော်များများဟာ ကာရန်နဲ့ ရသလက်ာ ညပ်ပါလာတဲ့မုသားကို ချောကလက်လို ဒါမှမဟုတ် လက်လုပ်ချဉ်လို့ ထင်မှတ်ကြတယ်ကွ၊ မင်းက သင်တန်းလာတက်တာလား”

“မှုတ်ဘူး... လာလေ့လာတာ”

“မင်း ဘာသိချင်လဲ၊ ကိုယ်ကတော့ မင်း ကိုယ်မကြိုက်တဲ့ ကွမ်းကို မစားတော့ဘဲ သွားပါတိုက်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုလို့ ငါ့ကို လေးစားသားပဲလို့ ထင်ပြီး မမြင်ခင်ကတည်းက အမှတ်ပေးထားတာ”

“အခု လူကြိုမြင်တော့ အမှတ်ပေးထားတာကို မင်နီနဲ့ ကြက်

ခြေခတ်လိုက်ပြီလားဗျ”

“ကိုယ်က ကိုယ်သိတာတတ်တာ ကျွမ်းကျင်တာကို မျှဝေချင်တာ၊ ခံယူတာ မခံယူတာက မင်းဆုံးဖြတ်ရမှာလေ၊ ကိုယ် စုစုဆောင်းဆောင်း သုတေသနပြုထားတာတွေ အလကားပေးနေတာပဲ၊ မယူရင်လည်း နေပါပေါ့...”

“ဒါဆို ကျနော်မေးမယ်နော်၊ တကယ်ကို သင်တန်းသားတွေ ဆီက ဘာမှမယူဘဲ တကယ့်ကုသိုလ်ဖြစ် အချစ်သင်တန်းလား... နောက်မှ... ကွန်ပျူတာကြေး၊ စာရွက်စာတန်းကြေး၊ ခန်းဝင်ကြေး၊ ဘာကြေးညာကြေး တောင်းလာတာမျိုး...”

“နိုး... နိုး... အဲဒါမျိုး လုံးဝမရှိဘူး၊ သင်တန်းစည်းကမ်းမှာ ပါသားပဲ... ဘာမှ မယူဘူး၊ မနက်စာ ကော်ဖီတောင် တိုက်ပါတယ် ဆိုနေမှကွာ”

“ဒါဆို ဆရာအကျိုးအမြတ်က”

“ကုသိုလ်ယူတယ်လေ၊ ကုသိုလ်ရတယ်”

“အွန်!...”

“ချစ်နေတဲ့သူ ချစ်သင့်တဲ့သူတွေ ချစ်သွားကြအောင် နည်းနာပေးတယ်၊ လမ်းပြပေးတယ်၊ မြားပစ်ပေးတယ်၊ ထိသွားတယ်၊ ချစ်သွားတယ်၊ ပျော်ရွှင်သွားတယ်ဆိုရင် ဒါနတစ်ခု မြောက်တာပဲ၊ ဒါဟာ အလွန်မွန်မြတ်တဲ့ ကုသိုလ်ပဲ”

“ဒါဆို ဆရာက ဘာလုပ်စားလဲ၊ ဝင်ငွေ ဘယ်ကရသလဲ၊ စပ်စုတယ်မထင်ပါနဲ့ သိထားချင်လို့ပါ”

“ဒီ အချစ်သင်တန်းက ကုသိုလ်ဝင်တယ်၊ ပီတိဝင်တယ်၊ လူမှုရေးဝင်တယ်၊ ကိုယ့်မှာ ဒီကိစ္စနဲ့ နည်းနည်းနွယ်တဲ့ လုပ်ငန်းက သပ်သပ်ရှိတယ်၊ အဲ့ဒီက ငွေဝင်တယ်၊ ကိုယ့်နဲ့ မောင်စံ နှစ်ယောက် စာ ပြည့်စုံတယ်၊ ကဲ. . ဘာသိချင်သေးလဲ”

ချာတိတ် မေးသင့်မမေးသင့် ချိန်ဆနေပုံရသည်။

“ဆရာနည်းနာတွေ ချဉ်းကပ်နည်းတွေကြောင့် ကျွန်တော့် ချစ်သူနဲ့ အဆင်ပြေသွားရင် ကျွန်တော် ကန်တော့မယ်၊ ဘာနဲ့ ကန် တော့ကန်တော့ ဆရာ လက်ခံမလား”

“မင်း ပြေလည်တဲ့နေ့ စုံတွဲလာပြီး ကျုံ့ကျုံ့ထိုင် လက်အုပ် ချိန်တော့ရင် ကိုယ်ပျော်ပါပြီ၊ ရပါပြီ၊ ဒါပေမယ့်. . မင်း ပြေလည် စေရမယ်လို့တော့ အာမ၊မခံဘူးနော်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း အာမခံနဲ့ အချစ်မသင်ပေးဘူး၊ ကိုယ်က လမ်းပဲညွှန်ပေးမှာ မင်းလျှောက်မှ မင်းရောက်မှာ. . ”

“ကောင်းပါပြီ၊ နက်ဖြန်ကစပြီး ဆရာတပည့်အဖြစ် သင် တန်းစတက်ပါတော့မယ်”

“ကိုယ်ရေးအချက်အလက် ဖြည့်ခဲ့ပါ၊ ပုံစံစာရွက်ရှိတယ်၊ ပြီးတော့. . ဆိုက်ကိုမေးခွန်းတချို့ မောင်စံဆီမှာ ဖြေချင်ရင် လက် ငင်းဖြေနိုင်တယ်၊ အိမ်က ဖြေလာမယ်ဆိုလည်း ရတယ်”

“မင်္ဂလာပါ ဆရာ”

“မင်္ဂလာပါကွာ”

ဤသည်ကား မြန်မာနိုင်ငံ၏ တစ်ခုတည်းသော Love

Foundation ကြီး ထူထောင်၍ အချစ်အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းကို တမ္ဘာအနှံ့ စွမ်းစွမ်းတမံ ဝန်ဆောင်မှုပေးတော့မည့် သူ၏ မဟာစီမံ ကိန်းကြီး အစနှင့်. . . ပြည့်စုံမောင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းအစလည်း ဖြစ် ချေသည် တမဲ့။

အခန်း(၃)

ကိုယ်

တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိဆန်သော အောက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေချင်ဖြေပါ/ဖြည့်စွက်ပါ။ မဖြည့်စွက်ချင် မဖြေချင်လည်း ဘာမှမဖြစ်ပါ။

အကယ်၍ ဖြေဆိုဖြည့်စွက်မည် ဆိုပါက ကျေးဇူးပြု၍ ခေတ်မီပါ၊ ပွင့်လင်းပါ၊ ရိုးသားပါ၊ သင်၏ ရိုးသားပွင့်လင်းမှုနှင့် ခေတ်မီမှုက သင်၏ အချစ်နှင့်ပတ်သက်သော အခက်အခဲများကို ကူညီဖြေရှင်းပေးသွားပါလိမ့်မည်။

- ၁။ ကျွန်တော် သူစိမ်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စတင်၍ စိတ်ဝင်စားမိစဉ်က ကျွန်တော့်အသက်(၇)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။
- ၂။ a. သူမက ကျွန်တော်နှင့် ရွယ်တူဖြစ်ပါသည်။
 b. သူမက ကျွန်တော့်ထက် (၁)နှစ်ခန့် ငယ်ပါသည်။
 c. သူမက ကျွန်တော့်ထက် ()နှစ်ခန့် ကြီးပါသည်။
- ၃။ a. သူမ၏ မျက်နှာကိုမြင်၍ စိတ်ဝင်စားသွားခြင်း ဖြစ်သည်။
 b. သူမ၏ မျက်လုံးကိုမြင်၍ ဖြစ်သည်။
 c. သူမ၏ အပြုံးကိုမြင်၍ ဖြစ်သည်။
 d. သူမ၏ ကိုယ်လုံးကိုမြင်၍ ဖြစ်သည်။ (သို့မဟုတ်)
 e. သူမ၏ ()ကိုမြင်၍ ဖြစ်သည်။
- ၄။ a. ထိုစိတ်ဝင်စားသော အခိုက်အတန့်၌ ဘေး၌ လူအများရှိ နေသည်။
 b. ထိုစိတ်ဝင်စားသော အခိုက်အတန့်၌ ဘေး၌ လူအနည်း ငယ် ရှိနေသည်။
 c. ထိုစိတ်ဝင်စားသော အခိုက်အတန့်၌ ဘေး၌ ဆိတ်ကွယ် ရာဖြစ်သည်။
- ၅။ a. ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသည်ကို သူမက မသိလိုက်။
 b. ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသည်ကို သူမ ရိပ်မိသည်။
 c. ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသည်ကို သူမ အသေအချာ သိသွား သည်။

- d. ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသည်ကို သူမ သဘောတူကြောင်ပြ သည်။(ရိုးရိုး)
- e. ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသည်ကို သူမ သဘောတူကြောင်ပြ သည်။(ရှယ်)
 (အခြားအကြောင်းထူးရှိပါက ပွင့်လင်းစွာဖော်ပြနိုင်သည်)
- ၆။ a. ကျွန်တော် သူမကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း အကြည့်နှင့် ပြခဲ့ သည်။
 b. ကျွန်တော် သူမကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း အပြုံးနှင့် ပြခဲ့ သည်။
 c. ကျွန်တော် သူမကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း အမူအရာနှင့် ပြခဲ့ သည်။
 d. ကျွန်တော် သူမကို စိတ်ဝင်စားကြောင်း ခန္ဓာဗေဒဘာသာ နှင့် ပြခဲ့သည်။ (သို့တည်းမဟုတ်)
- ၇။ ကျွန်တော့်နှုတ်က ထုတ်ပြောသောအခါ သူမက...
 a. ပါးကျွတ်ကျွတ်ကျိုးသွားမယ်။
 b. အမေနဲ့ တိုင်ပြောမယ်။
 c. အွန်! . . လူက လက်တောက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။
 d. တို့ မစဉ်းစားသေးဘူး။
 e. နင့် သောက်ခွက်ကများ ငါ့ကို / သေချင်းဆိုး/ နာဘူးနှင့်
 f.

အ. တကယ်. . .

ဗ. ဟယ်!. . ဝမ်းသာလိုက်တာ. .

င. ခုမှ ထုတ်ပြောရလားဟာ. . .

စ. စဉ်းစားချိန် ပေးပါဦးဟယ်. . .

ဆ. ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့နော်. . ဂျူး!. .

ဇ. အို. . ကြောက်ပါတယ်ဆို ဇွတ်!. . နှင့်

ဌ. ပြတ်ခနဲ အသံထွက်ပေါ်စေနိုင်သော အကြောင်းတချို့. .
(ရှိခဲ့ပါက)

“ဒေါက်!. . ဒေါက်!. .”

တိုးတိုးဖွဖွ ထွက်ပေါ်လာသော တံခါးခေါက်သံကြား၍
ပြည့်စုံမောင် စာရွက်တွေကို ခေါင်းအုံးအောက် ကမန်းကတန်း
ထည့်၍ အပေါ်က ဂွမ်းကပ်ပါ ထပ်ဖုံးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူလဲ. . စာကြည့်နေတယ်ဗျ”

ပြဌာန်းစာအုပ်ကို ခုတင်ဘေးစာအုပ်စင်ပေါ်က ဆွဲယူ
မျက်နှာအပ်လိုက်၏။

“မမပါ မောင်ရဲ့”

“လော့ချမထားဘူး. . ဖွင့်ဝင်ခဲ့ဗျာ၊ ညဉ့်နက်နေပြီ ဘာလာ
လုပ်တာလဲ”

“လော့ချမထားမှန်း သိပါတယ်ရှင်၊ မောင်က တံခါးမခေါက်
ဘဲဝင်ရင် ရွှေစိတ်တော်က ကောက်ဦးမယ်”

“ဘာကိစ္စလည်းလို့ မေးနေတာ”

“ကိုယ့်မောင်အခန်းကို ကိုယ်လာတာပဲ ကိစ္စရှိမှလားကွယ်”

“စာထဲကို စိတ်မနည်း နှစ်နေရတာဗျ၊ Side effect ဝင်
တယ်”

မမခင်ပြည့်စုံက ကြက်ဥကွေကာအုပ်ပန်းကန်ကို အငွေ့
မှတ်ရင်း ဘေးကစားပွဲပေါ် တင်သည်။

“အဲ့ဒါကြီးပဲ ညတိုင်း လာလာတိုက်နေတာပဲဗျာ၊ ညီတယ်
အိတ်ယ်လို့ ပြောနေလည်း မရဘူး”

“မောင်ကလည်းကွယ်. . အိပ်ပျော်အောင် ဆရာဝန် ညွှန်
ကြားထားတာလေ၊ မောင်က အားဆေး အိပ်ဆေးလည်း မသောက်
ခွင့်ဘူးဆိုတော့. . ဒါတော့ သောက်လိုက်ပါကွယ်၊ မောင်က လိမ္မာ
ပါတယ်. . မမငွန်းနဲ့ ခွဲပေးမယ်နော်”

အင်း. . မြန်မြန်သောက်လိုက်ရင် မြန်မြန်ပြန်ထွက်သွားမှာ
ပဲ အောင့်အည်းမျိုးချရတော့မှာပဲ၊ ဆိုက်ကိုမေးခွန်းတွေက ငါ့ကို
အုံးစားဦးမယ်၊ ဒီည အိပ်ချိန်မှ ရှိပါမလားပဲ. . ဟုတွေးရင်း အလိုက်
သင့် ပါးစပ်ဟပေးနေလိုက်သည်။

သူစိမ်းမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ငါ စတင်စိတ်ဝင်စားမိ
တုန်းက. . အင်း. . ငါ ဘယ့်အရွယ်ပါလိမ့်၊ သူက ငါနဲ့ ရွယ်တူ
ဆိုတာတော့ သေချာတယ်။

“မောင်. . ဟလေ”

“မကုန်သေးဘူးလားဗျာ”

“နည်းနည်းပဲ ကျန်တော့တယ်၊ မမကိုချစ်ရင် ကုန်အောင် သောက်ပါ မောင်ရယ်”

မမကို ချစ်တယ်လို့ ဘယ်တုန်းက ပြောဖူးလို့လဲ၊ ခင်ဗျား လေးကို မကောင်းတတ်လို့သာ ရေလိုက်ငါးလိုက် နေပေးရတာဗျ၊ ကျုပ်စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ပြောချလိုက်ရင် ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား သတ် တောင်သေသွားဦးမယ်။

“နည်းနည်းလေးပဲ ကျန်တယ်. . ဟပါဦး မောင်ရဲ့”

“ပေးဗျာ. . တစ်ခါတည်း မော့ချပစ်လိုက်မယ်”

“တစ်ဖုန်းပဲသောက်ပါ မောင်ရဲ့၊ ဟိုတစ်ခါလို သီးနေမှဖြင့်”

ဘယ်တုန်းက သီးဖူးလို့လဲ၊ ချောင်းဟန့်မိတာပါဗျာ၊ ခင်ဗျား လေးဟာ ပိုကိုပိုတယ်။

“မမက မောင့်ကို သိပ်ချစ်လို့ ဒီလို ယုယုယယ လုပ်ပေးချင် နေတာပါ၊ မောင်က မကြည်နူးဘူးလား. . . အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ အချစ်ခံရတာ မပျော်ဘူးလား”

သွားစမ်းပါဗျာ. . ဘာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်လဲ၊ ခြေလှုပ် လက်လှုပ်ကအစ လိုက်ကြည့်နေတာ၊ ချစ်ရာမကျဘူးဗျ. . ချုပ်ရာ ကျတယ်. . ကျုပ်က အချုပ်သားမှ မဟုတ်တာ။

“ဟ. . ဒါ နောက်ဆုံးတစ်ဖုန်းပဲ၊ လိမ္မာလိုက်တဲ့မောင်”

မြန်မြန်ထွက်သွားပါဗျာ၊ မြန်မြန်ကြွပါ၊ ခင်ဗျားမရှိရင် ကျုပ် လုပ်စရာရှိတယ်။

“အိပ်ခါနီး သွားတိုက်ဦးနော်”

ရွတ်ခနဲ သူ့နဖူးကို နမ်း၍ ထွက်သွားမှ သူ ဟင်းချသည်။ ခုတင်ပေါ်က ခြေဖော့ဆင်း၍ တံခါးပိတ်သည်။ လော့ချသည်။ လုံလုံ ခြုံခြုံသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ခုတင်ပေါ် ထိုင်သည်။

ခေါင်းအုံးအောက်က စာရွက်တွေကို ထုတ်၍ စိတ်ချလက် ချပင် အစက ပြန်ဖတ်ကြည့်မိပြန်သည်။

၁။ ကျွန်တော် သူစိမ်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စတင်၍ စိတ်ဝင်စားမိစဉ်က ကျွန်တော့်အသက်. . . အင်း. . . ငါ့အသက် အဲ့ဒီ တုန်းက ဘယ်နှနှစ်လဲ၊ ပြန်စဉ်းစားစမ်း. . . ။

ဝင်းခနဲ ပြက်ခနဲ အတွေးထဲ ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေ ပေါ်လာ သည်။ ဆပ်ပြာပူစီဖောင်းတွေ နည်းနည်းနောနောမဟုတ်၊ တစ်ခန်း လုံး ပြည့်နေရသည့်အထဲ အခန်းနံရံနှစ်ဘက်က ကြည့်မှန်ကြီးတွေ ကို နံရံအပြည့် ကာရံထားသဖြင့် တကယ့်ဆပ်ပြာပူစီဖောင်းတွေရော မှန်ထဲက ပူစီဖောင်းအရိပ်တွေရော ထပ်ကာဆင့်ကာပေါ်နေသဖြင့် ဆပ်ပြာမြှုပ် ဆပ်ပြာပူဖောင်း ပင်လယ်ပြင်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

အခန်းခေါင်းရင်းဘက်နံရံမှ နေရောင်ခြည်က ဇာရောင်စုံ ခန်းဆီးကို ဖြတ်သန်းဝင်ရောက်လာသဖြင့် ပူဖောင်းတွေက ရောင်စုံ တွေ ဖြစ်နေသည်။ ပူဖောင်းရောင်စုံကြားမှာ မျက်နှာတစ်ခု. . . နှုတ် ခမ်းဖူးဖူးက ဝလုံးလေးလို ဝိုင်း၍. . . တဖူးဖူး. . . တဖူးဖူး လိုက်မှုတ် နေသောမျက်နှာလေး ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် အနီးကပ်ပေါ်လာသည်။ ဆပ်ပြာပူဖောင်းရောင်စုံတွေကြား ပို၍ပို၍ တိကျပြတ်သား လာနေ သည်။

အို. . ပျော်ပါးနေလိုက်ပုံ. . . နှုတ်ခမ်းဖူးလေးတင် မဟုတ်
မျက်နှာလေးပါ ဖူးဖူးဖောင်းဖောင်းလေး။ တဖြောင်းဖြောင်း ပေါက်ကွဲ
နေသော ဆပ်ပြာပူဖောင်းတွေကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် စိတ်ရှိလက်ရှိ
လိုက်ပုတ်ရင်း ပြေးလွှားပျော်ပါးနေလိုက်ပုံ. . .

ဆပ်ပြာရည်တွေ စိမ့်နေ၍ တွန့်လိမ်တဲ့လောင်းကျနေသော
ခေါင်းပေါ်က ဆံပင်တွေက အချောင်းလိုက် အမြောင်းလိုက် ကြွက်
စုတ်ရေနစ် ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေပုံ. . . ခေါင်းပေါ် နဖူးပေါ် ပခုံးပေါ်
မှာလည်း ဆပ်ပြာမြွှပ်တွေ ပူဖောင်းအသေးလေးတွေ အကြီးလေး
တွေ ပွစာကြံအောင် တင်လို့. . .

ဟော. . ဟော. . ရေချိုးကြွေလုံ အဖြူကြီးထဲက ဖိတ်လျှံ
ကျလာနေသော ဆပ်ပြာမြွှပ်တွေကို ကျောကုန်းအဖွေးသားလေးနဲ့
ကျောပေးပြီး သွားမွှေနေပြန်ပြီ။ ဆပ်ပြာပူဖောင်းတွေ ထောင်း
ထောင်းထလာနေပေါ့။ အိုး. . အိုး. . ကြွေလုံထဲ ဖင်ပြောင်လေးနဲ့
ကုန်းနှိုက်နေပြန်ပါပကော။ လက်ထဲကို အချောင်းတစ်ချောင်း ပါလာ
ပါလား. . .

ဟုတ်ပါ။ လက်ညှိုးလောက်. . လူကြီးလက်ညှိုးလောက်ရှိ
တဲ့ လူကြီးလက်တစ်ထွာကျော်လောက်ရှိတဲ့ ပိုက်တစ်ချောင်း၊ ဒိန်ချဉ်
တို့ နို့အေးတို့ စုပ်သောက်တဲ့. . ပိုက်. . .

လက်တစ်ဖက်နဲ့ ဆပ်ပြာမြွှပ်တွေ လက်တကော်,ကော်
မပြီး ပိုက်နဲ့ထိုးလို့ တဖြည်းဖြည်း တဖူးဖူး မှုတ်နေရဲ့. . . အဟုတ်ပဲ
နည်းတဲ့ ပူဖောင်းကြီး မှုတ်ဖူး. . အကြီးကြီး ဖြစ်လာပေါ့။ ပူဖောင်း

မျက်နှာပြင်ပေါ် ရောင်စုံအရိပ်တွေ စီးမျောလည်ပတ်နေတာကို မတ်
တတ်ငေးရပ်ကြည့်ရင်း. . .

ပိုက်ကနေ ပူဖောင်းကြီးကို ခါထုတ်လိုက်တာများ. . . အို
လှအားပါပေ။ ပါးစပ်နဲ့ လိုက်မှုတ်တင်ရင်း. . တဟေးဟေး တဟား
ဟား. . လက်ခုပ်လက်ဝါးပင် တီးနေလိုက်သေး။

ကိုယ်လုံးတီး သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ဆပ်ပြာမြွှပ်တွေ အ
ဖွေးသား တွဲကပ်အိတွဲလို့. . ဟော. . ဟော. . ရေချိုးခန်းကြမ်းပြင်
ပေါ်က ရေချိုးဆပ်ပြာ ခရင်ဘူးကို လှမ်းကောက်ပြီး. . ကြွေလုံထဲ
အကုန်ညှစ်ချနေပြန်ပေါ့။ တစ်ယောက်တည်း လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နေ
လိုက်ပုံများ (သူ့မာမီများတွေ့ရင်. . ဟယ်! . . ကုန်ပါပြီတော့ ဆိုပြီး
ထိပ်ခေါက် နာရင်းအုပ် ခံရတော့မှာပဲ။)

အယ်. . အယ်. . မျက်စိထဲ ဆပ်ပြာရည်တွေ ဝင်သွားလို့
စပ်နေပြီ။ လက်တစ်ဖက်နဲ့ မျက်စိပွတ်ရင်း ကြွေလုံထဲကျနေတဲ့
ပိုက်ကို လိုက်စမ်းနေပြီ။ ဟော. . ကြွေလုံထဲက လက်ကိုင်ရေပန်း
လေး ပါလာပြီး ခလုတ်ဖွင့်ပြီ။ ရှူးခနဲ ပန်းထွက်လာတဲ့ ရေပန်းတွေနဲ့
ဝမ်းသာအားရ မျက်နှာကို ထိုးပန်းနေပြီ။ မျက်နှာပေါ် နဖူးပေါ်က
ဆပ်ပြာမြွှပ်တွေ ရှင်းခနဲ လျှော့ကျသွားပြီ။ အစပ်ပြေသွားပုံပဲ။

မျက်လုံး ပေကလပ် ပေကလပ် လုပ်ကြည့်. . ရေထပ်ပန်း
သပ်ချ နှစ်ခါသုံးခါလုပ်တယ်။ ကျောပေးပြီး ပခုံးပေါ် ရေပန်းလောင်း
တယ်။ မှန်ထဲမှာ ကိုယ်လုံးပေါ်က ဆပ်ပြာမြွှပ်တွေ လျှော့ဆင်းနေ
တာကို. . တဟင်းဟင်း တခွီခွီရယ်ရင်း ကြည့်နေတယ်။ ပွန်ထဲပေါ်

လာတဲ့ ဝင်းဝင်းဝါဝါ သူ့အသားအရေက အေးကြည်ညက်မှုန်နေတယ်။ ရေစက်ရေပေါက်လေးတွေ တွယ်ကပ်နေတဲ့ သူ့အရေပြားကို သူ ပွတ်သပ်နေတယ်။

အားရကျေနပ်နေပုံတစ်မျိုးနဲ့ အရေပြားပေါ် စီးဆင်းနေတဲ့ ရေစီးကြောင်းကြည်ကြည်တွေ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ကနေ လည်ပင်း၊ ပခုံးကျောပြင်၊ ခါး၊ တင်ပါး၊ ပေါင်၊ ခြေသလုံး ခုံးခုံးအိအိ၊ တိတိဖောင်းဖောင်း ခြေချောင်းလေးတွေ.. ခြေဖနောင့်လေးတွေကနေ ကြွမိုးဇစ်ပြားခင်းကိုနင်းထားတဲ့ ခြေဖဝါးကို ရေတွေနှစ်ဝင်စီးမျောနေတယ်။ ဆပ်ပြာမြုပ်တွေ ကွယ်ဖုံးနေတဲ့ ကျောကုန်းအလှလေး ရေးရေး.. ရေးရေး.. စတင်ပျောက်ကွယ်နေတယ်။ နေပါဦး.. နေပါဦး.. ကြည့်လို့ မဝလို့ပါ ခဏနေပါဦး..။

ဟင်.. သူမက ပျောက်ကွယ်နေတာလား.. ငါ့အမြင်တွေက ဝေဝါးနေတာလား.. နေပါဦး.. နေကြပါဦး.. ကြည့်လို့မှ မဝသေးတာ၊ ကျောပေးထားပေမယ့် မျက်နှာချင်းဆိုင်က မှန်ထဲမှာ.. အဲ့ဒီမှန်ထဲမှာ.. သူမ.. သူမ.. သူမရဲ့ ကြည်လင်ပြတ်သားတဲ့ အလှတရား.. အို.. အို.. တဖြည်းဖြည်း.. တဖြည်းဖြည်း ဝေဝါးလာနေ.. တဖြည်းဖြည်း.. တဖြည်းဖြည်း.. ၊

နေပါဦး ငါကကော ဘာလို့ အဲ့ဒီရေချိုးခန်းထဲ ရောက်နေရတာလဲ၊ သူမ ငါ့ကို ဘာလို့ မမြင်တာလဲ၊ ငါက ဘာဖြစ်လို့ အဲ့ဒီအခိုက်အတန့်လေးကို.. ငါ အစအဆုံး ရှိနေကြောင်း ကြည့်နေကြောင်း သူမ သိအောင် မကြိုးစားခဲ့တာတဲ့လဲ.. ၊ ကြိုးများကြိုးစား

ခဲ့သေးလား၊ နေပါဦး.. သည်တုန်းက သူမနဲ့ငါ ခွယ်တူပါ၊ သေချာတယ်.. ငါတို့ အခွယ်တူပါ။

ဒါဆို ငါ့အသက် အဲ့တုန်းက ဘယ်လောက်လဲ.. ကိုးနှစ်လား.. ဆယ်နှစ်လား၊ ဟင့်အင်း.. သူမ ဒီထက်လှနေတယ်။

ဆယ့်တစ်လား.. ဆယ့်နှစ်လား.. မကဘူး.. ဒါ.. ဒါဆို..

အို.. ငါ ဘာမှ ဆက်တွေးလို့ မရတော့ပါလား၊ ငါ အခု လောလောဆယ် ဘာလို့ချင်နေတာလဲ၊ ငါ့ခေါင်းအုံး.. ဟုတ်တယ်၊ ငါ ကျောဆန့်ချလိုက်ရုံနဲ့.. ငါ ရနိုင်တဲ့.. ငါ့ ခေါင်းအုံး..

တုံးခနဲ လှဲချလိုက်ရင်း သေချာမှုတစ်ခုကို နောက်ဆုံးအချိန်လေး.. အိပ်မပျော်ခင်လေး သတိရဖြစ်အောင် ရလိုက်သေးသည်။

မမ.. မခင်ပြည့်စုံ.. ခင်ဗျားလေး လုပ်ပြန်ပြီ၊ ကွေကက အုပ်ထဲ အိပ်ဆေးထည့်တိုက်လိုက်ပြန်ပြီ။

မင်းကလေးချစ်သူရှိအေးအောင်

“ခါးပိုက်အေးအေး၊
ကျွန်းမချစ်သူက ကျွန်းမတို
အရမ်းချစ်အောင်၊
ဖိုနွဲ့အောင်
ပုန့်ပိမ်းပေါင်းတွေ
ဝယ်လာအေးအေး၊
ဝမ်းဝမ်း...”

တကယ်တော့ချစ်သူမရှိပါရှင်
ကျွန်းမချစ်သူက
ကျွန်းမတိုအရမ်းချစ်အောင်...က
ဖိုအောင်ညွှတ်ရိုက်အောင်...
ဖိုများအောင်...
ပုန့်ပိမ်းပေါင်းက
အပိုအောင်းမာမာ...
တစ်ခါတည်းလေအေးအေးလေ
ဝမ်းဝမ်း...”

တစ်ခါတည်းလေအေးအေး
ခေါင်းပေါ်ကောင်းမလေးတစ်ယောက်
ပြောပြချစ်သူ...

အခန်း(၄)

ဂျိတ်!

“ဟ!.. ပြည့်စုံမောင် စောစောစီးစီးပါလားကွ၊ အတက်ကြွ
ဆုံး သင်တန်းသားဆု မှန်းထားတယ်ထင်တယ်၊ လက်ထဲက ဘာတွေ
လဲ”

“ဆရာမြတ်နဲ့ ဆရာမအတွက် ကျွန်တော်စားနေကျဆိုင်က
ပူတင်းနဲ့ ကြက်ဆီထမင်း”

မနေ့က ကိုယ်ရေးရာဝင်ဖြည့်ရန် ဆိုက်ကုမ္ပဏီခွန်းတွေ

☺ **အောင်မြင်စေရန်** ☺

အဟောဝတ။ . . တဲ့။

“အေ၊ ဘီ၊ စီ ရွေးခွင့်ပေးထားတယ် ကိုစံရ၊ အင်း. . ဒါဆိုရင် a,b,c ထဲက အဲဒီလေးကောင် ဘာတွေရွေးထားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို အရင်ဆုံး ဖွင့်ပြပါလားဗျာ”

“အေး. . ဟုတ်တယ်၊ ငါလည်း သူတို့ ဘာရွေးထားတယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူး၊ အာစရိက အိပ်တုန်းပဲ ဆိုတော့ကာ မင်းရော ငါရော ဒီလောက်တော့ ကြည့်ခွင့်ရှိတယ်၊ ဆူလည်း မျှခံမယ်ကွာ၊ လာ. . ကွန်ပျူတာ ဖွင့်ကြမယ်”

နှစ်ဦးသား ကွန်ပျူတာရှေ့ ခုံပူး၍ ထိုင်လိုက်ကြသည်။

“ဟ! . . မင်းက မွေးလှချည်လား”

“အရေးမကြီးပါဘူးဗျာ. . ဖွင့်မှာ ဖွင့်စမ်းပါ၊ ဘာတွေဖြေထားလဲ. . ဒီကောင်တွေအကြောင်း သိချင်လှပြီ”

“မင်းနဲ့ အဲဒီလေးကောင်နဲ့ကော တည့်လို့လား၊ မင်းက သူတို့ကို ခပ်တန်းတန်း ဆက်ဆံသလားလို့. . ”

“ခပ်တန်းတန်းပဲ ဆက်ဆံရမှာပေါ့ဗျာ. . သူတို့အကြောင်းမှ မသိသေးတာ၊ ကျွန်တော်က အပေါင်းအသင်း ရွေးပေါင်းတာ”

“အေး. . အဲဒါလည်း ဟုတ်တယ်၊ ကဲ. . တစ်ယောက်ချင်းပဲ ကြည့်ရအောင်. . ခိုင်ဝင်းကို အရင်ကြည့်မယ်”

ခိုင်ဝင်း၏ စတားသုံးပွင့်တွင် (င) ဟု ရေးထားသည်။

“ဟုတ်ပြီ. . သူက ရိုးသားပွင့်လင်းတဲ့ သဘောဖြူ အူစင်းလေးဟ. . . လူချစ်လူခင်များတယ် ချစ်မွေးလည်းပါတယ်၊ Open

to all တဲ့. . ကဲ. . သူ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့ သူ့အဖြေတွေ ကြည့်ရအောင်”

ခိုင်ဝင်း၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အကျဉ်းကို ပြည့်စုံမောင် အရင်ဖတ်ရသည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အရ ပန်းချီကျောင်းဆင်းမှန်း သိရသည်။

“ဟ. . သူ. . သူစိမ်းမိန်းမတစ်ယောက်ကို စတင်စိတ်ဝင်စားတဲ့အရွယ်က (၁၃)နှစ်ဆိုပါလား၊ အင်း. . ဒါ လူပျိုဖော်ဝင်ခါစအရွယ်ပဲ၊ ဟာ. . ဒီကောင် စိတ်ဝင်စားမိတဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်မိန်းမက သူ့ထက်(၃၀)ကျော် ကြီးတယ်ဆိုတော့ လေးဆယ်ကျော်ကြီးပါလား၊ ဒီကောင် ဘာကိုမြင်လို့ စိတ်ဝင်စားသွားတာပါလိမ့်. .

e. သူမ၏ (ဒူးခေါင်းဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးနှင့် ပေါင်အလယ်သားများကို) မြင်၍ဖြစ်သည်. . . တဲ့. . ”

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . ဟား. . ”

အသံထွက်အောင် ထရယ်သူက ကိုမောင်စံ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုမောင်စံ၏ ရယ်သံကြောင့် ပြည့်စုံမောင် နည်းနည်းရှက်သလိုလို ဖြစ်သွားသည်။

“အေးပေါ့ကွ လူပျိုဖော်ဝင်စဆိုတော့ သူ မမြင်ဖူးတာတွေ ဒါမှမဟုတ် အရင်က ဂရုမထားမိတာတွေ ခုမှ ဂရုစိုက်ကြည့်မိတဲ့ သဘောပေါ့ကွ၊ ဒါ သဘာဝပဲ. . ဟားဟား. . ဒီကောင် ပွင့်လင်းတယ်ကွ၊ ဟား. . ဟား. . ဟောဒီမှာ တွေ့လား၊ ဆိတ်ကွယ်မှာလည်း ဖြစ်နေတာကိုး၊ မေးခွန်းနံပါတ်လေး (င). . တဲ့. . ဟယ်. .

(၅။ a.). . တဲ့ ငါးအေက ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားသည်တို့

သူမက မသိလိုက် တဲ့. . အွန်! . .

(၅။ C.) . . တဲ့ သူမ အသေအချာ သိသွားသည်တဲ့. . အွန်!
ဘယ်လိုလဲဟ အဖြေနှစ်ခုတောင်ပဲ”

“ကိုစံကလည်း စိတ်နဲ့ပဲဖတ်ဗျာ၊ ဖီးလ်ကွေးတယ် အသံ
မထွက်နဲ့၊ အခြားအကြောင်းထူးရှိပါက ပွင့်လင်းစွာဖော်ပြနိုင်သည်
တဲ့. . ဆက်ဖတ်ကြည့်ရင် သူ ဘာလို့ မေးခွန်း(၅)ကို အေရော စီရော
ခြစ်ထားလည်းဆိုတာ သိရမှာပေါ့ဗျာ၊ Page ဆုံးနေပြီ ဆက်တင်လေ
ဗျာ”

နောက်တစ်ကြောင်း မောက်စံနှင့် တွန်းတင်လိုက်သောအ
ခါ ခိုင်ဝင်း ဆက်ရေးထားသည်များ ပေါ်လာတော့သည်။

ချုံပုတ်တွေကွယ်နေသော အိမ်ဘေးက ရေကန်တွင် ဖြစ်
သည်။ မနော်က သမံတလင်းပေါ် ဖင်ချထိုင်၍ ပယ်ပယ်နယ်နယ်
အဝတ်လျှော်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေးနှင့် တောင့်တင်း
သန်မာလှပါသည်။ ကားစပယ်ယာတစ်ယောက်နှင့် လိုက်ပြေးဖူး
သည်ဟု ဒေါ်လေးပြောတာ ကြားဖူးသည်။ တစ်ပတ်တစ်ခါ အိမ်မှာ
အဝတ်လာလျှော်နေကျဖြစ်သည်။ အပျိုကြီးဟုပဲ အားလုံးကခေါ်ကြ
သည်။

“အပျိုကြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“ဟဲ့. . အဝတ်လျှော်နေတာလေ၊ နင့်သောက်လုံးက မမြင်
ဘူးလား”

အပေါက်ဆိုးသော်လည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက သူမကြီး

ကျွန်တော့်ကို ချီပိုးထိန်းကျောင်းရင်း ပါးလိမ်ဆွဲ ဖက်နမ်းလာသူ
ဖြစ်သည်။ ကြီးကောင်ဝင်လာမှ မလုပ်တော့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“မြင်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒီ ဒူးခေါင်းကြီးက ဘာလို့ လွန်ထားတာလဲ
လို့ သိချင်လို့ပါ”

ဆောင့်ကြောင့်လေး ကပ်ထိုင်၍ ဒူးခေါင်းကို လက်ညှိုးထိပ်
နှင့် လှမ်းတို့ရင်း မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ဟဲ့. . ဒီထဘီနဲ့ တစ်နေကုန် ပတ်လျှော်ရဦးမှာလေ၊ ဆပ်
ပြာရည်နဲ့နူးပြီး ပြိုမှာစိုးလို့ပေါ့ဟဲ့. . နင့်ကို ဆပ်ပြာရည်စင်မယ်. .
နောက်ဆုတ်”

ဘာဆက်ပြောရမှန်းလည်း မသိဘဲ နောက်နည်းနည်း ဆုတ်
ရသည်။ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်ရင်း ဒူးပေါ် တံတောင်နှစ်ဖက် ထောက်
၍ မေးစေ့ပေါ်လက်ထောက်ရင်း ဒူးခေါင်းကြီးတွေကို အတော်ကြာ
ကြာပင် ထိုင်ကြည့်နေမိသည်။ တဖုန်းဖုန်း အဝတ်လျှော်နေသော
မနော်ကို ဒီနေ့မှ ကြည့်မဝအောင် ဖြစ်နေခဲ့. . . ။

“ဟဲ့. . ခိုင်ဝင်း ဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ မဆလာ ဝယ်ခိုင်း
လို့အေ. . . ခိုင်ဝင်းရေ”

ဒေါ်လေးရဲ့ အာခေါင်ခြစ်ခေါ်သံကြောင့် အိမ်ရှေ့ကို တ
မန်းကတန်း ထပြေးပြီး. . တံခါးဝကနေ ဗျာသံသွားပေးမိတာဟာ
ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေတယ်၊ ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ဒေါ်
လေး မသိစေချင်လို့ပါ၊ အမှန်က ရေကန်နဲ့ ဒေါ်လေးအော်ခေါ်နေ
တဲ့မီးဖိုက ကပ်ကပ်လေးပါ၊ မနော် ဒူးခေါင်းကြီးကို သွားထိုင်ကြည့်

နေမိတာကို ဒေါ်လေးသိသွားမှာ ဘာလို့ကြောက်မိတာလဲ၊ ဒေါ်လေးများ သိသွားလား၊ မနော်ကော သိသွားလား.. သိပုံမရဘူး..။ သိအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ။

အဲ့ဒီညက မနော်ခူးခေါင်းကြီးကို အိပ်မက်မက်သည်.. တဲ့လေ။ ပြည့်စုံမောင် တစ္ဆိစ္ဆိ ကျိတ်ရယ်သံကြောင့် ကိုစံ လှည့်ကြည့်သည်။

“ဘာ.. ဟာသပါလို့လဲကွ၊ မင်းက ကိုယ်ချင်းမစာဘူး.. မင်းတုန်းကရော ဘယ်လို အိပ်မက်မက်သလဲ.. ပြော”

“ဘာလို့ ပြောရမှာလဲဗျ၊ ကျွန်တော့်အဖြေတွေက လုံးဝလျှို့ဝှက်အဆင့်ဗျ”

“မင်း သူများအကြောင်းတော့ သိချင်တယ်၊ မင်းအကြောင်းတော့ ခိုင်လျှို့မယ်ပေါ့.. Fair မဖြစ်ဘူး၊ မိုင်ဖရင့်ဒ်”

“Fair မဖြစ်ရင်လည်း Fire လုပ်လိုက်ဗျာ.. ဆက်လှန်ပါစက်ရအောင်”

မနော်ခူးခေါင်းကြီးကိုသာ ကျွန်တော် ခဏခဏ မြင်နေသည်။ နှစ်ရက်ကြာသွားသည်။ တစ်ပတ်နေမှတစ်ခါ အဝတ်လာလျှော်မည်မို့ မနော်လာရန် ကြံစည်ရပါသည်။ လျှော်မည့် အဝတ်ဟောင်းခြင်းပြည့်ရန် အဓိက ဖြစ်ပါသည်။

သိပ်မခက်ပါ။ ပြည့်သွားပါပြီ။ တစ်အိမ်ကျော်က အဝတ်လျှော်၍ ထွက်လာသော မနော်ကို ဒေါ်လေး အရေးပေါ်ခေါ်လေ့ရှိနှင့် အိမ်ကို ခေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ဒေါ်လေး မြောက်ဒဂုံ သွားနေပါ

သည်။

“တစ်နေ့ကပဲ ငါ အကုန် လျှော်ခဲ့ပါတယ် ခိုင်ဝင်းရယ်”

“အဝတ်ခြင်းက ပြည့်နေပြီဗျ၊ မလျှော်မဖြစ် လျှော်ရမှာတွေ ဖြစ်နေလို့”

“ဘာတွေမို့ မလျှော်မဖြစ် လျှော်ရမှာလဲဟဲ့”

“ဒေါ်လေးအချစ်တော် ဂျိုးလေ.. ညက ကျွန်တော့် ခြင်ဆောင်ထဲ ဝင်အိပ်ရင်း ခြင်ဆောင်ကို ရှူးနဲ့ပန်းသွားတယ် မနော်ရဲ့”

ဘိုဆန်သော ဒေါ်လေးက သူ့ကြောင်ထီးလေးကို ဂျိုးဟု နာမည်ပေးထားသည်။ ဒေါ်လေးမရှိ၍ မနော်လည်း ဆပ်ပြာမှုန့်တွေ စိတ်ကြိုက် ဖျော်လေသည်။ အဝတ်ခြင်းထဲက ခြင်ဆောင်ဆွဲထုတ်ရင်း နမ်းကြည့်သည်။

“ဟင်.. ဒါ ကြောင်သေးနဲ့မှုတ်ဘူး၊ ကောင်လေး မှန်မှန် ပြောစမ်း.. ဒါ ကြောင်ဂျိုးလား.. လူဂျိုးလား”

“ကြောင်ဂျိုး မဟုတ်ဘူး၊ လူတော့လူပဲ.. ဒါပေမယ့် ငယ်ငယ်ကလို ဂျိုးမှုတ်တော့ဘူးဗျ”

“ဒါဆိုပြစမ်း၊ ငါဆော့နေကျ ဂျိုးလေး.. ဗျိုင်းအောက်လာလင်းတလား၊ လင်းဝက်လား၊ ဒင်ကြီးလား ကြည့်ရအောင်”

အတင်းပင် လုံချည်စကို လှမ်းဆွဲတော့သည်။ အလွန်ရှက်သွားပါသည်။ အတင်းပင်ရုန်း၍ ရေကန်ပတ်ပြေးရသည်။ လိုက်လာသည်။ အိမ်ထဲဝင်ပြေးရ၏။ ဘယ်သူမှ မရှိမှန်း မနော်လည်း သိသဖြင့် အတင်းလိုက်ဖမ်းတော့သည်။ ဧည့်ခန်းဆိုဖာပေါ်၌ နှုတ်ခန်းလုံး

သလို ဖြစ်နေကြသည်။ ပျော်တစ်ဝက် ကြောက်တစ်ဝက် ရှက်တစ်
ပိုင်းနဲ့ တဒိုင်းဒိုင်း ရင်တွေ တုန်နေမိ။ ဂလိလည်း အထိုးခံရ။

လုံချည်မိထားလို့ ဘောင်းဘီတိုလေးနဲ့ ရေချိုးခန်း ပြေးရ
ပါသည်။ ချက်ချင်း အမောပြေရသည်။ လုံခြုံသွားမှပင် နပန်းလုံး
ရသော အရသာက တအိအိရှိမှန်း သိလာသည်။ အကြောက်လျော့
လာသည်။

“ဒုန်း! . . ဒုန်း! . . ”

“ကောင်လေး. . ဖွင့်. . မနော် ကိုက်မစားဘူး ဖွင့်ဆို”

“ဖွင့်ဘူးဗျာ ကြောက်တယ်”

“နင်. . ခြင်ထောင်ကို တမင် သေးနဲ့ပန်းတာ မှတ်လား”

“ဟုတ်တယ်. . ”

“နင်. . ငါ့ကို လိမ်ခေါ်လာတာ ဘာလုပ်မလို့လဲ. . ပြော”

“ဒူးခေါင်းကြည့်မလို့”

“ငါထင်တယ်. . ငါထင်တယ်၊ ဒီကောင်လေး အရင်က
ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးလို့ ဟင်း. . ဟင်း. . ကဲ. . ဖွင့်ပါ။ နင် ကြည့်ချင်တဲ့
ဒူးခေါင်း. . ငါ ပြပါမယ်”

“မကြည့်တော့ဘူးဗျာ. . ရှက်တယ်”

လက်က တံခါးမင်းတုပ်ကို ကိုင်ရင်း ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်နေသော်လည်း ထိုက
တုန်ကယင်ကြီးကိုကပင် နေလို့ထိုင်လို့ ကောင်းနေပြန်သည်။

“ကောင်လေး ဖွင့်ပါဆိုနေ”

မနော်အသံက တိုးလျလာသည်။ မင်းတုပ်ကိုင်ထားသော
လက်ပါ တုန်နေသည်။ ဖွင့်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ မဖွင့်ဘူး၊ တုန်နေ
တာကြောက်လို့။ ဒါ ကြောက်တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်
ဖွင့်မယ်ကွာ။

“ဂျလက်. . ဂျလောက်. . ကျွီ”

“ဟယ်. . နင့်ဒေါ်လေး ပြန်လာပြီ”

မနော် နောက်ဖေးတံခါးကနေ ရေကန်ဘက် သုတ်ခနဲ လစ်
သည်။ ကြိရာမရ၍ အကျီ ဘောင်းဘီ အမြန်ချွတ်ပြီး ရေတပြန်းပြန်း
ချိုးလိုက်ရသည်။

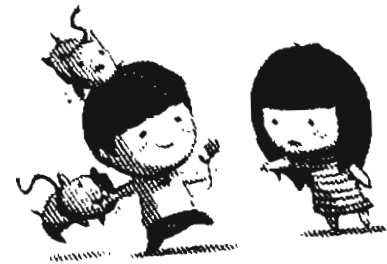
“အောင်မင်း. . အေးလိုက်တာဗျ”

ဆောင်းတွင်း ညဉ့်သိပ်ရေလေဗျာ။ ပူထူနေတာတွေ အေး
ပြီး အကုန်ကျုံ့ကုန်ပါတော့သည်။ နောက်တစ်ခါ မနော် အဝတ်
လာလျှော်နေကျရက်သို့ ရောက်သောအခါ. . ထိုရက်များသည် ဒေါ်
လေးတရားစခန်းဝင်သောရက်နှင့် ကံအားလျော်စွာ တိုက်ဆိုင်နေ
သောအခါ. . .

ဘာတွေ ဖြစ်မယ်ထင်လဲ ဘော်ဒါတို့ရေ. . .

လွတ်လပ်စွာ ထင်မြင်ယူဆခွင့်ကို (ဒီမိုကရေစီ နည်းလမ်း
ကျကျ) ကျွန်ုပ်က သင့်အား ပေးသနားသည်။ ထင်ချင်သလို ထင်ကြ
စေ။

ပုံ
ခိုင်ဝင်း

అంక: 6)

- How to get a Girl's Attention
- How to get a Girlfriend
- How to get a sweet Girlfriend
- How to show a woman that you care

၅၆ How to find a Girlfriend if you never had one
How to get an uninterested Girl to fall for you

‘ဒါဟာ ခေါင်းစဉ်တွေပဲ၊ ဆရာစံနဲ့ ဟိုဘက်အခန်းမှာ လက်
ချာလိုက်နေတဲ့ ကျောင်းသားလေးယောက်ကတော့ ဒါတွေသင်ပြီး
သွားပြီ၊ မင်းက နောက်ကျနေတော့ သူတို့နဲ့ ညီသွားအောင် ကိုယ်
စီစဉ်ထားတယ်၊ ခေါင်းစဉ်တွေကို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်ရရင်..

တစ်... ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဂရုစိုက်လာအောင်
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... .

နှစ်... ရည်းစားရအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... .

သုံး... ရည်းစားချောချောလေးရအောင် ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ... .

လေး... မိန်းမလှတစ်ယောက်ကို မင်း ဂရုစိုက်နေကြောင်း
ဘယ်လိုပြသမလဲ... .

ငါး... ရည်းစားမထားဘူးတဲ့မင်း ဘယ်လိုရည်းစားရှာ
မလဲ... .

ခြောက်... မင်းကို စိတ်မဝင်စားတဲ့ ကောင်မလေး ကျလာ
အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ... . တဲ့... .

အဲ့ဒီခေါင်းစဉ် ခြောက်ခုထဲက မင်း စိတ်အဝင်စားဆုံး
ခေါင်းစဉ်တစ်ခုကို အရင်ရွေးပါ၊ ဒီနေ့ မင်းရဲ့ သင်ခန်းစာက အဲ့ဒါပါ၊
ကျန်တဲ့ခေါင်းစဉ်ငါးခုလည်း ပရင့်ထုတ်ထားတဲ့ စာရွက်တွေရှိတယ်၊
အိမ်ယူသွားပြီး လေ့လာ ကြည့်ပေးပါ၊ ပြီးရင် ကိုယ်နဲ့ ပြန်ဆွေးနွေး

လျှို့ဝှက်... တစ်ခုရွေး”

“နံပါတ်ခြောက်ပါ ဆရာမြတ်”

“မင်း.. ဒါပဲ ရွေးမယ်လို့ ကိုယ်ထင်ပါတယ်၊ ခေါင်းစဉ်
တစ်ကနေ ငါးအထိက မင်းအခြေအနေနဲ့ မင်းစကားတွေအရ
မြတ်သန်းပြီးသား ဖြစ်နေခဲ့ပြီ မဟုတ်လား”

“ဒါပေမယ့် ဖတ်တော့ ကြည့်ချင်သေးတာပေါ့”

“အေးပါ အပြန်ကျ မောင်စံဆီက ယူသွားပါ၊ အနည်းဆုံး
တော့ မင်း ဘော်ဒါထဲက ရည်းစားမရှိသေးတဲ့ ကောင်တွေကို ဆရာ
လုပ်လို့ ရတာပေါ့”

“ကျွန်တော် ဘော်ဒါမရှိဘူး”

ခေါင်း ခပ်ငုံ့ငုံ့ အနေအထားနှင့် သံပြတ်ဖြေခြင်းဖြစ်သည်။
နောက်မှ ဤကိစ္စဆွေးနွေးမည်ဟု သူ တေးမှတ်လိုက်သည်။ သင်ခန်း
စာ စရဦးမည်။

“မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ချဉ်းကပ်တော့မယ်ဆိုရင်
မင်းရဲ့ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းရေးနဲ့ ဝတ်စားပြင်ဆင်မှုဟာ အခြေခံ
ကျတယ်၊ သူတို့က လျှပ်တစ်ပြက် ခြုံငုံအကဲခတ်ခြင်းမှာ အရမ်းကျွမ်း
ကျင်တယ်၊ အဲ့ဒီ လျှပ်တစ်ပြက် သုံးသပ်ချက်ကလည်း သူတို့စိတ်ထဲ
မှာ အဖြူအမည်း ချက်ချင်းခွဲပစ်လိုက်နိုင်တယ်၊ ဒီကောင်လေးကို
ငါကြိုက်တယ်.. မကြိုက်ဘူးဆိုတာ မသိစိတ်မှာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း
ခွဲခြားလက်ခံပြီးသား ဖြစ်နေလေ့ရှိတယ်.. အဲ့ဒီ မွေးရာပါ ဝီရိတိဟာ
အဲ့ဒါကို မပေါ်အောင်လည်း ဖုံးတတ်တယ်.. ဖွင့်နည်းရှိတယ်..

သူမ မျက်စိတည်တည်ကိုကြည့်ပြီး နှစ်နှစ်ကာကာ ပြုံးပြ
လိုက်နိုင်ရမယ်၊ တစ်ခု အရမ်းအရေးကြီးတယ်။ အဲဒီ အပြုံးကို
ပြုံးပြဖို့ သူမကို မင်း ပြင်ဆင်ချိန် မပေးမိဖို့ လိုတယ်၊ မင်းလာနေတာ
ကို အဝေးက သူမ မြင်နေခဲ့ပြီးသား။ အနားရောက်ရင် အကြည့်
ချင်းဆုံအောင် ကြိုးစားတော့မယ်။ ပြုံးပြတော့မယ် ဆိုတာကို သူမ
က ကြိုသိထားပြီးသား ဆိုရင်တော့ မင်းအပြုံးကို တစ်ခုခု တုံ့ပြန်ဖို့
သူမကို အချိန်ပေးထားသလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊

ဆိုလိုတာက သူမ ဘယ်မှာရှိနေတယ်၊ ဘာလုပ်နေတယ်၊
ဘယ်သူနဲ့ စကားပြောနေတယ် ဆိုတာကို မင်းက ကြိုသိထားရမယ်၊
အဝေးက လှမ်းမပြီးပါနဲ့။ အပိုပဲ၊ မင်း Eye ပါဝါတွေ လေသုလပ်
ကုန်လိမ့်မယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံး အနီးကိုကပ်ပါ။ ပြိုင်တူမြင်လိုက်ရ
သလိုမျိုး သူ့မျက်စိဝေအလာကို အမိဖမ်းပါ၊ ပါဝါအပြည့် ထည့်ပြီးပါ။
လိုအပ်ရင် မှန်ကြည့်ပြီး ကျင့်ပါ။ သူ့စိတ်ကိုမင်း သူ့မျက်လုံးထဲက
ဖျတ်ခနဲ ချောင်းကြည့်ပါ။ . . အဲဒီမှာ အဖုံးပွင့်နေလိမ့်မယ်၊

ဟင်! . . မင်းက ဘာလို့ ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်နေတာလဲကွ”
ပြောလိုက်မှပင် အသံထွက်အောင် ရယ်ပါလေသည်။

“မင်းက ဘာကိုသဘောကျပြီး ရယ်နေတာလဲ”

“အဲလို အပြုံးမျိုး ရာချီပြီးပြီး ဆရာမြတ်ပြောသလို သူ့
အဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်ပြီးပြီဗျ”

“ဘာတွေ့သတန်း”

“ဘာမှ မတွေ့ဘူး ထင်တာပဲ၊ အဲလို ပြုံးပြတိုင်း သူပြောတဲ့

စကားတော့ ရှိတယ်ဗျ”

“ဘာပါလိမ့်ကွာ . . . ငါ စိတ်ဝင်စားလိုက်တာ”

“သောက်ကောင်! . . သွားတွေကိုက ရဲပဒေါင်းခတ်နေတာ
ပဲတဲ့”

သူပါ ဝင်ရယ်မိတော့သည်။ ခဏနေမှ . . .

“ကိုယ်ပြောတဲ့ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေးဆိုတာ အဲဒါပဲ၊
မင်းသွားနဲ့ ပါးစပ်ကြီး ရဲပဒေါင်းခတ်အောင် ညစ်ပတ်နေတာချည်းနဲ့
ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ် ဆွဲဆောင်မလဲကွ၊ သူတို့
က အာပွားပေးမယ်အထိ စဉ်းစားထားရင် မင်းပြီးတာနဲ့တင် အား
လုံး ပြုတ်ကျပြီလေ၊ သွားနဲ့ခံတွင်း သန့်ပြန့်နေဖို့ အင်မတန် အရေး
ကြီးတယ် ငါ့လူရ၊ မင်း . . ကွမ်းဖြတ်ပေတော့”

“သွားတိုက်ထားပါတယ်ဗျာ၊ ဆရာမြတ် မကြိုက်မှန်းသိလို့”

“ဘယ်လောက်တိုက်တိုက် ဟေ့ကောင်၊ မင့်သွား အပြင်
လိုက်ကသာ ဖွေးနေတာ ဘေးပတ်လည်က သွားချေးနဲ့ ဘောင်ကွပ်
ထားသလိုဖြစ်ပြီး ညစ်တစ်တစ်ဖြစ်နေတာ မမြင်ဘူးလား၊ ဟော . .
ဟိုမှန်ထဲ သွားစေ့ပြီး မင်းဟာမင်း ကြည့်ကြည့်ဦး”

တကယ်ပင် ငေါက်ခနဲ ထပြီး . . နံရံရှိမှန်တွင် သွားကြည့်
သည်။

“ဟုတ်ပါရဲ့ မမိုက်ဘူး၊ သွားကြိုသွားကြားကို သွားပွတ်ထ
မရောက်တာ သေချာသွားပြီ”

ပြန်လာထိုင်မှ သူက ဆက်ပြောရသည်။

“မင်းကော ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဘယ်လောက်လှလှ သွားလေးတွေ ရဲနေမယ် ကွမ်းသွေး တပျစ်ပျစ်နဲ့ဆို ချစ်ဖို့ နမ်းဖို့ စိတ်ကူးယဉ်လို့ ရမလား”

“ဝေးသေး”

“အေး.. အဲဒါပဲ၊ သူတို့လည်း အဲလိုပဲ တွေးမှာပဲ၊ ဒါကြောင့် မင်းကောင်မလေး မင်းကို မကြည်တာ.. မင်းကို ကွမ်းမစားဖို့ကော မပြောဘူးလား”

“ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကွမ်းဖြတ်ဖူးပါတယ်၊ ပြတ်လည်း အဖြေ မပေးပါဘူး.. အိယောင်ဝါးပဲ လုပ်နေတာပဲ၊ ဒါကြောင့် ပြန်စားမိတာပေါ့”

“မင်းက အင်မတန် ရုပ်သန့်တဲ့ကောင်ပါကွာ အဲဒီတစ်ခုပဲ ဖျက်နေတာ၊ အရည်မရ အဖတ်မရ ကိစ္စပါကွာ.. ဖြတ်လိုက်တော့”

“ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်”

“ကဲ.. ဆက်ရအောင် မင်းကောင်မလေး ဘာကြိုက်တတ်သလဲ”

“မရမ်းပေါင်း”

“ဒီပြင်ကော”

“ရှမ်းခေါက်ဆွဲ၊ ကြေးအိုး၊ ဂျေဗိုးနတ်၊ စတော်ဘယ်ရီ မစ်ခ် နို့တ်.. အဲ..”

“အစားအသောက်ချည်းပဲ သူကြိုက်သလား.. စာပေ၊ ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ ဒီပြင် အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်တာတွေကော ဥပမာ

စာရေးဆရာ၊ မင်းသား၊ အဆိုတော်”

“သူက ကျွန်တော်ကလွဲပြီး အကုန်ကြိုက်ပုံပါပဲ”

ဒီကောင် ကောင်မလေးအကြိုက်ကို သိပုံမရသေး။

“ကဲ.. ဒီလိုဆို မင်းနဲ့သူနဲ့ စတွေ့ပုံကစပြီး ပြောပြကွာ၊ မင်းအနေနဲ့ သူ့ဆီက အဖြေရဖို့ တရားဝင်ချစ်သူဖြစ်သွားဖို့ ကိုယ် အကောင်းဆုံး အကြံပေးမယ် ဘယ်လိုလဲ”

“အဲဒါကို လိုချင်နေတာပဲ ဆရာမြတ်၊ ကျွန်တော့်အဓိက ရည်ရွယ်ချက်က အဲဒါပဲ”

မသိမသာပင် ခုံအောက်က လက်ကိုရွှေ့၍.. အသံဖမ်း ခလုတ်ကို သူ နှိပ်ထားလိုက်သည်။

“ကဲ.. ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောနော်၊ မင်းချစ်သူနဲ့မင်းက ဘယ်လိုစတွေ့တာလဲ”

“မေမိက ကျွန်တော့်အစ်မ ခင်ပြည့်စုံရဲ့ သူငယ်ချင်း အီးမေဂျာ တတိယနှစ်ကျမှ အိမ်ကို မမခေါ်လာလို့ မြင်ဖူးတာ”

“မင်းထက် ကြီးတာပေါ့”

“မကြီးဘူး မမနဲ့ ရွယ်တူပဲ”

“အွန်.. မင့်မမနဲ့ ရွယ်တူဆိုပြီး ဘယ်လိုလုပ် မင်းနဲ့ အသက် တူနေတာလဲ”

“မမခင်ပြည့်စုံနဲ့ ကျွန်တော်က အမြွှာလေ၊ ငါးမိနစ်ပဲ ကွာတာ”

“ဪ”

“တွေ့တွေ့ချင်းမှာပဲ မေမိက. . ခင်ကကွာ အူမတို့သင့်တာ တို့ခဲ့တယ်၊ ခင်မှာ ဒီလောက် ချောမောလှပတဲ့ မောင်တစ်ယောက် ရှိနေတာကို တစ်ခါမှ မပြောဖူးဘူးတဲ့၊ ကျွန်တော့်ပခုံးနှစ်ဖက်ပေါ် လက်လာတင်ပြီး မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြောတာ၊

ဘာလဲဟ. . ဒီမိန်းမ ရဲတင်းလှချည်လား၊ မျက်လုံးကလည်း မြူဆွယ်တဲ့အရောင်တွေ ဖိတ်စင်လျှံထွက်လို့. . ဆွဲများဖက်လိုက် တော့မလား ထင်ရတယ်၊ ထွေးထွေးအိအိက ရင်ဘတ်ကို လာထိနေ တယ်လေ”

“အဲ့ဒီမှာ မင်းခိုက်သွားတာလား”

“ဘယ်ကလာဗျာ. . အစ်မရင်း ရှေ့မှာလေဗျာ၊ ရှက်လိုက် တာ အရမ်းပဲ ဘယ်မိန်းမနဲ့မှ အဲ့လောက်နီးနီးကပ်ကပ် မရင်းနှီးဘူး တော့ ရှက်ရမ်းရမ်းမိတယ်၊ သူ့လက်ထဲက ဇောင့်ခနဲ ရုန်းထွက်ပြီး အိပ်ခန်းထဲ ပြေးဝင်တယ်. . တံခါးဆောင့်ပိတ်လိုက်မိတယ်. . ၊

‘မောင်က အရမ်းရှက်တတ်တယ် မေမိရဲ့၊ မင်းဝင်ပုံက နည်းနည်းကြမ်းတယ်’

‘ဟုတ်မယ် ခင်ရေ. . မျက်နှာကို ရဲသွားတာပဲ၊ ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ. . ဟာဟ. . အူရိုင်းလေး အစစ်လေး’ တဲ့. . .

တံခါးဝမှာပြောရင်း ကျန်ခဲ့ကြတာကို အထဲက ကြားနေရ တယ်”

“ကိုယ် ဖြတ်မေးမယ်နော်”

“မေးပါ”

“မင်း တံခါးကို ဂျှိုင်းခနဲပိတ်ပြီး တံခါးဝမှာတင် ရပ်နေ ခဲ့ရမယ်. . တံခါးကို နားကပ်ထားရမယ်၊ အဲ့ဒါ ဟုတ်သလား”

“ဗျာ! . . ”

ပြည့်စုံမောင် သူ့ကို တအံ့တဩကြည့်ရင်း ဖျာခြင်းဖြစ် သည်။

“ဆရာ ဘယ်လိုလုပ် သိတာလဲ”

“အဲ့ဒီအခြေအနေမှာ မင်း အဲ့လိုပဲ လုပ်မှာပဲလေ၊ အင်း. . ကိုယ်ဆိုလည်း အဲ့လိုပဲ လုပ်မှာပါ. . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မိန်းမလူ တယောက်က ကိုယ့်လိုအစိမ်းသက်သက်ကို မမျှော်လင့်ပဲ လက်ပွန်း တတီး နီးနီးကပ်ကပ် လာဆက်ဆံလိုက်တဲ့အခါ သွေးတိုးနှုန်း ရုတ်တ ရက် မြန်သွားမယ်၊ ဘေးမှာ အစ်မရှိနေတော့ ရှက်သွားမယ်၊ စိတ် လှုပ်ရှားမှုကို ချက်ချင်းဖုံးကွယ်ဖို့ ရှောင်ပြေးမယ်၊ လုံခြုံစိတ်ချရပြီ ဆိုတော့ အခုန ရင်ခုန်တဲ့ အရသာဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြန်ပေါ် လာတယ်၊ အဲ့ဒီအရသာဟာ တပ်မက်တိမ်းမူးမှုတွေ ပေးတယ်. . အဲ့ဒါပဲ”

ပြည့်စုံမောင် ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ထောက်ခံသည်။

“ကဲ. . မင်း ဘယ်လိုစပြီး စိတ်ဝင်စားသွားတာလဲ”

“အဲ့ဒါ ထူးဆန်းတာ ဆရာ၊ နှစ်ခေါက်သုံးခေါက် အိမ်တို့ လာလည်တယ်. . ကျွန်တော် မျက်နှာချင်း မဆိုင်မိအောင် တမင် ရှောင်နေခဲ့တယ်၊ မေမိဟာ မြင်ဖူးသမျှ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ တော် တော်လှတယ်ပေါ့ဗျာ. . လင်းလက်နေတဲ့ အလှမျိုးပါ၊ ထိလွှတ်

ရှလွယ်မှန်းလည်း အသိသာကြီး. . အရမ်းလည်း Western ဆန် တယ်။ မမခင်ပြည့်စုံ လစ်ရင်လစ်သလို ကျွန်တော့်ကို မြူဆွယ်တယ်။ ကျွန်တော်ရအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့တယ်လို့ပဲ ပြောပါရစေတော့ဗျာ။ ဖေဖေတို့ စင်ကာပူကို ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ တစ်ပတ်ကြာအောင် ခရီးထွက် ကြတယ်။ သူ မမနဲ့ လာအိပ်တယ်. . အဲ့ဒီ ညဉ့်သန်းခေါင်မှာ”

ပြည့်စုံမောင် စကားပြောနေရာမှ ထိုးရပ်ပြီး သူ့ ဟင်းဘက် အိတ်ကို ဖွင့်သည်. . တစ်ခုခု ရှာနေသည်. . တောက်ခေါက်သည်။ ကျန်ခဲ့ပြန်ပြီဟု ခပ်တိုးတိုးရေရွတ်သည်။ သူက ဘာမှမမေးသောအခါ ရေထသောက်သည် ပြန်ထိုင်သည်။ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ပင် စောင့်နေသော သူ့ကို တစ်ချက်စေ့စေ့လှမ်းကြည့်သည်။

ဆက်ပြောလေကွာ. . အဲ့ဒီ ညဉ့်သန်းခေါင်မှာ ဘာဖြစ်သလဲဟု စကားထောက်လာမည်ဟု ထင်နေပုံရသည်။ ခပ်အေးအေးဝင် သူ့ကိုပြန်ကြည့်နေပုံက ဆက်မပြောလည်းရတယ် ဟူသော အမူအရာ ဖြစ်နေသည်မို့ ပြည့်စုံမောင် ပြုံးသည်။

“အဲ့ဒီ ညဉ့်သန်းခေါင်မှာ အအိပ်အနေနည်းတဲ့ ကျွန်တော်က ဗိုက်နည်းနည်းဆာလို့ ထမင်းစားခန်းဆီအလာမှာ ကလစ်ခနဲ ရေချိုးခန်းထဲက ထွက်လာတဲ့ မေမိ၊ မွေးပွပဝါကြီးကို ဖိုသီဖတ်သီ ခြံထားတယ်. . ဝင်းနေတဲ့ အရေပြားတချို့ကို နဂိုအလှနဲ့ မြင်လိုက်ရတယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံတာဆိုတော့ ရင်တွေပန်းတွေ တုန်နေတုန်း သူက အပွင့်ဆုံး ပြုံးပြတယ်။ အလိုလို သူ့အနားကို ရောက်သွားအောင် သံလိုက်ခါတ်တစ်မျိုး ထုတ်လွှင့်လိုက်သလား မသိပါဘူးဗျာ။

သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်လိုက်မိတယ်။ ခေါင်းလျှော်ရည်နဲ့ ဆပ်ပြာနဲ့ လက် ကျန်တွေနဲ့ သင်းအေးမွှေးမြနေတာတွေ အိခနဲ ရင်ခွင်ထဲ ရောက်လာတယ်။ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်လို့ရနေတဲ့ လူခြေတိတ် ဆိတ်ကွယ်ရာလည်း ဖြစ်နေတယ်လေ. . . စိတ်ဆင်ရှိုင်းဟာ ဝုန်းဒိုင်းကြံတော့ မယ် အလုပ်မှာ ရေချိုးခန်းတံခါး ထပ်ပွင့်လာတယ်. . .

ထွက်လာတာက မမခင်ပြည့်စုံရယ်လေ. . သူလည်း မွေးပွပဝါကြီး ပတ်လို့ပေါ့။ ဟင်! . . ဒါဆို နှစ်ယောက်စလုံး ရေအတူတူ ဝင်ချိုးနေခဲ့တာပါလား။ ဝုန်းခနဲ. . ဒေါသမီးလုံးကြီး ဝင်လာတယ်။ မေမိကို ဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်မိတယ်။ ငါးကန်တွေ ပန်းအိုးတွေ ကျကွဲသံကို ကြားပေမယ့် ကျောခိုင်းပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်ခဲ့ရာက နောက်ကို လှည့်တောင် မကြည့်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ သတိရတော့ လူသူနဲ့ ကားအသွားအလာ ရှင်းနေတဲ့လမ်းပေါ် ကားကို မိုင်ကုန်မောင်းနေတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်တွေ့လိုက်ရတာပါပဲ. . .

နောက်တစ်ပတ်ကြာအောင် အိမ်မပြန်ဘဲ နေပစ်လိုက်တယ်။ မမခင်ပြည့်စုံနဲ့ သူ့ကို မိန်းမချင်းမှန်း သိနေပေမယ့် မနာလို ဝန်တိုစိတ်ဟာ ဆူးတစ်ချောင်းလို ကျွန်တော့်အသည်းကို စူးဝင်လာတော့တယ်။ အဲ့ဒါဟာ မေမိကို အသေအလဲ အရူးအမူးစွဲလမ်းနေတဲ့ ဆူးတစ်ချောင်းလည်း ဖြစ်နေတော့တယ်။ ထူးဆန်းတယ်လို့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တာ အဲ့ဒါပါပဲ. . . မမခင်ပြည့်စုံကိုလည်း မိန်းမချင်း အချစ်တော်ထားရမလားဆိုပြီး ကျွန်တော် အံ့ပုန်းမုန်းစိတ် ဝင်လာတော့တယ်။ မမနဲ့ အဲ့ဒီကစပြီး တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်လာတော့

တာပဲ၊ ခက်နေတာက ခပ်တန်းတန်းပဲ ဆက်ဆံတော့တဲ့ မေမို့ကို လည်း ရူးမတတ်စွဲလမ်းနေမိတော့တာပါ။ မိန်းမတွေဟာ ဘယ်လို သတ္တဝါတွေမှန်း ကျွန်တော်မသိတော့ဘူး.. ဘယ်လို တောင်းပန် တောင်းပန် မရတော့ဘူး”

ပြည့်စုံမောင် စကားစအပြတ်၌ .

“မင်း သူ့ကို ချစ်နေကြောင်း ပြောတဲ့အခြေအနေလေး ကိုယ်သိချင်တယ်”

“ဖုန်းဆက်တယ်.. ကျွန်တော်မှန်းသိရင် မကိုင်ဘူး၊ ကိုင်လို့ တောင်းပန်ရင်လည်း စကားတောင် မဆုံးသေးဘူး ခွင့်လွှတ်တယ်၊ ဒါပဲမှတ်လား ဆိုပြီး ဖြတ်ချပစ်တယ်၊ ကျွန်တော် အအိပ်ပျက် အစား ပျက် ဖြစ်လာတယ်.. ကျောင်းတောင် မတက်ချင်တော့ဘူး၊ အရက် လည်း မသောက်တတ်တော့ ကွမ်းတွေချည်း လှိမ့်စားမိလာတယ်၊ စ,စားတုန်းက ကွမ်းမူးတဲ့အရသာဟာ တော်တော်ဆိုးပါတယ်၊ ဒါပေ မယ့် မေမို့ကို စွဲလမ်းတဲ့စိတ်ကို ကွမ်းကဖျောက်ပေးတယ် ထင်သွား ရာက ကွမ်းစွဲသွားတယ် ထင်တာပဲ..

တစ်နေ့ ကျွန်တော် သူ့အိမ်လိပ်စာ မမဆီက တွေ့တယ်၊ တွေ့တွေ့ချင်းပဲ အိမ်ကိုလိုက်သွားတယ်.. ကားမောင်းရင်း လှမ်းပြီး ဖုန်းဆက်တယ်၊ ကျွန်တော် တွေ့ချင်လွန်းလို့ အရဲစွန့်ပြီး လာနေ ကြောင်း.. နောက်ငါးမိနစ်အတွင်း ခြံဝရောက်နေမှာဖြစ်ကြောင်း အသိပေးလိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ထက် ခမ်းနားတဲ့ အိမ်ခြံဝရှေ့မှာ ထွက်စောင့်နေတယ်၊ ကားထိုးရပ်ပြီး ကားပေါ် တက်ခိုင်းတယ်..

တောက်ဘူး.. ပြောစရာရှိတာ ဒီမှာပဲ ပြောပါတဲ့၊ ခင်ဗျားကိုချစ်တယ် ခင်ဗျားပြန်မချစ်ရင် သတ်ပစ်မယ်.. ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သတ် သေမယ်လို့ စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ပြောလိုက်တော့ နည်းနည်းလန့်သွား ပုံရတယ်၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက စိတ်မထင်ရင် ခေါင်မိုးစွန်းပေါ် တက်ရပ်တတ်တာကို မမပြောထားပုံရတယ်၊ ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားမယ်.. ချစ်ရင် သူ့စကားနားထောင်ပြရမယ်တဲ့၊ နားထောင် မယ်ပြောတော့.. ပြန် အခုပြန်တော့တဲ့.. ပြန်ခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ”

“မင်း အဝင်တွေ အကုန်မှားတာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒါကြောင့် ဆရာမြတ်ဆီ လာချဉ်းကပ်တာ ပေါ့..”

“သူ့မှာ ချစ်သူရှိမရှိ မင်းသိလား”

“သူ့ကိုယ်တိုင်ရော မမခင်ပြည့်စုံရော ပြောတာ.. သူ့မှာ ချစ်သူ မရှိဘူးတဲ့၊ ဒါပေမယ့် Boyfriend ခေါ်တဲ့ ရည်းစားတွေတော့ အများကြီးပဲတဲ့”

“တစ်မျိုးပါလား”

“သူက အနောက်တိုင်း Western ဆန်တယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ချောချောသန့်သန့် ကောင်လေးတိုင်းကို တွဲချင် တာ သူ့စရိုက်ပဲလေ.. အဲ့ဒါကို ဂုဏ်လည်းယူလေ့ရှိတယ်၊ မမက တော့ ဆောင်းပါးရိပ်ခြေ ကျွန်တော့်အခြေအနေကို သိနေပုံပါပဲ.. မေမိက ဆရာမကြီးနော် မောင့်ကို အပျော်ကြလိမ့်မယ်တဲ့၊ ခက်တာ က အပျော်တောင် မကြံတာပဲ ဆရာမြတ်ရေ”

“မင်း အရမ်းစိတ်ပင်ပန်းနေရင်လည်း မင်းရှုပ်ရည်နဲ့ . .
မင်းစတိုင်လ်ကို ခိုက်မယ့် မိန်းမချောမိန်းမလှတွေ အောတိုက်နေ
မှာပါကွာ . . စိတ်ပြောင်းကြည့်ပေါ့ကွာ”

ခဏစဉ်းစားနေပြီးမှ . . .

“ပြောင်းကြည့်တယ် ကျွန်တော့်အာရုံကို လာမတိုးဘူးဗျာ၊
မေမို့ဆူးက အတော့်ကို နှစ်ပါတယ်”

ပြောရင်း နာရီကြည့်သည်။ ဖွင့်ထားသော Notes စာအုပ်
ကို ပိတ်သည်။ သင်တန်းချိန်ကလည်း ဆယ်မိနစ်ကျော်နေပြီဖြစ်
သည်။ ထိုစဉ် တစ်ဖက်ခန်း အင်တာကွန်းအသံ ဝင်လာသည်။

“အာစရိ ဒီမှာ အီကောတို့အုပ်စုက မေးနေတယ် ခင်ဗျ”

“အေး . . ဘာမေးနေလဲ မောင်စံ”

“လက်တွေ့သင်တန်းက ဘယ်တော့လောက် စမှာလဲ . . ၊
ဘယ်မှာ စုရပ် သတ်မှတ်မလဲတဲ့ခင်ဗျ”

“အေး . . ပြောလိုက်ကွာ၊ မိန်းကလေးတွေချည်းနင်းတဲ့
ဆိုက္ကားဂိတ်ကို ရှာလို့တွေ့တဲ့နေ့မှာ စမယ်လို့၊ အဲ့ဒါ စုရပ်ပဲလို့ . . ”

တစ်ဖက်မှ ဝေါခနဲရယ်သံ ထွက်လာသည်ကို အူကြောင်
ကြောင် ကြည့်နေသူက ပြည့်စုံမောင်။

အခန်း(၆)

၆ ကြာမီ သင်ခန်းစာတူသွားပြီး သင်တန်းသားများ စည်း
စည်းလုံးလုံး ခင်ခင်မင်မင်ဖြစ်သွားအောင် သူနှင့်မောင်စံ ညှိပေး
နိုင်ခဲ့သည်။

ပြည့်စုံမောင်က အားလုံးနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဆက်ဆံ
သော်လည်း သဘောဖြူအူစင်း ပွင့်လင်းသော ခိုင်ဝင်းနှင့်ပို၍ တရား
တနီး ပေါင်းသင်းသည်။ ခိုင်ဝင်းနှင့်တပူးတွဲတွဲ ရှိနေသဖြင့် ဆရာစာ
ပင် ခိုင်ဝင်း နောက်ကွယ်၌ . . .

“ပြည့်စုံမောင်.. မင်း ခိုင်ဝင်းနဲ့တွဲနေတာ အကြောင်းရှိကို ရှိမယ်.. ငါ့အထင်တော့ အဝတ်လျှော်တဲ့ မနော် ဒူးခေါင်းကိစ္စလို့ ထင်တာပဲ.. မင်း ခိုင်ဝင်းကိုမေးကြည့်သေးလား ကိုယ့်ခြင်ထောင် ကိုယ်သေးပန်းတဲ့ အကြောင်းတွေ.. ပြီးတော့ သူ့ဒေါ်လေး တရား စခန်းဝင်တဲ့ရက်တွေ မနော်အဝတ်လာလျှော်တော့ ဘာတွေဆက် ဖြစ်ကြသေးတယ်တဲ့လဲဟင်..”

“ဆရာစံကလည်း သိချင်ရင် ကိုယ့်ဟာကိုယ်မေးပေါ့ဗျ ရှက်စရာကြီး သူ့လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ကျွန်တော်ဖတ်ထားတာတောင် မပြောမိသေးဘူး အားနာလို့”

“ယောက်ျားချင်းပဲကွ သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်နေပြီပဲ မင်းအ နေနဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးကြည့်လို့ရပါတယ်ကွ.. ဒါ ရှက်စရာ မဟုတ်ဘူး အားနာစရာလည်း မလိုဘူး”

“ကိုယ့်ဟာကိုယ်မေးဗျာ ကျွန်တော်မေးကြည့်လို့ သိရင်လည်း မပြောဘူး.. မပြောလို့ သတ်မယ်ဆိုလည်း အသေခံသွားမယ် ဒါပဲ”

“မင်းက ခိုင်ဝင်အကြောင်းတော့ သိနေပြီး မင်းအကြောင်း ကျတော့ ခုထိ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်တောင် အပြီးမပြည့်သေးတာက ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဆရာမြတ်ရဲ့ ဥပဒေသအရ မဖြည့်ချင် မဖြေချင်လည်း ရတယ်လို့ ထုတ်ပြန်ထားတာပဲဗျ၊ ကျွန်တော့်လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို သူများတွေမသိတာ ကောင်းပါတယ်ဗျာ”

“မင်းက ပွင့်လင်းတဲ့ ခိုင်ဝင်းကျတော့ ခင်တယ်.. မင်းကျ

တော့ မပွင့်လင်းဘူး.. Fair မဖြစ်ဘူး”

“တစ်နေ့တော့ ပွင့်လင်းလာမှာပါဗျာ၊ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ ကိုယ်မို့လို့ပါ”

“မင်း ဆရာမြတ်ကိုတော့ မင်းအကြောင်း အကုန်ရင်ဖွင့် တယ်မှုတ်လား”

“မဖွင့်ပါဘူး ဆရာမြတ်သိသင့်တယ် ထင်တာကိုပဲ ပြောပြ တာပါ၊ ဆရာမြတ်ကလည်း သိပ်မစပ်စုဘူးဗျ၊ ဒါနဲ့ ကိုစံ ဆရာမြတ် က သူပြောသလို ရည်းစားတွေ တကယ်ပဲ အများကြီးပဲလားဟင်”

“အဲ့ဒီမေးခွန်းကို ငါမဖြေဘူး၊ ငါမဖြေလို့ ပီဇာ တံပိုးနှင့် အောင်ကျွေးပြီး သတ်မယ်ဆိုရင်လည်း ငါအသေခံလိုက်မယ် ဟေ့ ကောင်”

“ဟော.. ဟိုမှာ သင်တန်းသားတွေလာနေပြီ၊ ပို့ချမှက ဒီနေ့ ဆရာမြတ်လား ဆရာစံလား”

“ဆရာနှစ်ဆူစလုံးပဲ မင်းတို့ တိုးတက်မှုတွေ ပွင့်ပွင့်လင်း လင်း ဆွေးနွေးဖလှယ်ကြမယ်တဲ့”

“ကျွန်တော်ကတော့ ပြောစရာမရှိဘူး၊ သူများပြောတာ နားထောင်ရုံသက်သက်ပဲ”

သင်တန်းခန်းမထဲသို့ မောင်စံနှင့် ပြည့်စုံမောင် အရင်ဝင် ခဲ့ကြလေသည်။ နောက်ငါးမိနစ်ခန့်၌ ဆရာနှစ်ဦးနှင့် တပည့်သား ငါးဦး မျက်နှာစုံညီ ပြီတီတီ စည်းဝေးပွဲထိုင်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။

မောင်စံကပင်စတင်သည်။

“ကဲ. . တို့ကျောင်း တို့သင်တန်းရဲ့ စည်းကမ်းအရ မင်းတို့ရဲ့ အချစ်ရေးတိုးတက်မှုအခြေအနေကို ဆွေးနွေးကြမယ် အကြံပေးကြမယ်၊ စည်းကမ်းအရ ဝင်ရောက်ပြီး မတင်ပြရင်လည်း ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာကိစ္စမို့ ဘာမှ အပြစ်ပြောစရာမရှိဘူး၊ အေး. . ရင်ဖွင့်တင်ပြမယ်ဆိုရင်တော့ အဖြစ်မှန်အတိုင်း အရှိကိစ္စအရှိအတိုင်း ပြောပြရမယ်ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းရှိတယ်၊ ကဲ. . ဘယ်သူစပြောမလဲ”

ခိုင်ဝင်ကသူ့ဘေးရှိ နောင်နောင်ကို လက်ညှိုးထိုး၍. . .

“ဒီ. . ဒီကောင် စပြောလိမ့်မယ် ဆရာမြတ်၊ ဒီကောင် အဖြစ်က ထူးရှယ်ဖြစ်နေလို့ပါ၊ ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ တစ်စွန်းတစ်စ ကြားလာပြီးသားဖြစ်နေလို့ပါ”

“ဟုတ်လား. . နောင်နောင် မင်းပြောမလား”

“ဟုတ်ကဲ့. . ပြောမယ် ဆရာ”

နောင်နောင်က အသားဖြူဖြူ ရှည်ကိုင်းကိုင်းနှင့် အိုင်တီ ဆော့ဖ်ဝဲလ် ဝါသနာရှင်ဖြစ်သည်။ မျက်မှန်အထူ သွားအဖွေးသားနှင့် ခပ်လောင်လောင်နေတတ်ပြီး ဟောင်ဖွာဟောင်ဖွာ စကားပြောလေ့ရှိသူဖြစ်သည်။

မတ်တတ်ရပ်၍ အဟမ်းဟု ချောင်းဟန်သည်။ ခိုင်ဝင်က စာရွက်လိပ်၍ မိုက်ခရိုဖုန်းလို ဘေးကထကိုင်ပေးထားသည်။

“ဟေ့ကောင်. . ငခိုင်၊ ထောင်တန်တဲ့စကားပြောမှာကွ. . ရယ်ရင် ပေါသွားမယ်”

“ပေါ့ပါကွာ. . အေးလေ မင်းက လုပ်သမျှပြောသမျှက

အောက်ကမြင် ကျန်ကျန်နေတဲ့ကောင်ဆိုတော့. . ပေါပေါသွားတာ ချည်းပဲဟာကိုး”

“ထိုင်စမ်းပါကွာ ဒီကောင် တကယ်ဖီးလ်ဖြစ်လာတာကွ”

မိုးမြင့်ယံနှင့် အီကောက ခိုင်ဝင်ခါးပတ်ကို ညှပ်ကိုင်၍ ဆွဲထိုင်ခိုင်းလိုက်ကြသည်။ ရယ်ချင်ပက်ကျိမျက်နှာတွေကို တမင်တည်ထားမှန်း သိသာသည်။

“အဟင်း. . အာစရိတို့ ဥပဒေသတစ်ခုထဲမှာ ပါတယ်လေ ကိုယ်ကြိုက်နေတဲ့ကောင်မလေး ဘာတွေကြိုက်တတ်သလဲ ချစ်တတ်သလဲ သိအောင်လုပ်ပါ. . မသိရင် ကောင်မလေး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ခင်အောင်ပေါင်းပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းပါတဲ့”

“ဟုတ်တယ်လေ. . ဒါအရေးကြီးတာပဲ”

မောင်စံက ဝင်၍ထောက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆက်မေးသည်။

“မင်းကောင်မလေးကို မင်းချစ်ကြောင်းပြောပြီးသားလို့ ဟိုအပတ်က ပြောထားတယ်နော်. . အဖြေကော ရပြီးပြီးလား”

“အဲ့ဒီ သူ့မွေးနေ့မှာ အဖြူအမည်းသိရမှာလေ ဆရာစံရဲ့”

ဘာစကားမှဝင်မပြေသေးဘဲ သဘာပတိလိုပင် ခပ်အေးအေးထိုင် ကြည့်နေသော ဆရာကြီးသားမြတ်က မောင်စံကို လက်ကာပြ၍. . .

“မောင်စံ နောင်နောင်စိတ်ထဲရှိသလို ပြောပါစေကွာ. . မင်း ကြော်ငြာဖြတ်ဖြတ်မဝင်နဲ့”

၈၈ နတ်ရွာခိုး

“အဟမ်း.. ကျွန်တော့်ကောင်မလေး ဘာကြိုက်သလဲဆိုတော့.. အဲ.. အကောင်းစားတွေ အကုန်ကြိုက်တာပါပဲ။ ဘာ Brand တံဆိပ်လည်း၊ နာမည်ကြီးတံဆိပ်၊ ကြော်ငြာကောင်းရင် အကုန်ကြိုက်တော့တာပဲ။ အညံ့ဆုံးက လေးငါးသောင်း အကောင်းဆုံးတွေက သိန်းဂဏန်းအထက်ကြီးပဲ။ ဘာလက်ဆောင်ပေးရမှန်း မသိဘူး.. သူနဲ့အရင်းနှီးဆုံးပေါင်းသင်းတဲ့ ‘အေးအေးအောင်’ ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းကို မစွတာဂီတာမှာ တဝတပြုကျွေးပြီးမှ ပေးသင့်တဲ့ လက်ဆောင်ကို သိတော့တာ ဆရာတို့ရေ။

သူ့အရမ်းချစ်တဲ့ ရမ်ဘိုလေး ကားတိုက်ထားတာ သုံးပတ်ပဲ ရှိသေးတယ်တဲ့။ ကောင်မလေးက သူ့အဘွားဆုံးတာတောင် ခရစ်တော်၌ အိပ်ပျော်တာ ငိုစရာမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အစားထဲကတဲ့။ ရမ်ဘိုလည်း ကားတိုက်သေရော နှစ်ရက်နဲ့နှစ်ည ထမင်းမစား ဟင်းမစားကို ငိုတော့တာတဲ့။ နောက်နေ့မနက်ကျတော့ အစောကြီးထပြီး.. ပဲခေါက်ဆွဲ သုံးဘူးတောင် ထစားတယ်.. ဆာလို့တဲ့”

ပြည့်စုံမောင် ခွဲခနဲ ရယ်သံထွက်သွားသည်။

“ရမ်ဘိုဆိုတာက သူ့တယ်ရီယာခွေးထီးလေးလေ သူ့အသည်းလေးပဲတဲ့။ ကောင်မလေးသူငယ်ချင်း.. အဲ့ဒီ အေးအေးအောင်က သူ့ဟန်းဆက်ထဲက ဓါတ်ပုံလေးပါ ထုတ်ပြတယ်။ ကောင်မလေး မျက်နှာကို ရမ်ဘိုလျှာနဲ့ လျက်နေတဲ့ ပုံကြီးဗျာ”

“ထို!..”

အီကောက အသံကြီးပဲ ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မိုးမြင့်ယံ

က..

“နောက်ဆို မင်း အဲ့ဒီနေရာဝင်ရမှာ ငနောင်၊ မင်း လှာစောင်းထက်အောင် လေ့ကျင့်ထား.. ကြားလား”

“အေး.. ဟုတ်တယ်၊ အုတ်ခဲကျိုးကို ကြိုးနဲ့ချည်ပြီး လျှာနဲ့ ကြွလာအောင်မ.. တစ်နေ့အကြိမ်တစ်ရာဆို မင်းလျှာ ရမ်ဘိုကို မီလာလိမ့်မယ်”

ဆရာသားမြတ်က ဝင်၍ရယ်မောရင်း..

“ဆက်ပါဦး နောင်နောင်ရ”

“ဖြစ်ချင်တော့ ရမ်ဘိုက စတားလုံးလို အဖြူမှုတ်ဘူး ဆရာရေ.. ကပ္ပလီမင်းသား ဝယ်လိစမစ်နဲ့ စပ်ဖေါက်ထားသလားမသိဘူး အမည်း.. တစ်ကိုယ်လုံး နက်မှောင်နေတာပဲ။ ကောင်မလေး သူငယ်ချင်းက ရမ်ဘိုနဲ့ရုပ်တူတာကို ရှာပြီး လက်ဆောင်ပေးရင်.. သူ့အရမ်းအံ့ဩဝမ်းသာပြီး အဲ့ဒီမွေးနေ့မှာပဲ အဖြေပေးနိုင်တယ်တဲ့။

လူလစ်ရင် အာပွားတောင် အဆစ်ရနိုင်သေးတယ်တဲ့.. လိုချင်တော့ ရမ်ဘိုအမည်း ရှာပုံတော်ဖွင့်ရတော့တာပေါ့။ ဟမလေး သိန်းဂဏန်းပါပဲ ဆရာတို့ရေ.. တတ်နိုင်ဘူး၊ ကျွန်တော့်အိမ်ဘေးက ကြီးတော်ဒေါ်သောင်းဆီမှာ ရမ်ဘိုနဲ့ရွယ်တူ တယ်ရီယာနှစ်ကောင်ရှိတယ်.. တစ်ကောင်တော့ရအောင် ခိုးရတော့မှာပဲ။ သိသွားလည်း နောင်ခါလာနောင်ခါဈေးပေါ့။ ကြီးတော်ခွေးက ဝါကျင့်ကျင့် ဖြစ်တယ်.. ရတယ်၊ ဆံပင်နက်ဆေး သုံးလေးဘူးဆို ရမ်ဘို ဖြစ်ကရောပေါ့..

ကြီးတော်အလစ်မှာ ရွှေဝါမိုး ဆိုတဲ့ခွေးထီးလေးကို ချောကလက်နဲ့ ချောခေါ်လာပြီး ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းထဲ တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း အခန်းပိတ်ပြီး ဆေးဆိုးရတော့တာပေါ့ဗျာ၊ မလုပ်တတ် လုပ်တတ်နဲ့. . အဲ. . ခွေးမသားကလည်း အငြိမ်မနေဘူးဗျာ. . ဒုက္ခရောက်လိုက်တာ၊ ဆိုးဆေးငါးဘူးကုန်မှ ရမ်ဘိုဖြစ်သွားတယ် လူလည်း မည်းပဒေါင်းကို ခတ်ကရောပဲ”

“မြင်ယောင်သကွာ ရမ်ဘိုဖန်တီးရှင်နဲ့ ရမ်ဘိုတို့သားအဖကို ဟား. . ဟား. . ဟား”

“မရယ်နဲ့ဦး ခိုင်ဝင်း. . ဒီကောင် နောက်နေ့ညနေခင်း ကောင်မလေးရဲ့ မွေးနေ့ပါတီမှာ ခွေးလက်ဆောင်ပေးတဲ့ အခန်းကမှ ရသမြောက်တာ”

နောင်နောင်က စနိုးတာဝါနှင့် မျက်မှန်ချွတ်၍ သုတ်သည်။ ပြန်တပ်သည်။

“အဲ့ဒီနေ့က ရွှေဝါမိုး. . အဲ. . ရမ်ဘိုကို မျှစ်ချင်ဟင်းနဲ့ ထမင်းနဲ့ နယ်ပြီး တစ်နေကုန်ကျွေးတယ်၊ ဒီကောင်အီနေလို့ အသံမထွက်အောင် အမေလျက်နေတဲ့ နွယ်ချိုမှုန့်နဲ့ ပျားရည်ခွက်ပါ အချိုတည်းဖို့ ပေးလျက်တယ်၊ ဒီကောင်ကလည်း ပြောင်နေအောင် လျက်တော့တာပဲ၊ လျက်ထား. . လျက်ထား. . ကောင်မလေးပါးကိုလည်း မင်း ငါ့အရင် လျက်ရမယ် မောင်ရေ. . စိတ်ချလို့တောင် အားပေးလိုက်ပါသေးတယ်၊

ဟဲ့. . ငနောင် အဲ့ဒါ ငါ့တေဆေးဟဲ့. . ဝမ်းချုပ်လို့ ကနခိုနဲ့

ဗျားရည် တေထားတာဆိုတဲ့ အမေအသံကို ဘာပြောလိုက်မှန်း မသိအောင် လူကမွန်နေခဲ့တာလေ။

ဖြစ်ချင်တော့ မွေးနေ့ပွဲမှာပေါ့ဗျာ မျှစ်ချင်နဲ့ ကနခိုက. . . ဝမ်းသာအံ့အားသင့်ပြီး. . ‘အရမ်း. . အရမ်းကိုပဲ ကျေးဇူးတင်သွားပြီ နောင်ရယ်’ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရင်ခွင် အလန်းကို. . ပြန်းခနဲ အစွမ်းပြတော့တာပါပဲ၊ အဖြူရောင် ဂါဝန်လေးမှာ ခွေးချေးတွေကို ရွှံ့သလဲ သွားတော့တာပါဗျာ။

နံဟောင်လို့. . ပေပွလို့၊ ကောင်မလေး အမလေး အော်ပြီး ရမ်ဘိုကို အလန့်တကြား လွှတ်ချလိုက်တာက ကော့တေးအရက်ဖန်အိုးကြီးထဲ ဖြစ်နေတယ်၊ ဖြစ်ချင်တော့ ဆေးအမည်းနဲ့ ချုပ်ဆေးအဖြူ နှစ်မျိုးပါတာကို ဒီအဖြူတွေက ဆံပင်ချွတ်ဆေးပဲထင်ပြီး ကျွန်တော်က မရောမိဘူးလေ၊ အဲ့ဒါက ချုပ်ဆေးမှန်းမှ မသိတာ. . အဲအရက်ခွက်ထဲ နစ်နေတဲ့ ရမ်ဘိုကို ကျွန်တော်ဆွဲထုတ်ရတော့တာပေါ့. . ဆေးမည်းတွေက နူးပွလာတာကိုး၊ ခွေးက အရက်တွေ လျှာနဲ့လျက်တယ်. . ကျွန်တော့်လက်ကို ဟပ်ပြီး မူးမူးနဲ့ တွေ့ကရာ လျှောက်တိုးပြေးတော့တာပေါ့၊ ထိခိုက်မိသမျှ မည်းကုန်တော့တာကလားဗျာ. . လိုက်ဖမ်းလေ အိမ်ထဲပတ်ပြေးလေ၊ တဝုတ်ဝုတ်. . ဝရန်းသုန်းကားကြီးကို မည်းတူးကုန်တော့တာ ပွဲလည်း ပျက်ကိုပျက်ကရော. . စဉ်းစားသာ ကြည့်ကြပါတော့ဗျာ။

သူ့အဖေကြီးက တုတ်ကောက်ဆွဲပြီး. . . “ဟေ့ကောင်. . မင်း ငါ့သမီးပွဲကို လာဖျက်တဲ့ ကလေးတာဝ

ကောင်. . မင်းခွေး မင်းရအောင်ဖမ်း မင်းမဖမ်းနိုင်ရင် မင်းပြန်လမ်း
မရှိဘူး” တဲ့. . မူးပြီး တကယ်လိုက်ရိုက်တော့တာဗျာ. . ခွေးတခြား
လူတခြား မနည်းကိုယ်လွတ်ရုန်း ပြေးခဲ့ရပါတယ်၊ ဒီမှာ ချော်လဲလို့
ဒူးပြဒဏ်ရာသက်သေပါ”

ရှုံ့မဲ့၍ ဒဏ်ရာသက်သေကို ပေါင်ရင်းထိ လုံချည်လှန်၍
ပြနေသော နောင်နောင်ရုပ်ကိုက ဟာသရသ ပိုမြောက်နေသဖြင့်
တသောသောရယ်ခြင်းက အတောမသတ်နိုင် ဖြစ်ရပြန်သည်။

“ကဲ. . ရယ်လို့ဝရင် အကြံပေးကြပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘာ
ဆက်လုပ်ရမလဲ”

အရယ်တွေရပ်သွားကြမှ နောင်နောင်က ကြေကြေကွဲကွဲ
ထပ်မေးသည်။

“ကျွန်တော်. . ဘာ. . ဆက်. . လုပ်. . ရမလဲဗျာ”

မျက်ရည်ဝဲလာနေသော နောင်နောင်ကိုကြည့်ရင်း အခုန
ရယ်မောနေသောသူတိုင်း ရယ်စရာပျောက်သွားပြီး မောစရာ စတင်
ဝင်ရောက်လာကြသည်။ လောလောဆယ် နောင်နောင် ပိုတော့
မည်။ အားကိုးတကြီး အကြံဉာဏ်တောင်းခံလာနေပြီ။ တော်တော်
လည်း ထိခိုက်ခံစားနေပုံပေါ်လွင်သည်။

ရုပ်ဖြောင့်သော မိုးမြင့်ယံက သူ့အားပေးနေကျ စကား
ဖြင့်. . .

“မိန်းမတွေ ပေါပါတယ်ကွာ”

“ငါ့လို ကလန်ကလား ရုပ်ကိုင်းကိုင်းကို မိန်းမတိုင်း မကြိုက်

ဘူးကွ”

“အင်္ဂလန်အသင်းက ပီတာခရော့(ချ်)ဒီဇိုင်းပါကွာ မင်းက”

“ဟိုက ခြေတစ်လှမ်း ကုဋေတစ်သန်းကောင်ကွ၊ ငါက
ရည်းစားပေးဖို့ ခွေးဖိုးတောင် မရှိတဲ့ကောင်. . အဟင့်”

သင်တန်းသားအားလုံးကော မောင်စံပါ ဆရာကြီးသားမြတ်
ထံ အကြည့်တွေ စုပြုံရောက်လာသည်။ ဆရာကြီး ဘယ်လိုများ
အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ်ပေးလာမှာပါလိမ့်ဟူသော အားကိုးတ
ကြီး အကြည့်များနှင့်ဖြစ်သည်။

“ကဲ. . နောင်နောင် မင်းနဲ့ဆရာ နှစ်ဦးချင်းဆွေးနွေးပြီး
အကောင်းဆုံး အကြံပေးမယ်. . ၊ လာ. . ကိုယ့်ရုံးခန်းသွားမယ်. .
မောင်စံ”

“ခင်ဗျာ အာစရိ”

“မင်း သူတို့နဲ့ ဆက်ဆွေးနွေးထားလိုက် ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဆရာမြတ်နောက်သို့ ငေါက်ခနဲ ထလိုက်ရင်း နောင်နောင်
က နှာရည်ညစ်၍ ဗျစ်ခနဲ ပြတင်းကို လှမ်းပစ်လိုက်သေးသည်။

ဆရာမြတ် ဘယ်လိုအကြံပေးမှာလဲဟု အားလုံးစိတ်ဝင်စား
သွားသော သင်တန်းချိန်. . ကုသိုလ်ဖြစ် အချစ်သင်တန်း၏ မထူ
လျော့ဖွယ်နေ့တစ်နေ့။

နှစ်ယောက်သား ရုံးခန်းတွင်းသို့ဝင်လာပြီး သွားပွဲ၌
မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။ နောင်နောင်က သူ့မျက်နှာနှင့်

သူ့စကားကို တန်ခိုးရှင်တစ်ပါး၏ ဗျာဒိတ်အလား ငုံ့လင့်နေသည်။

“ကိုယ်အကောင်းဆုံး အကြံပေးမယ် နောင်နောင်၊ အခုနမင်းပြောခဲ့တဲ့ စကားတိုင်းကို ကိုယ်တို့ရယ်သာရယ်နေကြပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာ မင်းအဖြစ်က နင့်ခန့်နေအောင် ထိကြတယ်၊ ချစ်သူအလိုချင်ဆုံးဖြစ်မယ့် ခွေးလေးတစ်ကောင်အတွက်. . . မင်းဘယ်လောက်ဗျာများခဲ့ရတယ်. . . ဘယ်လောက်ကြိုးစားခဲ့ရတယ်. . . ဘယ်လောက်ဒုက္ခသုခတွေ ရောက်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ လက်ဆောင်သွားမပေးခင်မှာကတည်းက ပေါ်လွင်နေတယ်၊ မင်းက စကားလုံး နည်းနည်းလေးနဲ့ ပြောသွားပေမယ့်. . . ကိုယ်ကတော့ စိန်ပျံ့ခံစားပြီး အသေးစိတ်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်၊

ဒီအကြောင်းတွေကို အဖြစ်မှန်အတိုင်း သိရတဲ့တို့တောင် ထိခိုက်ခံစားရသေးရင် ကာယကံရှင်ဟာ ဘယ်လောက်ခံစားရမလဲ သူဟာ အမှန်တရားကို မြတ်နိုးပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့သူဖြစ်ရင်ပေါ့. . .

ဒီအဖြစ်မှန်ကို မင်းကောင်မလေးသိအောင် ခံစားသွားရအောင် လုပ်ဖို့လိုတယ်. . . အဲ့ဒါကတော့ မင်းကို ခွေးလက်ဆောင်ပေးဖို့ အကြံပေးတဲ့ ကောင်မလေးဆီကတစ်ဆင့် ဝင်ရဲမှာပဲ. . . အဲ့ဒီကောင်မလေး မင်းဘက်မှာရှိသလား. . . ”

“ရှိမယ်လို့ထင်ပါတယ် သဘောထားလည်း အလွန်ကောင်းပုံရပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာပြောလဲဆိုတော့ ဧပရယ်ကို ချဉ်းကပ်တဲ့ သူတွေထဲမှာ ရှင်က အဖြူစင်အရိုးသားဆုံးလို့ ထင်လို့ ကူညီတာတဲ့”

“မင်း ကောင်မလေးနာမည်က ဧပရယ်တဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့. . . ဧပရယ်အောင်အောင်တဲ့”

“မင်းကို ကူညီတဲ့ ကောင်မလေးကတော့ ဘယ်သူ”

“အေးအေးအောင်တဲ့”

“ဧပရယ်မှာ ရည်းစားရှိမရှိကော အေးအေးအောင်ကို မေးကြည့်သေးလား”

“ကျွန်မပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူးတဲ့. . . ကျွန်တော့်ကို ခွေးလက်ဆောင်ပေးဖို့ အကြံပေးပြီး. . . ဘီလ် အတင်းရှင်းတယ်. . . သူ့ကားသူမောင်းပြီး ပြန်သွားတယ်”

သူခဏစဉ်းစားပြီးမှ. . .

“မင်း အဖြစ်မှန်ကို သိရရင် သူ့ဆက်ကူညီမှာပဲ”

“အဲ့ဒီမွေးနေ့ပါတီမှာ အေးအေးအောင်လည်း ရှိနေမှာပဲ ဆရာ၊ သူလည်း အော့ကြောလန်သွားမလား. . . တံခါးပိတ်ပြီး တဟားဟား ရယ်နေမလား မသိဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းကို အဖြူစင်အရိုးသားဆုံးလို့ သူမြင်ထားတယ်. . . သူ့ကို အကူအညီဆက်တောင်းရမှာပဲ၊ ဒီနေ့ စကားဝိုင်းကို ကိုယ်အသံသွင်းထားတယ်. . . အရှိအတိုင်း အေးအေးအောင်ဆီကို ကော်ပီကူးပြီး ပို့ကြည့်ကြမယ်၊ ပြီးတော့. . . သူ့သဘောထားကို တောင်းခံကြည့်မယ်၊ သူ ဆက်ကိုကူညီရမယ်ကွာ သေချာတယ်၊ ပြီးတော့. . . မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်က ကိုယ့်ဆီက ဝတ္ထုတိုစာမူ ခဏခဏ တောင်းနေတယ်၊ မင်းအဖြစ်ကို ကိုယ်ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ် ရေးမယ်

ရယ်ရယ်မယ်. . နင့်နေစေရမယ်. . ဘယ်လိုလဲ နောင်နောင်”

“ဆရာက ဆရာပဲလေ”

“ဒီညပဲ ရှေးမယ်ကွာ နောက်လပါလာစေရမယ်၊ ဈာန်ဝင် နေတုန်း. . ကိုယ် မင်းရင်ထဲဝင်ပြီး ရေးပြချင်တယ်”

“ကလောင်နာမည်က ဘာနဲ့ရေးမှာလဲဆရာ”

“ခါလီအီသနဲ့ ရေးမှာ ”

“ဗျာ. . ခါလီအီသ ဟုတ်လား. . ဆ. . ဆ. . ဆရာက ခါလီအီသလား. . ”

“ဟုတ်တယ်. . ဟိုကောင်တွေ တစ်ယောက်မှ မသိစေနဲ့၊ ဒါကြောင့် မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်း စကားပြောတာ”

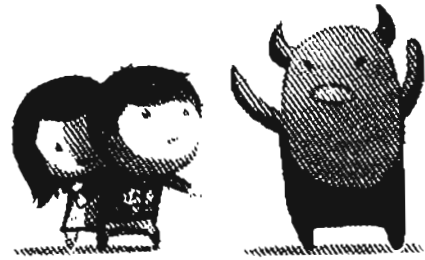
“ဟာ. . ဆရာခါလီအီသကို ဘယ်သူမှ မမြင်ဖူးကြဘူး၊ စာပေအသိုင်းအဝိုင်းကတောင် မြင်ဖူးချင်နေကြတာလို့ ကြားထား တာ. . ဆရာ အစစ်ပါနော်. . ဟား. . ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာရယ်”

“ဟေ့ကောင်. . ဘာလို့ လက်အုပ်လာချီနေတာလဲ. . ငါ ဘုန်းကြီးမှုတ်ဘူးဟ”

ခုမှပင် နောင်နောင် တန်ခိုးရှင်ကို အရှင်လတ်လတ် လေး မြတ်ရလေခြင်း။

အောင်မြင်စာပေ

အခန်း(၇)

နက်ခင်း နေခြည်အောက်တွင် စိမ်းဖြာလှပနေသော အင်းယားကန်ပေါင်ကို သူတို့ထိုင်နေသော MOON BAKERY စား သောက်ဆိုင်၏ မှန်နံရံကိုဖြတ်သန်း၍ ကြည်လင်အေးချမ်းစွာ မြင် နေရသည်။ ကျန်းမာရေးလိုက်စားနေသူများ၊ အချစ်ရေးလိုက်စား နေသူများ၊ အချစ်ရေးလိုက်စားနေသူများကို အလကားနေအလ ကား လိုက်စားနေသူများ အားလုံးပင် ကန်ပေါင်မြင်ကွင်းထဲတွင် စုံစုံလင်လင်ရှိနေ၏။ ပြည်လမ်းပေါ် တဝေါဝေါဖြတ်သန်းနေသော

အောင်မြင်စာပေ

ရောင်စုံကားများကို သူကလည်း အလကားနေအလကား ငေးမောလိုက်စားနေမိ၏။ ပြည့်စုံမောင်က သူ့ကိုလှမ်းကြည့်၍ တစ်ခုခု ပြောမည်ပြုစဉ် . . မှာထားသော စားသောက်ဖွယ်ရာများ လာချပေး၍ မပြောဖြစ်တော့။

ပြည့်စုံမောင်က မြီးရှည်ပန်းကန်ကို တူနှင့်နယ်ဖတ်၍ သူ့ရှေ့သို့ တစ်ခွက်ချပေးသည်။ ညီနေသော သွားတန်းလေး စီခနဲ ပြုံးရင်း . . .

“ဒီဆိုင်က မြီးရှည်က ရှမ်းအရသာပါတယ် ဆရာမြတ်၊ ကျွန်တော်အမြဲ တစ်ယောက်တည်း လာစားနေကျပဲ၊ ကဲ . . သုံးဆောင်ကြည့်ပါဦး ဘာလို့သလဲလို့”

သူက တူနှင့်ကလော်ရင်း . . .

ညဉ့်က ဆယ်နာရီကျော်မှ ပြည့်စုံမောင်က ဖုန်းဆက်သည်။ ဖုန်းထဲပြောလာသော စကားကို ပြန်လည်ကြားယောင်သည်။

“နက်ဖြန် သင်တန်းအားရက်ဆိုတော့ ဆရာ့ကို မနက်စာကျွေးပါရစေ၊ အရေးတကြီး တိုင်ပင်စရာလည်းရှိလို့ . . မနက် ခုနစ်နာရီခွဲမှာ ကျွန်တော်လာခေါ်ပါရစေ၊ ဆရာ ကျွန်တော့်ကို နက်ဖြန် တစ်နာရီလောက် အချိန်ပေးနိုင်မလားလို့ပါ” . . တဲ့။

သူကလည်း . . .

“တပည့်ဝတ္ထုရားထဲက ထံနီးလုပ်ကျွေး အပိုဒ်ပဲကွ . . ဆရာသမားဆိုတာ မငြင်းကောင်းပါဘူး”

ဟု တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

အရေးတကြီးတိုင်ပင်စရာရှိလို့ ဟူသောစကားကိုတော့ သူပို၍ စိတ်ဝင်စားသည်။ မြီးရှည်ကို အရသာခံဝါးရင်း အတော်ပဲ ဟု ဗလုံးဗထွေးပြောမိသည်။ ပြည့်စုံမောင်ကလည်း တိတ်တိတ် ဆိတ်ဆိတ်ပင် စားနေသည်။ စားရင်း အနည်းငယ်ကျွံထားသော မျက်မှောင်ကြောင့် တိုင်ပင်မည့်စကားကို စိတ်နှင့်စီနေကြောင်း သိသာသည်။ မြီးရှည်ပန်းကန်တွေ လက်စသပ်ပြီး . . .

ကော်ဖီခွက်နေမှ သူ့ဘက်သို့ ပူတင်းပန်းကန်တိုးပေးရင်း . .

“ဆရာ အဆင်သင့်ဖြစ်ရင် ကျွန်တော်စပြီး ဆွေးနွေးတော့မယ်နော်”

“အဆင်သင့်ပါပဲကွာ၊ ကိုယ့်မူအရ မပြောရင်လည်း ဘာမှ မပြောဘူး ပြောရင်လည်း ပွင့်လင်းကြေးပဲနော်”

“ကျွန်တော်လည်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဖို့လာတာပါ”
ပူတင်းပန်းပန်ကို ပြည့်စုံမောင် ကုန်အောင်စားပစ်လိုက်ပြီးမှ . . .

“ပထမဆုံးက မေးခွန်းပါ . . လိုရင်းမေးပါမယ် ဆရာမြတ် လိုက်သမျှ ကောင်မလေးတွေ စွဲခဲ့သလား”

“တစ်လုံးတည်းပဲ ဖြေမယ် . . အေး”

“ရှင်းတယ် ကျွန်တော်လိုချင်တာ အဲဒီအဖြေပါပဲ ”

တော်တော်ကျေနပ်ဟန်နှင့် ပြုံးသည်။

“အဲဒီ ကောင်မလေးတွေထဲမှာ ဆရာမြတ် တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးတဲ့ မသိကျွမ်းတဲ့ သူစိမ်းပြင်ပြင် မိန်းကလေးတွေရော ပါသလား”

“ပါတယ်”

“ကြည်တာပဲလား”

“ဟင်း.. ဟင်း.. တစ်ထိုင်တည်းနဲ့တော့ ဘယ်ရမလဲကွ နည်းနည်းတော့ အချိန်ပေးရတာပေါ့.. နော်”

“ဒါပေါ့.. ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်၊ မိန်းမကျမ်း ကျေတဲ့ ဆရာဆိုတာလည်း.. အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လို့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးရဲတာပါ”

“မင်းမေးခွန်းနဲ့ မြှောက်ပင့်စကားတွေနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေပြီ ပြည့်စုံမောင်ရ”

“ဆွေးနွေးမယ်ဆိုတာထက် ကျွန်တော့်အခက်အခဲ တစ်ခု ကို အကူအညီတောင်းတယ်လို့ သုံးနှုန်းရင် ပိုအဆင်ပြေမယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော့်အခက်အခဲက မေမိကို မရသေးတာပါ၊ မေမိ ကျွန်တော့် ကို မတုံ့ပြန်ရတဲ့ အဓိကအကြောင်းက သူ့မှာ သဘာဝမကျတဲ့ ချစ်သူ ရှိနေလို့ပါပဲ”

“ဘယ်လိုကွ.. သဘာဝမကျတဲ့ချစ်သူ ဟုတ်လား”

“မိန်းမဟာ ယောက်ျားကိုချစ်ရမယ်.. ယောက်ျားဟာ မိန်းမကိုချစ်ရမယ်.. အဖိုအမ သဘောဟာ သဘာဝကျတယ်လေ ဆရာရယ်၊ ခုဟာက မိန်းမချင်း မခွဲနိုင်မခွာရက်အောင် ချစ်နေကြ လို့ သဘာဝမကျဘူးလို့ ပြောရတာပါ”

“မေမိ ချစ်သူက Tom Boy ခေါ်တဲ့ ယောက်ျားလျာလား၊ အဲ့လိုမျိုးအတွဲတွေက အများကြီးရှိနေတာပဲလေကွာ”

“တွမ်(မ်)ဘိုင်းလည်း မဟုတ်ဘူး ဆရာမြတ်”

ပြောရင်း ဘေးခုံပေါ်ချထားသော လက်ကိုင်အိတ်အပြား ထဲက တစ်စုံတရာကို ဆွဲထုတ်သည်။ လက်ထဲကိုင်ထားရင်း..

“အင်မတန်လှပြီး အရမ်းအထက်တန်းကျကျနေတဲ့ မိန်းမ လှတစ်ယောက်ပဲဆရာ၊ အဲ့ဒီ မိန်းမလှကို ဆရာမြတ် ရအောင်လိုက် ပေးဖို့ပါ၊ ဒါမှ မေမိနဲ့ပြတ်မှာ သူနဲ့မေမိပြတ်မှ ကျွန်တော့်ဘက် စိတ် လည်လာမှာ..”

“အင်း.. မင်းဟာက ငါဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်မယ့်ကိန်းပဲကွ၊ ငါက မိန်းမမြင်တိုင်း ငမ်းငမ်းတက်တဲ့ကောင်လည်း မဟုတ်ဘူး.. သမားဂုဏ်ပြဖို့ မရရအောင်လိုက်လေ့ရှိတဲ့ကောင်လည်း မဟုတ်ဘူး ကွ.. မိန်းမကျမ်းကျေကြောင်း သက်သေပြပြီး သင်တန်းသား စု ဆောင်းတဲ့ အချစ်ဆရာလည်း မဟုတ်ဘူးလေကွာ”

“မှန်ပါတယ်ဆရာ.. ဆရာ့ကို ကျွန်တော် ပညာစမ်းတာ လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် အကူအညီ တကယ်လိုနေတာ လည်း အမှန်ပါ၊ ပြီးတော့.. သဘာဝနဲ့ ဆန့်ကျင်နေတဲ့ လိင်တူ ကိစ္စကြီးကို သဘာဝကျကျ ဖြစ်သွားစေချင်လို့ပါ ခင်ဗျာ..

သဘာဝကျကျ ချစ်ကြဖို့ဟာ.. ချစ်တတ်တဲ့ လူသားတိုင်း မှာ တာဝန်ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်ယူဆတာလည်း ပါ၊ ပါတယ်ဆရာ”
သူပြုံးလိုက်သည်။ ပြည့်စုံမောင် သူ့ကို လှလှပပ ချုပ်နေပြီ မှန်းလည်း သိပါသည်လေ။ သူက ပြုံးရုံသာပြုံးနေသောကြောင့်..

“ကျွန်တော် အဲ့ဒီ မိန်းမလှရဲ့ ဒေတာတွေ အကုန်ငွေမယ်

ဆရာ၊ သူဘာတွေကြိုက်တတ်တယ် . . ဘာတွေကြောက်တတ်တယ်
ဘာတွေအားသာတယ် . . ဘာတွေအားနည်းတယ်၊ သူ့အမူအကျင့်
နဲ့ သူ့အတွေးအခေါ်အယူအဆက ဘယ်လိုရှိတယ် ဆိုတာတွေ . .
အသေးစိတ်အချက်အလက်တွေ ဆရာကြိုတင် ပြင်ဆင်ခွင့် သိခွင့်ရ
မယ်ဆရာ၊

ဆရာ . . ကျွန်တော့်အချစ်ရေး အဆင်ပြေချောမွေ့အောင်
ကူညီပါ။ ဆရာဟာ တစ်ဦးတည်းသော ကျွန်တော့်ကယ်တင် ရှင်ပါ
ဗျာ . . ”

သူမသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ ပြည့်စုံမောင် လက်
ထဲက တစ်စုံတစ်ရာကို စားပွဲအောက်ပျောက်နေသော သူ့လက်ထဲ
ကိုင်ထားဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ဘက်က မေးစရာပေါ်လာပြီဖြစ်သည်။

“ကဲ . . အဲ့ဒီ အမျိုးသမီးက ဘယ်ကလဲ . . ဘယ်သူလဲ . . ၊
မင်းက ဘာလို့ သူ့အကြောင်း အကုန်သိနေနိုင်တာလဲ”

“ဆရာ ကူညီမယ်ဆိုမှ ကျွန်တော် ပြမယ် ပြောမယ်၊ ဘယ်
လိုလဲ ကူညီမယ်မှတ်လား ဆရာ ”

“အေးပါကွာ ငါကတိတော့ မပေးနိုင်သေးဘူး၊ မင်း အဓိက
ပြဿနာပြေလည်မယ်ဆိုရင်တော့ . . ငါကူညီဖို့ ကြိုးစားပေးချင်ပါ
တယ်”

“ဆရာ ကျွန်တော့်ကို ကူညီချင်စိတ် ရှိကိုရှိမယ်လို့ ကျွန်
တော်မျှော်လင့်ထားတာပါ။ ကူညီပါ ဆရာရယ်နော်၊ သူဟာ သူစိမ်း
ယောက်ျားလေးတွေနဲ့တောင် အသိအကျွမ်းမရှိဘူးသေးတာ ယုံပါ . .

သင်မ၊ သာသန်းတာ ယင်ဖိုမသန်းထည်းကပါဗျာ . . ဟောဒီမှာ”

လက်ထဲကခါတ်ပုံကို စားပွဲပေါ်မှောက်လျက် တွန်းပို့သည်။
မျက်နှာငယ်လေးနှင့် အသန်းခံနေသော မျက်နှာနုနုလေးကို သူ
သန်းသွားသည်။ အသာအယာ ဆွဲယူ၍ ဖတ်ခနဲ လှန်ကြည့်လိုက်
မိသည်။ ကိုယ်တစ်ပိုင်း ကျောပေး၍ လှည့်ကြည့်နေသောခါတ်ပုံ။

သူ့ရင်ထဲ တုန်ခနဲတောင် ဖြစ်သွားအောင် ဆွဲဆောင်အား
က ပြင်းထန်ပြည့်ဝလှချည့်ရဲ့ . . ။ သူ့ပါးစပ် ဟ၊ သွားသည် ထင်သည်။

“ဟင် . . မင်းနဲ့ တထေရာတည်းပါလား ပြည့်စုံမောင်”

“ဟုတ်တယ်လေ . . ခင်ပြည့်စုံတဲ့ ကျွန်တော့်အစ်မပဲ”

“ဘာလို့ ဒီလောက်တူရတာလဲ”

“အမြွှာလေ”

“ဪ . . ဒါကြောင့်ကိုး”

သူ့ပါးစပ်က အထက်ပါ စကားလေးလုံးသာ အာမေဍိတ်အ
ဖြစ် ထွက်ကျလာပြီး ဘာစကားမှ ဆက်မပြောနိုင်ခဲ့။

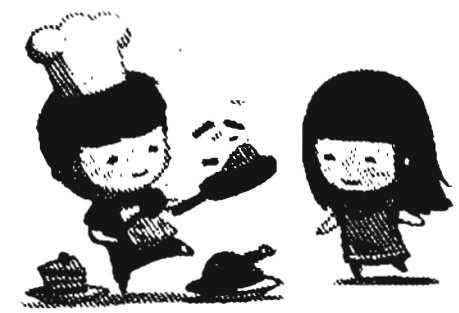
ခါတ်ပုံထဲကခင်ပြည့်စုံက ပြည့်စုံသောအဆင်း ညှိအားပြင်း
သော ကြည့်ခြင်းနှင့် သူ့အာရုံကို သူမစက်ကွင်းထဲ သွတ်သွင်းထား
လေပြီ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်..
 မျက်ရည်ဝဲရုံနဲ့
 ယောက်ျားလေးတွေ
 ဖျတ်တလဲဆန်ပျာဖြစ်သွားကြတယ်။

ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်
 မျက်ရည်စို့တော့
 သင်းတို့
 လက်တို့ပြီးရယ်ကြတယ်။

အခန်း(၈)

ပြည်

လမ်းအတိုင်း မောင်းလာရာမှ ခြောက်မိုင်ခွဲ ကျော်
 လာသောအခါ ကျောင်းကွေ့မှတ်တိုင်သို့ရောက်လာသည်။ မတ်တူး
 ရွှေငါး ကားလေးကို ကျောင်းကွေ့မှတ်တိုင်အကျော်တွင် ဘယ်ဝိုက်
 ၍ အရှိန်နှင့်ပင် သူ ကွေ့ချလိုက်သည်။ ကျီးခနဲ တစ်ခြမ်းစောင်း၍
 တာယာပွတ်ကြိတ်သံပါ ပေါ်လာမှ မောင်းနေကျမဟုတ်သော သူ
 ကိုယ်သူနှင့် ကားအခြေအနေကို သတိထားမိသွားသည်။

အင်း.. ရည်ရွယ်တဲ့ဆီမရောက်ဘဲနဲ့ အင်းယားလေးကန်
ထဲ ကံကောင်းလို့မရောက်တယ်.. ဟုတွေးရင်း အရှိန်လျော့သည်။
(ယခင် ဒေသကောလိပ်ရှေ့) ကန်ပတ်လမ်းပေါ်တွင် သူ၏ ရည်ရွယ်
ရာလေးက ရရှိထားသည့် သတင်းအတိုင်းပင် ရှိနေ၏။

အင်မတန်လူသော ဂါဝန်အဝါနုနုလေးနှင့်.. အညိုရင့်
အသားကပ် သရိုးကွာထားဘောင်းဘီကို ဝတ်ထားသည်။ စက်ဖုံး
လှန်ထားသောကားကို ကုန်း၍ ကြည့်နေပုံက အဝေးကပင် ရင်ခုန်
ရတော့သည်။

ကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်း ဖြတ်လိမ့်ရင်း သူမ၏ အကူအညီ
တောင်းခံသည့်မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ရမည် ဖြစ်သည်။ အနည်းငယ်
ကျော်သွားမှ သူမလှမ်းကြည့်သည်။

ခပ်ပါးပါး ဆေးဆိုးပန်းရိုက်မျက်နှာလေးက အတိအကျပင်
အကူအညီလိုဟန်ပြသည်။

နေစမ်းပါဦး.. နှလုံးခုန်သံရယ်.. ကတည်းမှ.. ဘုမသိ
ဘမသိ ထခုန်နေရတယ်လို့..

“ကျွီး!”

“ကလစ်!.. ဂျိတ်!”

နှင်းငွေနှင့် ရေငွေပါသောလေက တိုက်လာသည်။
သူမဆံပင်ရှည်တွေ လွင့်ပျံ့သွားဟန်က ကဗျာဆန်သည်။

“ဘာကူညီရမလဲ”

“မောင်းရင်းထိုးရပ်သွားလို့ပါရှင်”

ဘက်ထရီငုတ်တိုင်နဲ့ပလပ်မှာ အပြစ်ရှာကြည့်ပါဟူသော
ညွှန်ကြားချက်ကို ပြန်လည်ကြားယောင်ရင်း..

“ကိုယ်က ဆီပျောက်မီးပျောက်လောက်ပဲ ကြည့်တတ်တာ
မရရင်တော့ မကြွင်းနစ်လှမ်းခေါ်ရမှာပဲ”

“ကျွန်မလည်း ဖုန်းကျန်နေခဲ့လို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ
တာပါရှင်.. ကဲ ကြည့်ပေးပါဦး”

နှစ်ပေကျော်ကျော်အကွာမို့ သူမမျက်နှာကို အရင်ဆုံး စေ့
စေ့စပ်စပ် ကြည့်လိုက်သည်။ အလွန်ဆွဲဆောင်အားပြင်းသော မျက်
ဝန်းညိုညိုတွေက ဝင်းလက်တောက်ပနေသည်။ နှုပ်ခမ်းနှစ်လွှာတ
ပွင့်အာစ ပန်းသွေးနှင်းဆီဖူးကို ပျားရည်သုတ်လိမ်းထားသလို နို့
လက်ကြရွှေနေသည်။

အား!.. ရနံ့က ညှို့ခြင်းပြင်းအား၏ ဗဟိုချက်မ ဖြစ်နိုင်
သည်။ ပြည့်စုံမောင်က မျက်ဆံအနက် သူမကမျက်ဆံအညိုရင့်ရင့်
ဒါပဲကွာအောင် ရုပ်ချင်းဆင်နေသည်။ တွေ့ဖူးသမျှ မိန်းမလှတွေထဲ
မှာတော့ သူ့ရင်ကို ခုန်စေတာ ဒီတစ်ယောက်တိုးလာပြန်ပေါ့။

အင်း.. နှစ်ယောက်သုံးယောက် ရင်ခုန်ဖူးပေမယ့် ဒီတစ်ခါ
ခုန်နေတာက တစ်မျိုးထူးနေကြောင်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိသည်။ ဆင်
ပြီးသားအကွက်ထဲ ဝင်က,နေတာတောင် ခုန်နေ၍ဖြစ်သည်။

သူမကို ဖျက်ခန့် လှမ်းကြည့်ရင်း.. ရွှင်းခနဲ တွေးမိလိုက်
သော အတွေးတန်းက ရှည်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဖွင့်ထားသောစက်ဖုံးထဲ ဘက်ထရီငုတ်ဘယ်ဘေးမှာလဲဟူ

မြရှာရင်း. . ဗျူဟာပိုင်းက ခေါင်းထဲလက်ခနဲပင် အော်တိုဝင်လာသည်။ တပ်ထားသော အင်္ကျီလက်ကြယ်သီးကို ဖြုတ်ရင်း နာရီကြည့်သည်။

“ကျွန်တော်လည်း မကွင်းနစ်မှုတ်ဘူးလို့ ပြောပြီးပြီနော်၊ အမိအတွက် ကျွန်တော့အချိန် ငါးမိနစ်သုံးနိုင်လို့ ဝင်သုံးတာ. . ဟာ! အရေးထဲ ဒီလက်ကြယ်သီးက ဖြုတ်မရပြန်ဘူး၊ ခင်ဗျားလေးပဲ ကျွန်တော့်ကို အရင်ကူညီပါဦးဗျာ”

မောင်စံကလည်း တမင်ပင် အဖြုတ်ရခက်သော လက်ကြယ်သီးကိုမှ တပ်ပေးလိုက်ပုံရသည်။ သူမက သူ့နားတိုးလာ၍ သူကမ်းပေးထားသော လက်ကြယ်သီးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ကူဖြုတ်ပေးသည်။

ဒီခိုင်းဖော်ထားသော လက်သည်းရှည်တွေကပင် ချွန်လှလှလေးတွေနဲ့ ငါ့အရေပြားတစ်နေရာရာကိုများ ဖွဖွလေးလာပြီး ကုတ်လိုက် ခြစ်လိုက်ရင်တော့ဟူသော ဖြစ်နိုင်ခြေများသော စိတ်ကူးက လူကို မြူးခနဲဖြစ်ရပြန်သည်။ ဟီဟီ. . ယားတတ်တယ် မလုပ်နဲ့ကွယ်. . စိတ်ကူးထဲ နော့လိုက်မိသေးတော့သည်။

“တစ်ခါတည်းပဲ သုံးခေါက်လောက် ခေါက်လိုက်ပါဗျာ”

သူ့အဆစ်တောင်းသည့်အတိုင်း သူမကလည်း လုပ်ပေးသည်။ သေချာသည်။ ဘက်ထရီခေါင်းက အနည်းငယ် ချောင်နေသည်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ လက်နှစ်ပင် ပြန်ကြပ်ပေးလိုက်သည်။ ပလပ်ခေါင်းတစ်ခုလည်း ကျွတ်ခါနီး ဖြစ်နေသည်။ ဟိုလိုလို ဒီလိုလို

လုပ်ရင်း နာရီတစ်ခါကြည့်သည်။ နှစ်မိနစ်ခွဲကျော်လာပြီ ပလပ်ခေါင်းကို နှိပ်၍တပ်လိုက်သည်။ ကျပ်ခနဲဝင်သွားသည်။ စက်နိုးခိုင်းသည်။ နိုးလာသည်။ သူမပျော်သွားပုံရသည်။

“ပလာယာပါရင် ယူပေးဗျာ. . လက်ထက် ပိုသေချာအောင် ပေါ့. . နေဦး တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော်. . . ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းတွေထဲကလို မင်းသမီးကားပျက်နေတာကို ဝင်ပြင်ပေးရင်း ဇာတ်လမ်းစတဲ့ အကွက်မျိုးက ရိုးနေပြီ၊ အဲဒီ သမရိုးကျထဲ ကိုယ်မပါဘူး. . ကဲ. . ပလာယာပေး”

ကားထဲက ပလာယာယူပေးသည်။ ဘက်ထရီခေါင်းကို သူ့အသေအချာ ပြန်ကျပ်ရင်း. . .

အင်း. . မင်းကို မချင့်မရဲဖြစ်အောင် တမင်လုပ်ခဲ့မှ. . ဒါမှ ဖြစ်မှာ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုယ်က မင်းလိုရာခရီးကို ကျောပိုးပြီး ပို့ချင်တာကွ. . စီးစမ်းဟု စိတ်ကပြောနေလိုက်သည်။ နတ်ကျပ်ပြီး ပလာယာ ပြန်ပေးရင်း အားအပါဆုံး ပြုံးပြလိုက်သည်။ သူမကလည်း ပြန်ပြန်ရင်း. . .

“ကျေးဇူးပါရှင်”

“နာမည်တွေ ဖုန်းနံပါတ်တွေ မေးမနေတော့ဘူးနော်၊ ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကံကြုံလို့ ပြန်ဆုံကြေးဆို တစ်ခုခုကျွေးပေါ့. . အဲ. . မှတ်မိရင် ပြောတာပါ၊ မမှတ်မိလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူးကဲ. . သွားမယ် ငါးမိနစ်တိတိပဲ ဆီးယူရဲလ်”

“ဂျိတ်!”

ဝူး!! . . .

နောက်လှည့်မကြည့်ဘဲ လက်တောင်မပြဘဲ မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ သူမက အဓိပ္ပာယ်ဖော်ဆောင်ရန်ခက်ခဲသော အပြုံးနှင့် သူ့ကားကို မျက်စေ့တဆုံး လိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ဒါကို ဘက်မှန်မကြည့်ဘဲ သူက သိနေခဲ့သည်။ စိတ်ထဲ ကျလိကျလိနဲ့ . . မင်း ကျန်ကိုကျန်ခဲ့ရမှာလေ . . အဟိ။ သူ့ဗျူဟာ ထိကိုထိရမည်။

မင်းသားကြီးဝင်းဦး၏ ဓါတ်ရှင်ကားဟောင်းတစ်ခုထဲကလို ဝမ်းခေါင်းသံနှင့်ပေါင်းသော ရင်ခေါင်းထဲကလာသောအသံနှင့် . .

“မင်း ဘယ်ပြေးမလဲမိချိုသဲ” ဟု ကားထဲ ဟဲလိုက်မိသေး။

သူငယ်ချင်း ဝင်းမောင်ကားကို သူငှားလာခြင်းဖြစ်သည်။ မောင်စံနှင့် ဝင်းမောင်စောင့်နေသော လှိုင်မြင်းမိုရ်အိမ်ရာက အိုင်တီစားသောက်ဆိုင်ဆီ ဦးတည်လိုက်သည်။

လီဗာတင်လိုက်သည်။

ရင်ခုန်နှုန်းကိုလည်း သုံးဒသမခြောက်ဆသို့ တင်လိုက်သည်။

၆ ၆ ၆ ၆

“မင်း စစ်စတာ . . ဟပ်ကော့နဲ့ကျန်ခဲ့အောင် . . အဲလို တမင်တကာ ထားပစ်ခဲ့တာ ပြည့်စုံမောင်ရေ”

“ဟားဟား . . မိုက်တယ် ဆရာမြတ်ရာ . . အရမ်းလှတဲ့ အကွက်ပဲ၊ ဟုတ်တယ်နော် နာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ . . နောက်တစ်ခါ တွေ့ချင်ရင် ဘယ်လိုဆက်သွယ်ရမလဲ . . ခင်တတ်ပါတယ် . . ဘာ ညာသာရကာ သွားလုပ်နေရင် တမင်ရွှေတဲ့အကွက်မျိုး ဖြစ်သွားမယ်လေ၊ မမကလည်း ယောက်ျားဆိုတာ ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲတွေချည်းပဲဆိုတဲ့ အစားမျိုးဗျ . . နှဲ့ဒီစကား အမြဲပြောတာ၊ နောက်တစ်ကြောင်းကိုလည်း လှလှပပ မတော်တဆဖြစ်အောင် ကျွန်တော်ကို ယေးချနိုင်နေတာပဲဥစ္စာ”

“အဲ့ဒါပဲလေကွာ . . မိန်းမဆိုတဲ့အမျိုးနွယ်က သူ့ဘုံထင်ထား

ချက် အဖွင့်ပွဲငယ်တစ် အောင်မြင်လို့ ဝမ်းသာတဲ့အနေနဲ့ပါ။ ကဲ . .
မင်းကကော မင်းအစ်မနဲ့ကိုယ်ကို တကယ်သဘောတူသလား . .
ငါက ငပွေးနော်”

“သဘောတူလို့ လိုက်ခိုင်းတာပေါ့ဗျာ၊ ပွေးချင်သလောက်
ပွေး”

ဘီယာခွက်ကိုမရင်း . . .

“မင်း အစ်မက ပြန်ကြိုက်မကြိုက်က ဘယ်လိုမှ မသေချာ
သေးပါဘူးကွာ၊ ရွာရန် ငါးဆယ်ရာနှုန်းဆိုတာမျိုးပါ . . ရွာရင်ရွာမယ်
မရွာရင်မရွာဘူး”

“ဆရာတင်ထားတဲ့စံချိန်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း ဆရာ ပြန်
ငဲ့ဦးလေ”

“ဘာစံချိန်လဲကွ”

“ပစ်မှတ်တိုင်း ချိန်လိုက်တိုင်း ထိတဲ့စံချိန်လေ”

“အေး . . ဒီတစ်ခါလွဲမှာကို ငါ့ကိုယ်တိုင် စိုးရိမ်နေတာ၊ အဲ့ဒီ
လောက်ပဲ ငါပြောမယ် ပြည့်စုံမောင်”

ပြည့်စုံမောင် သူ့ကို ပြူးခနဲလှမ်းကြည့်သည်ကို ဘီယာခွက်
ကောက်မော့နေ၍ မမြင်လိုက် . . ဘာလို့ပြူးမှန်းလည်း မသိလိုက်။

ဘီယာခွက်ပြန်ချရင်း . . .

“နောက်တစ်ခါ ဘယ်လို လှလှပပ မတော်တဆ ကြုံဆုံ
အောင် ဖန်တီးမလဲ ပြည့်စုံမောင်၊ ဒီဇာတ်က မင်းဇာတ်ညွှန်းပဲ . . ဟဲ
ဟဲဟဲ . . ဇာတ်ညွှန်းမဖတ်မိဘဲ ရိုက်ကွင်းပေါ် ငါ့ကို အတင်းကြီး

တော့ ဆွဲမတင်သင့်ဘူးပေါ့ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာရယ် ဇာတ်ညွှန်းရေးပြီးသားပါ ဒီတစ်ခါ
ဒီလိုလုပ်ကြမယ်”

နိရိုညည်းအမ်း
အခုအည့်လို
အမ်းအုပေးဧညီ
ဗဟုတော့အု
လွမ်းတော့ကိုယ်ပဲ လွမ်းရတာ။ ။
(ဖို့စကားအပြတ်စောင်မှ)

အခန်း(၉)

ဖြစ်

စုံမောင်၏ ဇာတ်ညွှန်းအတိုင်းပင် ရှော့ပင်းမောမှ
သူ သွားစောင့်နေသည်။ မီးဖိုချောင်သုံး အစားအသောက် စည်သွပ်
ဘူးများ တစ်လစာဝယ်ရန် ဒီကနေ့ ခင်ပြည့်စုံသည် ရှော့ပင်းမောကို
လာလိမ့်မည်။ သည်ဆိုင်ကြီးက ဖွင့်တာသိပ်မကြာသေး။ ခင်ပြည့်စုံတို့
နေသော ကွန်ဒိုနှင့် ဆယ်မိနစ်လောက်မောင်းလျှင် ရောက်နိုင်သော
အကွာအဝေးမို့ ဧကန်ပင် သူမ သည်ဆိုင်သို့သာ လာလိမ့်မည်ဟု
ပြည့်စုံမောင်က ခန့်မှန်းသည်။

ကံကောင်းထောက်မလျှင် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ဖို့များ သည်တဲ့. . . တတိယထပ် မီးဖိုချောင်သုံး အရောင်းဆိုင်၏ မှန်နံရံမှ ဖြတ်၍ အဝင်ပေါက်က ကားတွေကို သူစောင့်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ကားပါကင်မှာတော့ မတွေ့ခဲ့ဘူး၊ ငါအပေါ်ကိုတက်လာ နေတုန်းလေး ကားဝင်လာရင်တော့. . . သူ ခုနေ အောက်ထပ်မှာပဲ ရှိလောက်ဦးမယ်။

အပေါ်ထပ်လှေကားအဝနှင့် အောက်ကကားအဝင် လမ်းဝကို ခွချက်နိုင်သော နေရာကို သူယူထားသည်။ ဟိုလှမ်းကြည့် ဒီလှမ်းကြည့်နှင့် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေရတော့သည်။

ပြည့်စုံမောင်ဆီက ဖုန်းကိုလည်း မျှော်ရသေးသည်။ ရိုက် ကွင်းဇာတ်ညွှန်းက ပြောင်းချင်ပြောင်းနိုင်သည်တဲ့. . .

ဖြစ်ချင်တော့ သည်နေ့က တနင်္ဂနွေနှင့် ဥပုသ်နေ့ ထပ်ကျ နေသည်။ ဈေးဝယ်သူတွေနှင့် ဆိုင်သစ်ပီပီ စည်ကားနေတော့သည်။ ရွှေမြို့တော်သူမြို့တော်သားတို့ကလည်း ရှေ့ပင်းမောအသစ်ဆို ရောက်ပြီးပြီ. . . ဘယ်ပစ္စည်းကဘယ်လိုဈေး. . . ဘယ်စူပါမားကက် ထက်သက်သာတယ်. . . ဒစ်စကောင့်က ဘယ်လောက်တောင်ဟဟ ဂုဏ်ယူပြောဆိုလေ့ရှိသည်လေ။

လူကနည်းနည်းရှုပ်ယှက်ခတ်လာလေ လွဲသွားမှာစိုးလေ ဖြစ်လာသည်။ အောက်ကိုလှမ်းကြည့်ရ စက်လှေခါးအဝ လှမ်းကြည့် နှင့် ကျီးကန်းတောင်းမှောက် သိသိသာသာ ဖြစ်လာသည်။ အေးလေ ကိုယ့်ဘယ်သူသိတာမှတ်လို့ ခွေးကောင်လေးကလည်း ဘာအရောင်

ဝတ်ပြီး အိမ်ကထွက်သွားတယ်ကအစ သတင်းပို့ပါမယ်ပြောထားပြီး ခုထိဘာသတင်းမှ မရောက်သေး။ သူ့ဆီလှမ်းဆက်ဖို့ကျပြန်တော့ ငမ်းငမ်းတက်ထင်သွားမှာလည်း စိုးနေပြန်သေးသည်။

သူ ဟိုငေးသည်ကြည့် ဖြစ်နေစဉ် နောက်ကလက်လာတို့၍ ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့်မိသလို လန့်၍ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ. . . ဝင်းခိုင်နှင့် အီကော. . .

“ဆရာမြတ် ဒီချောင်မှာ ဘာကပ်လုပ်နေတာလဲ”

“ဟို. . . အဲ. . . ဟိုဟာကွာ မိက်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ချိန်းထား လို့၊ မင်းတို့ကကော ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့က အတွဲလာချောင်းတာ”

“ဘယ်လိုကွ”

“နောင်နောင်တို့အတွဲ ဆရာ”

“ဟေ. . . ဒီကောင်ကွာ ကန်တော်ကြီးတို့ အင်ယားတို့ မသွား ဘဲ လူလယ်ခေါင် ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ မင်းတို့ကလည်း အတွဲချောင် တာ နေရာမှားမနေဘူးလား၊ ဒါနဲ့ သူ့ကောင်မလေးဧပရယ်နဲ့ ပြန် အဆင်ပြေသွားပလား. . . ခွေးကောင် ငါကတော့ လုပ်ပေးလိုက်ရ တာကွာ. . . သူက ငါတောင် သတင်းကောင်းမပြောဘူး”

“ဧပရယ်ကို ကျွန်တော်တို့သိတယ် ဆရာမြတ်၊ ခုဟာက. . . ဧပရယ်ထက် ပိုလှတယ်၊ ဧပရယ်က လူးပျံနေတာ. . . ခုဟာလေးက တည်ငြိမ်အေးဆေးလေး. . . ဒီကောင်နဲ့တောင် မတန်ဘူး”

“အတွဲရော ဟုတ်ရဲ့လားကွာ”

“ကားနဲ့လာတာဆရာရဲ့ ငနောင်က အခန့်သား ထိုင်စီးလာတာ၊ အတွဲဟုတ်မဟုတ် ကျွန်တော်တို့လည်း သေချာအောင် လိုက်ချောင်းတာ”

ဟုတ်ပါစေဟု သူပါဆုတောင်းမိသည်။ ရန်ဘိုကိစ္စနှင့် မျက်ရည်ဝဲဖူးသော သူ့တပည့်အချစ်သမားလေး ကောင်းစားနေတာကို သူလည်းမြင်ချင်ပါသည်လေ။ လောလောဆယ် သူမြင်ချင်နေတာကို ခဏမေ့သွားသည်။

“အခုဘယ်ရောက်သွားပလဲ”

“စက်လှေကားနဲ့ ဒီပေါ်တက်လာတယ်ဆရာရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့က ရိုးရိုးလှေကားက အပြေးတက်လိုက်လာတာ.. ဒီအထပ်မှာက စားသောက်ဆိုင်တွေရှိတယ်လေ.. လာပါဆရာရယ် လိုက်ချောင်းရအောင်”

“အေး.. မင်းတို့ရှေ့ကကြွ”

သူတို့ မျက်စေ့ခြောက်လုံးနှင့် ထောင့်စေ့အောင် ပတ်ရှာကြသည်။ အီကောက အရင်မြင်သည်။

“ဟော!.. ဟိုးက ပီဇာဆိုင်ထဲမှာဆရာ၊ နောင်နောင်က ကျောပေးထားတယ်.. ကောင်မလေးက ကျွန်တော်တို့ကို မသိဘူး၊ လာ.. ဆရာ ဝင်ထိုင်မယ် သူတို့ ဒီဘက်စားပွဲ လွတ်နေတယ်”

သုံးယောက်သား ငထက်ဖြားခြေလှမ်းနှင့် ချွတ်နင်း၍ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ထိုင်ခုံကျောမီတွေက အရုပ်မို့ အကာအကွယ်လို ဖြစ်နေ

သည်။ နောင်နောင်ကျောပေးထားသော စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

အသံတိတ်ပင် မိန်းပေါ်က အစားအသောက်တွေကို လက်ထောက်၍ မှာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ တစ်ဖက်ကို နားစွင့်နေလိုက်ကြ၏။

“ပြော.. ပြောပါဦးဗျာ.. ကျွန်တော်တို့ စကားဝိုင်း အသံသွင်းခွေလည်း နားထောင်ပြီးရော.. သူ.. သူကဘာပြောလဲဟင်”

“ဧပရယ် အားရပါးရရယ်တယ် ကိုနောင်နောင်”

“ရယ်.. ရယ်ပြီးတော့ကောဟင်”

“အကောင်းဆုံးပြန်လုံးပဲတဲ့၊ ဟာသအမြောက်ဆုံး လုပ်ကြံဖန်တီးမှုပဲတဲ့”

“ဟား.. သေရောဗျာ တကယ့်အဖြစ်မှန်ပါဗျာ၊ သူငယ်ချင်းတွေကော ကျွန်တော်ဆရာရော ကျွန်တော်အဖြစ်ကို ရင်နင့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြရတဲ့ အဖြစ်မှန်ပါဗျာ၊ အသံသွင်းထားမှန်းတောင် မသိဘဲ ကျွန်တော့်ရင်ထဲကအရှိအတိုင်း တကယ်ပြောခဲ့တာတွေပါ၊ ဒါကို ဧပရယ်က ပြန်ရယ်ပြုတယ်တဲ့လား.. လုပ်ကြံတယ်လို့ ပြောသတဲ့လားဗျာ”

အသံတုန်နေသော နောင်နောင်ရင်ခေါင်းကြီးကို ကရုဏာပို့သွားမိကြသည်။

“ရှင်.. ယောက်ျားမှုတ်ဘူးလား.. မိန်းမလျာလား”

“ကျွန်တော့်ရုပ်ရည်က မိန်းကလေးတွေကျလောက်တဲ့ ရုပ်ရည်”

မဟုတ်တာဗျာ”

“ရုပ်အလှထက် စိတ်နှလုံးသားအလှကို ဦးစားပေးတဲ့ မိန်းကလေးတွေ မရှိတော့ဘူးလို့ ရှင်ထင်နေသလား”

“ရှိရင်တော့ရှိမှာပေါ့။ ကျွန်တော်က ဘယ်လိုစစ်တမ်း လိုက်ကောက်နိုင်မှာလဲဗျာ”

ခဏစကားပြတ်သွားသည်။ သူတို့လည်း လာချပေးသော မစ်(စ်)ရှိုတ်ကို အသံမမြည်အောင် စုပ်နေကြသည်။ နားရွက်တွေက တော့ ထောင်နေကြ၏။

“ခင်ဗျားကတော့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်အလှနဲ့ ရုပ်အလှနှစ်ခုမှာ ဘယ်အရာကို စံထားသလဲလို့ နောင်နောင် မေးလိုက်ရမှာကွ”

သူခပ်တိုးတိုးငုံ့ကိုင်း၍ ပြောသည်ကို ဝိုင်းနားထောင်ကြသည်။ ခပ်လေးလေး ခေါင်းညိတ်ကြသည်။ ဒီကောင်.. အဲ့လောက် မပြေးဘူးဟု ခိုင်ဝင်းကလည်း ခပ်တိုးတိုးမှတ်ချက်ချသည်။

နောင်နောင်အသံ ဝင်လာသည်။

“အဲ့ဒီမွေးနေ့ပါတီမှာ.. အေး.. ရှိလားဟင်”

“ရှိပါတယ်၊ အေး.. လို့ခေါ်လိုက်သလားလို့.. ဟင်းဟင်း”

“ကျွန်တော် ရှက်လိုက်တာဗျာ”

“ရှက်စရာမလိုပါဘူး၊ ပျော်စရာအမှတ်တရတောင် ဖြစ်သွားသေးတယ်.. ဟင်းဟင်း.. ကျွန်မလိုသွားတာပါရှင်”

“ဘာ.. ဘာ.. ဘာလိုသွားလို့လည်းခင်ဗျာ”

“ဗမာစကားရှိတယ်မှတ်လား.. ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ရောက်အောင်ပို့ရတယ် ဆိုတာလေ၊ ကျွန်မက ခွေးလက်ဆောင်ပေးဖို့ အကြံပေးပြီး ခွေးဖိုးပါ ပေးလိုက်ရမှာ”

“ကျွန်တော်က ဝင်ငွေမရှိသေးပါဘူးဗျာ ဖေဖေကညွှန်မှာဆိုပေမယ့် လာဘ်မစားတော့ မိသားစုကျပ်တည်းပါတယ်”

“ရှင်ဟာ အောင်မြင်စပြုနေတဲ့ ဆော့ဖ်ဘဲလ်ပညာရှင်မှန်း ကျွန်မသိတယ်၊ ဘာကိုအားငယ်နေရမှာလဲ တစ်နေ့ဘီလ်ဂိတ်လို့ ဖြစ်ရမယ်လို့ မျှော်မှန်းမထားဘူးလား”

“ကြိုးတော့ ကြိုးစားနေတာပဲလေ”

“ရှင့်ကိုကျွန်မယုံတယ်.. ဒါပေမယ့် ဘာမဟုတ်တဲ့ ကျဆုံးလေးတွေကို ကြုံကြုံမခံနိုင်တာတော့ ရှင့်အားနည်းချက်ပဲ အဲဒါကိုပြင်”

“ဘာကိုပြင်ရမလဲခင်ဗျာ”

“ရှင်က ကျွန်မထင်တာထက် ခုံးဝေးတယ်နော်.. ကဲ ခြောက်တော့မယ် ရှင့်ကိုနားမလည်တဲ့.. တန်ဖိုးထားရမှန်းမသိတဲ့.. အပေါ်ယံ ရုပ်ပုံကြည့်တတ်တဲ့.. ရှင့်အဖြစ်ကို ရင်မနင့်တတ်ဘဲ ပြတ်ရယ်ပြုမဆုံးတဲ့.. ခပ်တုံးတုံးမိန်းမကို စွဲလမ်းနေတဲ့ကိစ္စကိုပြင်၊ အပြီးဖြတ်.. ဒီလောက်ပြောတာတောင် မသိသေးရင် ဒီမှာပဲလဲသေလိုက်.. ဟေ့.. ဒီမှာရှင်းမယ်ဟေ့”

“နော်.. နေပါဦးအေးရယ်၊ ထိုင်ပါဦး ကျ.. ကျ.. ကျနော် ပြင်ပုံမယ်”

ရှင့်အဖြစ်ကိုရင်မနင့်တတ်ဘဲ ဟူသောစကားက ရှင်းနေပြီ

ဖြစ်သည်။ အတွဲချောင်းရတာထက် ပွဲကကောင်းလှသည်။ အရေးကောင်းလျှင် ဒိန်းဒေါင်းဖျက်သည်တဲ့။ ဘာဒိန်းဒေါင်းမှန်းမသိသော်လည်း သည်တစ်ခါဝင်ဖျက်သည်က မိုးမြင့်ယံဖြစ်နေသည်။

“ခွေးကောင်တွေ ရှာလိုက်ရတာကွာ Main Entrance မှာ စောင့်မယ်ဆိုပြီး.. . ဟာ.. . ဆရာမြတ်ပါ.. . ပါလာတာကိုး”

“ဒီကျမှ တွေ့တာပါကွာ၊ ရှား.. မိုးမြင့်ယံ”

“ဘာကိုရှားတာလဲ ဆရာမြတ်ရ”

တစ်ဖက်ဝိုင်းကို မသိမသာမေးငေါ့ပြပါမှ မိုးမြင့်ယံက.. .

“ဟ!.. . ငနောင်ပါလား၊ မင်းကကြီးပွားတိုးတက်နေပါလား”

ဟ.. . အတွဲတွေဘာတွေနဲ့ ရှေ့ပင်ထွက်လို့ပါလား”

တစ်ဖွဲ့တည်းမှန်းသိ.. . ချောင်းနားထောင်နေမှန်းလည်း ခိုမိသွားသဖြင့် အေးအေးအောင်က ရှက်ပြီး တကယ်ပင်ထပြန်လေတော့သည်။

နောင်နောင်က သူတို့ကို ခပ်ကြောင်ကြောင်ကြည့်နေသမို့ သူက လှမ်းပြောရ၏။

“ဟေ့ကောင် နောင်နောင်၊ လိုက်.. . လိုက်လေ.. . ရအောင် လိုက်ချော့လိုက်”

အပြေးလိုက်မည်ပြင်မှ ဝန်ထမ်းက မရှင်းရသေးသဖြင့် ဖမ်းဆွဲထားသည်။

“နေပါဦး ငွေမရှင်းရသေးဘူးဗျ”

“ဒီက.. . ရှင်းမယ် လွတ်ပေးလိုက်ပါ”

နောင်နောင် ပျောက်ကွယ်သွားမှ အိကောက အကြောင်စုံ ရှင်းပြသည်။

မိုင်းမြင့်ယံက ဝမ်းသာအားရပင်.. .

“ဟာ.. . ဒီကောင်ဇာတာ ကောင်းလှချည်လား၊ ဧပရယ်ထက် လှတယ်.. . ဧပရယ်ထက် ထောတယ်၊ နောင်နောင်တော့ ချုံပေါ်ရောက်တာပဲ၊ အဲ့ဒါ ဆရာမြတ် ကျေးဇူးတွေကွ.. . ဒါနဲ့ ဆရာအဝင်ဝမှာ ပြည့်စုံမောင်နဲ့ တထေရာတည်းတူတဲ့ အလန်းတစ်ယောက် သွားတွေ့တယ်ဆရာ”

“ဟေ”

“ပြည့်စုံမောင်ကို မိန်းမလိုဝတ်ထားသလိုပဲဆရာ မှန်ခံနေတာပဲ အားလုံးဝိုင်းငေးယူရတယ်”

“အေး မင်းတို့ဆက်ထိုင်ကြဦး.. . ငါဗိုက်နာလာလို့”

သူ ဇတ်ခနဲပင် ထလစ်တော့သည်။ ဒါတောင် နောက်တနေ့လှမ်းအော်နေသေး။

“ဆရာ ကျားလက်ထရိန်က ဟိုဘက်မှာလေ၊ အဲ့ဒါ ‘မ’.. . ဆရာရဲ့”

“ငါ သိပါတယ်ကွာ”

လူအုပ်ကြား အပြေးအလွှားပင် ပတ်ရှာရတော့သည်။

မတွေ့။

အပေါ်ဆုံးအဆင့်မှ အောက်ဆုံးအဆင့်ထိ ရှာသည်။

မတွေ့။

၁၂၆ နတ်ရွာစိုး

နောက်ဆုံးအထွက်ပေါက်နားရှိ ငွေရှင်းကောင်တာတွင် သွားရပ်စောင့်နေလိုက်သည်။ သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာပေပဲ. . မတွေ့ရင်လည်း နောက်တစ်ခါပေါ့ဟု. . ဟောဟဲ့. . ဟောဟဲ့. . ရပ်သွားအောင် စိတ်ဗုံးဗုံးချလိုက်ပါမှ အချောအလှတွေပါ ဝိုင်းဝေး ရသောမချောက ဈေးဝယ်တွန်းလှည်းနှင့် ထွက်လာသည်။ သူ့မမြင် တန်ဆောင်၍ ငွေရှင်းကောင်တာနား ကျောပေး၍ ရပ်နေလိုက် သည်။

ဘယ်လိုဝင်ရင် ကောင်းမလဲ စဉ်းစားရလေသည်။

ခဏအကြာ၌. . .

“ဟင်. . ခရက်တစ်ကန် မရဘူး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်. . Banking စနစ် အချိတ်အဆက် လုပ်နေ တုန်းမို့ပါရှင်”

“ဘယ်လောက်ကျပါသလဲ ”

“ရှစ်သောင်းလေးထောင့်ငါးရာပါရှင်”

“နေဦး. . ငွေသားပြည့်မပြည့်ကြည့်ဦးမယ်”

ငွေရေတွက်နေပုံရသည်။

“ငွေသားက. . ငါးသောင်းငါးထောင်ပဲရှိတယ်၊ ရှင်တို့ ဘယ်

လိုကူညီနိုင်မလဲ ”

“ဝိတ်လျှော့တဲ့နည်းပဲ ရှိပါတယ်ရှင်၊ သုံးသောင်းဖိုး ပြန်ထား

ရမှာပေါ့”

“မရှိမဖြစ် မီးဖိုခန်းတစ်လစာရှင် မလျှော့နိုင်ဘူး၊ ရှင်တို့

မန်နေဂျာဖြစ်ဖြစ် ဘော့စ်ဖြစ်ဖြစ်ခေါ်ပေး. . ပထမဆုံးလာဝယ်တဲ့ ဖောက်သည်ကို အဆင်ပြေအောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးရမှာပေါ့. . ဘယ်လိုကြီးလဲ ရှင်တို့ဟာက. . ”

သူဝင်သင့်ပြီ ထင်ပါသည်။

“ကဲ. . အားလုံးအဆင်ပြေသွားအောင် ကျွန်တော်ပဲ ကူညီ ခဲ့တဲ့လက်စနဲ့ ကူညီပါရစေ မခင်ပြည့်စုံ”

“ဟင်! . . သူ. . ဆီပျောက်မီးပျောက် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်. . ကျွန်တော် ဘာဈေးမှ မဝယ်ဖြစ်လို့ ငွေ သားပိုနေပါတယ်. . လိုသလောက်ယူပါ ချေးတာပါ. . ပြန်ပေးပေါ့”

“အားနာလိုက်တာ. . ရှင်အိမ်လိုက်ယူပါ အိမ်ကသိပ်မဝေး ပါဘူး”

၁၂၇

ဖေဖေတို့မရှိရင် သူလုပ်ချင်တာ လုပ်နေတာ ”

ရင်ခုန်နှုန်း သုံးနှင့်ဒဿမအနည်းငယ်ခန့်၌ ဓါတ်လှေကားထဲက ထွက်လိုက်သည်။ အပေါ်ဆုံးထပ် ကော်ရစ်ဒါတစ်လျှောက် လူရှင်းနေ၏။ သူမအိတ်ထဲကသော့နှင့် အခန်းဖွင့်လိုက်သည်။

အဝဌ်ပင် ခေတ်မီဇဉ်းခန်းသုံး ရနံ့တစ်မျိုးနှင့် လေအေးက ဆီးပွေ့သည်။

“ကျွန်တော် ဒီကပဲ စောင့်နေရမလား”

“ကော်ဖီလောက်တော့ ဧည့်ခံပါရစေလားရှင်၊ ဘာလဲ ကာယိန္တရေဖျက်မှာ ကြောက်လို့ . . နှစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့အိမ်ထဲ မဝင်ရဲတာလား”

“ကျွန်တော်က ယောက်ျားပါဗျာ . . ဟင်း . . ဟင်း . . အားနဲ့သူ အိမ်ရှင်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ပါ”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် အီးပါသောခြင်းလှည်းကို တွန်းဝင်သွားသော သူမနောက် သူလိုက်ဝင်ခဲ့သည်။ တံခါးက အလိုလိုပင် လျှော့တိုက်၍ ပိတ်သွားသည်။ ပြည့်စုံသော လူနေမှုဘဝကို သူမ၏ဧည့်ခန်းက ပြသည်။ သူမ၏ကျန်းမာရေးအလှကို သူမ၏ နောက်ကျောက ပြသည်။ အိပ်စက်ညက်ညောလှသည်။

“ထိုင်ပါရှင်ခဏနော် . . အဲ့ဒီမှာ မဂ္ဂဇင်းတွေရှိတယ်”

သူ ဆိုမိတွင် အိမ်ခန့် ဝင်ထိုင်ရင်း မှန်ကြည့်စားပွဲအောက်ရှိ မဂ္ဂဇင်းအထပ်လိုက်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ PLAY BOY နှင့် VOUCH မဂ္ဂဇင်းများ လအလိုက် စီစီရီရီရှိနေသည်။ ရှိုးကေ့(စ်)ပေါ်တွင် ပြည့်စုံ

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ . . အပေါ်ဆုံးထပ် ကွန်ဒိုတိုက်ခန်းဆီတက်နေသော ဓါတ်လှေကားထဲ ဝန်စည်စလည်ခြင်းကြီး ခြား၍ နှစ်ယောက်သား ရောက်ရှိနေခဲ့ကြလေသည်။ မွေးပုံ့မူများ လုံခြုံစွာအုပ်ဆိုင်းနေတော့သည်။

“ဓါတ်လှေကားက လေကောင်းလေသန့်ရတယ်နော် . . . လန်းဆန်းသွားတာပဲ”

“ကျေးဇူးရှင် နှစ်ထပ်ကွမ်း လန်းဆန်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်ရှင်”

“ဘယ်သူနဲ့နေတာလဲဟင်”

“ဖေဖေတို့က ခရီးသွားနေတယ်၊ မောင်က အလည်လွန်နေပုံပဲ . . ဒီအချိန်ဆိုမရှိတော့ဘူး”

“မောင် . . ဆိုတာက . . ”

“ကျွန်မမောင်အရင်းပါ၊ ကျွန်မနဲ့ သိပ်အစေးမကပ်ဘူး . .

မောင် ကောင်းဘွိုင်လို မြင်းနှင့်ရပ်၍ ရိုက်ထားသောပုံက သူ့ကို လှောင်ပြုံးပြုံးပြနေသည် ထင်သည်။ ဟင်! . ပြည့်စုံမောင်၏ ဓါတ်ပုံ နားတွင် သူရင်းနှီးသော မျက်နှာဖုံးအနှောင့်နှင့် စာအုပ်တစ်အုပ်။ သူမအရိပ်အယောင် မမြင်ရသေး၍ သူထပြီး သုံးလေးလှမ်းက ကြည့်မိသည်။ သေချာသည်။ သူ၏ အချစ်ဦးကာကျမ်းဖြစ်နေ၏။ အသာအယာပင် ပြန်ထိုင်နေလိုက်သည်။

ဒါပြည့်စုံမောင် ဖတ်တာလား.. သူမဖတ်တာလား.. .

စကားခင်း၍ သူမစိတ်အတွင်းသားကို နှိုက်ကြည့်ရပေလိမ့် မည်။

သူမက ပင်ကိုယ်စကားနည်းတာလား သူနှင့်ကျမှ ပဲများ၍ စကားသိပ်မပြောတာလား မသိ။ ကားမောင်းသူကို စကားမပြော ခြင်းသည် ယဉ်ကျေးသူတို့၏ အပြုအမူမို့. . ကားပေါ်၌ သူ စကား သိပ်မပြောခဲ့။ သူမကလည်း မမေးဘဲ ဘာမှမပြောခဲ့။

ယခုအခြေအနေထိ သူနှင့်သူမ သူစိမ်းအသွင်အပြင်သာ ရှိနေသေးသည်။ ကိုယ်က နှစ်ထပ်ကွမ်း ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်နေ၍ ဟိုမေး သည်စမ်းလုပ်နေခြင်းက ဗျူဟာလမ်း သိပ်မကျဟုလည်း ထင်သည်။ သူမပြောသမျှသာ အလိုက်သင့်စကားစနင်းမည်ဟု တွေးထားသည်။

အနံ့တထောင်းထောင်းမွှေးနေသော ကော်ဖီလင်ပန်းလေး နှင့် ကွတ်ကီမုန့်မျိုးစုံကိုင်၍ ထွက်လာ၏။

“သောက်ပါဦးရှင် မုန့်လည်းစားပါ။ ကျွန်မ ပိုက်ဆံယူရင်း အဝတ်အစားလဲပါရစေ. . ခဏနော်”

“ရပါတယ် ခင်ဗျာ”

အလှဆုံးအပြုံးကို ပြုံးရင်း သူ့နောက်ကျောရှိနံရံကို သူမ လှမ်းကြည့်သည်။ ထိုအကြည့်ထဲ၌ လက်ခနဲ တစ်စုံတစ်ရာရှိနေ သည်ဟု သူ့မြင်ဖြစ်အောင် မြင်လိုက်၏။

သူမ၏ အိပ်ခန်းဟု ထင်ရသောအခန်းထဲဝင်သွားမှ သူမ ကြည့်ခဲ့သောနံရံကို သူလှည့်ကြည့်ဖြစ်သည်။ ဓါတ်ပုံကြီးသုံးပုံ အ ထင်းသားရှိနေသည်။ ဩဇာအာဏာ ပြည့်ဝပုံရသော အသက်ငါး ဆယ်ခန့် လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် ရုပ်ရည်ဆင်ဆင်တူသော လေး ဆယ်ခန့် မိန်းမလှနှစ်ယောက်၏ ကိုယ်တစ်ပိုင်းပုံတွေဖြစ်သည်။

လူကြီး ပုံအလယ်တွင်ရှိပြီး မိန်းမလှနှစ်ယောက် ဘယ်ညာ တွင် သုံးလက်မခန့် အနိမ့်၌ တစ်ပြေးညီ ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။ မိန်းမလှ နှစ်ယောက်အနက် ပို၍နုနယ်သောမိန်းမ၏ မျက်လုံးက အရောင်တောက်ပလွန်းသည်။ ပို၍အသက်ကြီးပုံရသော မိန်းမလှ ကြီး၏မျက်လုံးက ကြေကွဲရိပ်တွေ နာကျင်ရိပ်တွေ ဖိတ်စင်နေသည်။ သူမကြီး ပြုံးနေပုံက လောကကို လှောင်ပြုံးလား. . နာကျင်ပြုံးလား ခွင့်လွှတ်ပြုံးလား. . ခွဲခြားရခက်သည်။ သိနေတယ်ဟူသော အပြုံး မျိုးလားပဲ။

အင်း. . ဘားမားမိုနာလီဇာ လက်သစ်ပါလား. . စိတ်ဝင် စားစရာပဲ။

သူထိုင်နေရာမှ ထ၍ပင် သွားမော့ကြည့်မိသည်အထိ စွဲ ဆောင်မှုရှိသည်။

ထိုအပြုံးကို သူဝေခွဲနေစဉ်. .

“အဲ့ဒါ. . ဖေဖေဦးပြည့်စုံနှင့် ဇနီးများပေါ့”

နောက်က အသံပေါ်လာမှ သူပိုင်စိုးပိုင်နင်း စပ်စုနေမိသည့် အဖြစ်ကို သတိထားမိတော့သည်။

“မိနာလီဇာအပြုံးမျိုးမို့ စိတ်ဝင်စားလို့ပါ။ ဆောရီးနော် ထိုင် ခိုင်းတဲ့နေရာမှာ မနေမိလို့”

“ရှင်က မူကြိုကျောင်းသား မဟုတ်သလို. . ကျွန်မကလည်း မူကြိုဆရာမ မဟုတ်ပါဘူး။ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် လေ့လာပါရှင်”

အိမ်နေအင်္ကျီ ဘောင်းဘီသရိုးကွာထားနှင့်ပင် လှအားက ပြင်းပါပေ။

သူပြန်ထိုင်၍ ကော်ဖီခိုက်သည်။

“ဒီမှာပါရှင်. . ချေးငွေ. . အတိုးကတော့ ကော်ဖီနဲ့ကွတ်ကီ တွေ အကုန်စားသွားပါ။ ငွေရေကြည့်ပါဦး”

သူမိမိပြောနေပြေရေသည်. . သုံးလေးခါပင်၊ ဂဏန်းတွေ ပျောက်သွား၍ အစ၊ကပြန် ပြန်ရေနေရသည်။ ပုံမှန်စိတ်ကို စုစည်း ၍မရနိုင်အောင် ဟန်ချက်က ပျက်နေသည်။ ခေါင်းထဲ၌ ဒီမိန်းမ ဒီထက်သူ့ကို စိတ်ဝင်စားလာအောင် ဘယ်လိုစကားနှင့် ဘယ်လို ထားခဲ့ရမလဲဟု အသည်းအသန် စဉ်းစားနေ၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ဆံတွေသိမ်းသည်။ ကော်ဖီနှင့် ကွတ်ကီကို အေးအေးဆေးဆေး ပင် စားသည်။ ဘာစကားမှ မပြောတာ ပိုကောင်းမည်ထင်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင်. . .

“ဟိုတစ်ခါတုန်းက ရှင်ပြောခဲ့တာကို ကျွန်မ မင်မိရီပြန်ခေါ် လိုက်လို့ ပေါ်လာပြီ၊ နာမည်တွေ ဖုန်းနံပါတ်တွေ မေးမနေတော့ဘူး နော်တဲ့. . ကံကြုံလို့ ပြန်ဆုံရင် တစ်ခုခုကျွေးပေါ့တဲ့. . အဲ့. . မှတ်မိ ရင်ပြောတာပါ. . မမှတ်မိလည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးတဲ့. . အဲ့လိုပြော တာ ဟုတ်တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါ”

“ဒီတစ်ခါ တွေ့တွေ့ချင်း ရှင်ကိုမှတ်မိတယ်. . ဆီပျောက် မီးပျောက်လေ. . ဒါကြောင့် တစ်ခုခုကျွေးတယ် အရင်ကူညီတာ ပြီးသွားပြီနော်၊ ဒီတစ်ခါ အကူအညီအတွက် ကံကြုံရင် ပြန်ဆုံကြ တာပေါ့. . နာမည်တွေ ဖုန်းနံပါတ်တွေ ပေးမနေတော့ဘူး”

သူမက သူ့အကြံအစည်ကိုများ သိနေသလားပင်။ ဟပ် ကော့ကြီး ထပ်ပြီးကျန်ခဲ့အောင်. . စားပြီးမပြောမဆို ကိစ္စလေး ခွံ သေးလို့ဆိုပြီး (ခုမှပင် သတိရသလို)ထပြန်မယ် စိတ်ကူးနေသော သူ့ကို ယဉ်ယဉ်လေး နှင်ပါချေပြီ။ အောင်မာ. . ဧည့်သည်တိုင်း နားလည်သော. . အိမ်ရှင် နာရီကြည့်ပုံမျိုးပါ လုပ်ပြနေပြန်သည်။ သူ ထပြန်ခဲ့ရလေသည်။ ကွတ်ကီးတွေ ကျန်ခဲ့၏။

တကယ့်ကို ဟပ်ကော့ကြီး ဖြစ်ရသည်က. . သူ။

လူတစ်သက်မှာ
မရှက်သုံးပါးရှိတယ်။

ကြိုက် မရှက်...
ငိုက် မရှက်...
တော် မရှက်...တဲ့။

အခုဇာတ်က
ခြုံငုံရုံမှတ်ဘူး
ငိုက်လည်းငိုက်
တော်လည်းတော်

အိမ်ပရော်
စားပဝင်အောင်
ခြုံငုံစိတ်ဝင်သိက္ခာ
ငိုက်ပြီဗျေ...
တော်ပြီဗျေ...
အဆင်တော်ပါ
ပိုးရိုင်းနေရတယ်။ ၊

အခန်း(၁၀)

၂

ရက်မြောက် ဟပ်ကော့ပြီးသောနေ့ဖြစ်သည်။

“အေးကွာ. . ငါ့ဘဝ ငါ့တစ်သက်မှာ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အိလည်လည်ကြီးဖြစ်ရတာ ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံးပဲကွာတောက်! . . စိတ်ထဲတန့်နဲ့နဲ့ နေလို့ထိုင်လို့တောင် မရဘူး”

သူက မောင်စံကို ဖြစ်လာသမျှ အကြောင်းစုံ ရင်ဖွင့်ပြီး သကကလ. . သူ့ရင်ထဲက လတ်တလောအခြေအနေအရ ထိုင်လိုက် ထလိုက်နှင့် ဖြစ်နေသည်ကို မောင်စံတွေ့နေရလေသည်။

“ဆရာရယ် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်စမ်းပါဦး.. ဆရာ ကြည့်ရတာ မီးခဲကိုင်မိသလိုပဲ”

“ဟေ့ကောင်.. အဲဒီရှေ့ကစကားလုံး ရှိတယ်ကွ.. မင်းက ငါ့ကို”

“မျောက်လို့ထည့်မပြောပါဘူးဆရာရယ်၊ ဒါလည်း သဘာဝ ကျပါတယ်.. ဘိုးဘေးဘီဘင် မျောက်ကနေ လူဆင်းသက်လာတာ ပဲ.. ဒါဝင်သီအိုရီလေ.. ဟဲ့ဟဲ့..”

ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်အရ မျောက်ကနေဖြစ်လာသောကြောင့်လား မသိ.. မျောက်စိတ်လို ယခုဖြစ်နေသည်က သေချာသည်။

“ဆရာ.. ဆရာ့ဆီကို အခုမှပဲ အချစ်ဆိုတဲ့ ဝက်တီးရီးယား စဝင်လာတယ်ထင်တာပဲ.. အလွယ်ဆရာ မြေကိုက်တာလေ”

“အေးကွ.. မင်းဥပမာကွက်တိပဲ၊ ငါဘယ်လိုကြီး ဖြစ်နေ မှန်းမသိတာ ခုမှအဖြေရတော့တယ်.. ဒီမိန်းမကို ငါ နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မိသွားပြီထင်တယ်”

“ထင်မနေနဲ့ သေချာတာဆရာရေ.. သေချာတာ၊ ကျွန် တော်က အနီးကပ်လူပါ.. ဆရာဒီလောက် အမူအရာပျက်တာ ဒီ တစ်ခါပဲ ကြုံဖူးသေးလို့ပါ.. မရ၊ရအောင်လိုက်ပေတော့ ဆရာရေ ပညာကုန်သုံးပေတော့”

“အေးကွာ.. ငါ့ဘဝမှာ အကြီးမားဆုံး စိန်ခေါ်မှုပဲ၊ ငါ့ အဖြစ်က ဆိုးပါ.. ပြည့်စုံမောင် အချစ်ပင်လယ်ထဲ နစ်နေတာကို ငါကဆင်းကယ်ရင်း ငါပါနစ်နေပြီကွ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ ရေကူးချန်ပီယံ

ထင်ထားတာလည်း တကယ့်ရေခဲတွေ့တော့မှ ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်ရပြီကွာ၊ ငါ ဘာလုပ်ပြီး ဘယ်ဟာကို အရင်အစဆွဲရမှန်းလည်း မသိတော့ဘူး”

“ပြည့်စုံမောင်ဆီက အစပြန်ဆွဲပေါ့ဆရာရဲ့.. သူနဲ့စတဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲ”

“ငါ သူ့အစ်မကို အရမ်းခိုက်သွားတာကို ဒီကောင်သိရင် ဖင်ကျိန်းလိမ့်မယ်၊ ငါလိုက်လို့မရမှာကို အရမ်းပူပင်နေတာလည်း.. ဒီကောင်အသိမခံနိုင်ဘူးကွာ”

“အချစ်မှာ အရှက်တရားဆိုတာကို ဒုတိယနေရာမှာပဲ ထား ရမယ်ဆိုတဲ့ ဆရာဥပဒေသရှိတယ်လေ၊ ရှက်နေရင် ဆရာကပုံမှန် ပဲနေပါ.. ဒီကောင်ကို ကျွန်တော်ကပဲ ဆရာ အဲ့လောက်ဖြစ်သွား တယ် အစားပျက်အအိပ်ပျက် စိတ်လက်မချမ်းသာအောင်ပဲ စွဲလမ်း သွားပုံရတယ်လို့ ဥပါယ်တံမျဉ်နဲ့ ပြောမယ်လေ”

“မင်းကောင်းမယ်ထင်သလိုသာ လုပ်ပေတော့မောင်စံရေ နှစ်ခါပဲတွေ့ဖူးပြီး ငါရူးသွားပြီထင်တယ်ကွာ၊ ငါ့ဘဝ မင်းနဲ့ ပြည့်စုံ မောင်လက်ကို ဝကွက်အပ်ပါတယ်.. မောင်မင်းကြီးသားများကို အားကိုးပါရစေ”

“သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပါမယ်ဆရာ” လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ မောင်စံကကျမ်းသစ္စာကိန်းလို ဟန် လုပ်သည်။ ပြောပြောဆိုဆို အဝတ်ခြင်းကိုကောက်မရွံ့ လျှော် စက်ဆီ ထသွားသည်။ စနစ်ကျသော မောင်စံက အဝတ်အစားဟောင်းတွေ

လျှော်စက်ထဲမထည့်ခင် သေသေချာချာ အိတ်တွေနှိုက်သည်။

ငွေစက္ကူနှင့် စာရွက်စာတမ်းတွေပါသွားမှာ စိုးရိမ်ရသည်လေ. . ခါးပတ်တွေ လက်ကြယ်သီးတွေ ဖြုတ်ရမည်လေ။ မောင်စံစနစ်ကျနေသည်ကို သူလွမ်းမြင်နေရသည်။ သူ့အင်္ကျီလက် ကြယ်သီးဖြုတ်ရင်း ကြယ်သီးပေါက်ကြားက တစ်စုံတစ်ရာထွက်လာ၍ မောင်စံ တအံ့တဩ ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန် ကြည့်နေသည်ကိုတော့ဖြင့် သူမမြင်လိုက်ရပေ။

၁၂ ၁၂ ၁၂ ၁၂

“ဟာ. . . သင်တန်းသားတွေ စောစောစီးစီး ဝိရိယကောင်းလှချည့်လား”

ပျာပျာသလဲ ခြေလှမ်းကြနှင့်ဝင်လာသော မိုးမြင့်ယံ၊ အိကောနှင့် ခိုင်ဝင်းကို တံမြက်စည်းလွဲနေရမှ မောင်စံက ‘ပဋိသန္ဓာလှမ်း’ရသည်။

အိကောက စပြောသည်။

“အရေးကြီးလို့ ဆရာစံရေး. . . ပြည့်စုံမောင်မလာခင် သူ့ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို ဖွင့်ကြည့်ရအောင်”

“ဟ. . . သူက ဘာအချက်အလက်မှ ရိုက်ထည့်မထားဘူးလား မင်းတို့မယုံရှာကြည့်၊ နေ့ပါဦး ဘာဖြစ်လာကြတာလဲ. . . ငါ့လည်း ပြောပါဦးဟ”

ခိုင်ဝင်းက. .

“ဒါဆိုဟုတ်နေပြီ. . ငါလောင်းကြေးနိုင်တယ် ဟေ့ကောင်
တွေ”

“ငခိုင်ရာ သေမှမသေချာသေးတာကွ၊ မင်းမနိုင်သေးဘူး”
မောင်စံက တံမြက်စည်းနှင့်ဂေါ်ပြားချရင်း. . .

“နေပါဦး ဘာတွေဖြစ်လို့ ဘာတွေလောင်းကြတာလဲ၊ ထိုင်
ကြစမ်းပါဦး. . အေးအေးဆေးဆေး ပြောစမ်းပါဦးကွာ”

စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ကြသည်။ ခိုင်ဝင်းက. . .

“ကျွန်တော်မနေ့က ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာ ဟောဒီမျက်စိနဲ့ကို မြင်
လာတာဆရာစံရေ. . အိမ်သာမှာ. . အိမ်သာမှာ”

“ဘာလဲ အတွင်းတံခါးမှာ. . ခဲပန်းချီ လက်စွမ်းပြထားတာ
လား”

“ဟာ. . ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ၊ ပြည့်စုံမောင်နဲ့ အလန်းမလေး
တစ်ယောက် ‘မ’အိမ်သာထဲဝင်သွားတာကို ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်ရတယ်”

“လူအလစ် အာပွားပေးမလို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဘယ်ကလာဆရာစံရယ်. . ပြည့်စုံမောင်ဆိုတာ သေချာ
အောင် ကျွန်တော် ချောင်အကွယ်က စောင့်ကြည့်နေတာ၊ ကိစ္စပြီးလို့
ပြန်ထွက်လာမှ သေချာတယ် ပြည့်စုံမောင်ပဲ. . ဒီကောင် ပီပီရိရိ
ယောက်ျားဟန်ဆောင်နေတာ၊ Tom Boy ယောက်ျားလျှာ ဆရာစံ
ရဲ့. . ဒီကောင်နှစ်ကောင်က မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ အထွက်မှာ ကျွန်တော့်
ကိုမြင်ပြီး ပြည့်စုံမောင်မျက်နှာပျက်သွားတာ အသိသာကြီးဗျာ. . ၊
လစ်တာမှ သူ့ကောင်မလေးတောင် နောက်ကအပြေးလိုက်ရတယ်”

မောင်စံလည်း ခုမှပင် ပြန်မြင်ယောင်လာသည်။ ပြည့်စုံ
မောင် လည်စေ့တွေ လည်ထောင်တွေသာ အမြဲဝတ်လေ့ရှိပုံ ဖြစ်
သည်။ ပြီးတော့ အိညက်နေသော အသားအရည်နှင့်မို့ မိန်းမချော
ချောတဲ့ ချာတိတ်ဟုပင် တွေ့တွေ့ချင်းကောက်ချက်ချခဲ့မိသည်။

အချို့ကိုရိုးယားမင်းသားတွေ အဆိုတော်တွေလည်း မိန်းမ
ချောတွေချည်းပဲလေ။ ကိုရိုးယားလှိုင်းဒဏ် အာရုံပါမက ဥရောပပါ
ခဲနေရသည်ပဲလေ။

“မင်းကို ပြည့်စုံမောင်မြင်သွားတာ သေချာလားခိုင်ဝင်း”

“ဪ ဆရာစံရယ်. . ထွက်ကိုပြေးပါတယ်ဆိုမှ”

“ဒါဆို ဒီကောင် သင်တန်းမှ ဆက်တက်ပါတော့မလားပဲ”

အားလုံးအတွေးကိုယ်စီနှင့် ခဏငြိမ်သက်သွားစဉ်. . .

မိုးမြင့်ယံက ဖျောင်းခနဲ စားပွဲကို လက်ဝါးနှင့် ထရိုက်၍
လန့်ဖျပ်သွားကြသည်။ အီကောက မိုးမြင့်ယံကို ကြည့်၍. . .

“ဟ. . ဒီကောင် လက်မှတ်ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်နေပြီထင်
တယ်. . ဘာအရူးဖေါက်တာလဲ မိုးမြင့်ယံ”

“မင်းတို့နဲ့ငါ ဟိုရှေ့ပင်းမောင်အသစ်မှာ ချိန်းတုန်းက ငါ
ပြောပြဖူးတယ်လေ ပြည့်စုံမောင်နဲ့ တထေရာထည်းတူတဲ့ အလန်းမ
တစ်ယောက် တွေ့ခဲ့တယ်လို့”

“အေး. . ဟုတ်တယ် ပြောဖူးတယ်”

“အဲ့ဒါ. . ပြည့်စုံမောင် မိန်းမမိတ်ပေါက်ပြီး ဝတ်လာတာပဲ
ဖြစ်ရမယ်၊ ငါက နောက်ကနေ. . ဟေ့. . နင်ပြည့်စုံမောင် မဟုတ်

လားဆိုတော့ လှည့်ကြည့်တယ်။ မဟုတ်ရင် ဒီနာမည်ခေါ်ရုံနဲ့ ဘာလို့ လှည့်ကြည့်ရမှာလဲ ”

“မင်းကို ဘာပြောသွားလဲ”

“ဘာလာကြောင်နေတာလဲတဲ့ အသံက မတူဘူးကွ့ . ပြည့်စုံမောင်က လကွဲသံ ပြာတာတာ . . ဟိုက ချိုအီနေတဲ့အသံလေးမို့ ငါအီလည်လည်နဲ့ ကျန်ခဲ့တာ”

မောင်စံက အဲဒါအမြွှာပူး သူ့အစ်မကွဟု ပါးစပ်က ထွက်တော့မလို ဖြစ်သွားပြီးမှ ဆရာအကျိုးထိခိုက်နိုင်သဖြင့် ပါးစပ်ပိတ်နေလိုက်ရသည်။ ဒီအကြောင်းသိသွားလို့ ဒီကောင်တွေ အကျိုးပွားဖွယ်လည်း မမြင်ပါပေ။ တစ်ခုသာ မောင်စံ ပူပန်မိသည်။

အကယ်၍ ပြည့်စုံမောင်သည် တကယ်သာ တွမ်ဘိုင်း(ခေါ်) ယောက်ျားလျာဖြစ်နေမှာနှင့် သူ့လျှို့ဝှက်ချက်ကြီး ပေါ်သွားသဖြင့် ရှက်ပြီး သင်တန်းမတက်တော့ဘဲနေလျှင် ဆရာမြတ်နှင့် ခင်ပြည့်စုံနီးစပ်ရေးက အနည်းငယ်ဝေးသွားတော့မည်။ အင်းလေ . . ဆရာမြတ်ကတော့ ပြည့်စုံမောင်ဖုန်းလည်းသိ အိမ်လည်းသိနေပြီပဲ . . ရအောင် အဆက်အသွယ်တော့ လုပ်ရမည်ဟု စိတ်တစ်ခြမ်း အေးရသည်။

“နေပါဦး အီကောရ . . မင်း အခုန မိုးမြင့်ယံ ဖျောင်းခနဲ စားပွဲရိုက်လိုက်တော့ ပြောတဲ့စကားရှိပါတယ် . . ဘာတဲ့ ဒီကောင် လက်မှတ်ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်နေပြီတဲ့ . . ဘာလက်မှတ်လဲကွ့၊ မော်ဒယ်လ်အေဂျင်စီက ရှိုးလျှောက်ပွဲလက်မှတ်လား . . ”

“ဘယ်ကလာတာ ဆရာစံကလည်း . . ရိုးပါ၊ ဒီကောင် စိတ်အထူးကျန်းမာရေးဆေးရုံ ဆင်းတဲ့လက်မှတ်ရထားတယ်လို့ ပြောတာ . . . ဒီကောင် ဘာလုပ်လုပ် အရူးလက်မှတ်ရထားတော့ အမှုပေါ့တယ်လေ၊ တော်ရုံ N.T.B လောက်က ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်တယ်”

“လာပြန်ပြီ . . ဘာလဲကွ့ အင်နီတီဘီဆိုတာ”

“ဘတ်စ်ကားပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ကိစ္စလေ”

ဆန္ဒကို သိက္ခာနှင့်ထိန်းပါဆိုတာ လူကျပ်ရင် ဒီကောင် လုပ်နေကျကိစ္စပဲ . . လက်မှတ်ရှိတယ်ဆို အေးဆေးပဲ”

“ခွေးမသား အီကော . . သူများသားသမီး ဖြူဖြူသန့်သန့်လေးကို”

“မင်းက အဲဒီလက်မှတ် တကယ်ရထားလို့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ရှိတယ် ဆရာစံ”

“အေ”

“ကျွန်တော် မူးယစ်ငြိဖူးတယ်လေ၊ ဆယ်ကျော်သက်တုန်းကပါ . . အဲဒါတက်ဖြတ်တာပါ . . အဲဒီမှာပေးလိုက်တာ”

“အလကား ဆရာစံ၊ ဒီကောင် တကယ်ရူးလို့ ဖမ်းပို့ခဲ့တာ မူးယစ်ကို ခုတ်းလုပ်တာ”

“အေပေးနှစ်ကောင် . . သေပေတော့”

မိုးမြင့်ယံက လိုက်သည်။ ဟိုနှစ်ကောင်က အခန်းထဲ ပတ်ပြေးရင်း . .

“ဆရာစံ ဖုန်းဆက်ပါ ဝမ်းနိုင်းနိုင်းကို. . မိုးမြင့်ယံလို့ ဒီမှာ ပြန်ဖောက်နေပါတယ်လို့”

ဆော့ကစားပြေးလွှားနေသူ သင်တန်းသားတွေကို ကြည့်ရင်း မောင်စံတစ်ခြမ်းပြီးသည်။ ရင်တစ်ခြမ်းက ခံတံတံဖြစ်နေသည်လေ။ ဆရာအတွက်ပါ။

ထိုနေ့က ပြည့်စုံမောင် ပေါ်မလာခဲ့။

၁၂ ၁၂ ၁၂ ၁၂

“အဲ့သလို ဖြစ်တာတဲ့ဆရာရေ. . ”

“ငါ အင်တာကွန်းဖွင့်ထားပြီး အိပ်ခန်းထဲက နားထောင်နေခဲ့တာပါကွာ. . ငါ မင်းတို့စကားပိုင်းကို အစအဆုံးကြားပြီးပါပြီ”

“ကျွန်တော်တော့ တော်တော်အံ့အားသင့်သွားတယ်ဆရာ ဆရာကော”

“ငါ မအံ့သြပါဘူး ”

“ဗျာ”

“မဗျာနဲ့ ငါပြည့်စုံမောင်ကို စတွေ့ကတည်းက Tom Boy မှန်း တန်းသိတယ်”

“ဘယ်လိုသိတာလဲဆရာ”

“ယောက်ျားလျာ တော်တော်များများဟာ ယောက်ျားစံစစ် ပုံပေါက်အောက် အလွယ်ဆုံးလုပ်နိုင်တာက ကွမ်းစားခြင်း၊ ဆေးလိပ်

သောက်ခြင်းပဲကွ. . သူတို့အမှုအရာပျက်ရင် ကွမ်းသွေးထ၊ထွေးမယ်. . လက်ဟန်ခြေဟန်ကို ထိန်းဖို့ ဆေးလိပ်ဖွာမယ်၊ မင်းကောင်ငါ့ကိုတွေ့ဖို့ စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ် ကွမ်းဝါးလာတယ်. . ငါ မကြိုက်မှန်း သိသွားအောင် မင်းကပြောလိုက်တော့ သွားပွတ်တံ သွားတိုက်ဆေးပါ အပြေးဝယ်ပြီးတိုက်တယ်. . အဲ့ဒါ မိန်းမစိတ်ရင်းပဲ၊

ပြီးတော့ သွားလေးတွေက အကြိုအကြားပါ ဖွေးလက်နေတယ် ကွမ်းချိုးကပ်မနေဘူး၊ ပြီးတော့ ရှိသေးတယ် သူတမင်ကျင့်ထားပုံရတဲ့ ယောက်ျားသံ. . သိသာပါတယ်ကွာ မင်းတို့မို့ မသိတာလက်သည်းညှပ်ပြီး လက်သည်းဆိုးဆေးကို Remover နဲ့ ဖျက်လာတယ်. . လက်သည်းနှုတ်ခမ်းမှာ အရောင်လက်ကျန်တွေ ရှိနေသေးတယ်”

“ဟာ! . . ဆရာက အသေးစိတ်ကို အကဲခတ်ထားတာပါလား. . ဒါတောင် ဆရာ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေနိုင်တယ်နော်”

“သူဟန်ဆောင်ထားတာကို မရိပ်မိအောင်နေမှပေါ့ကွ၊ ဒါမှသူ ဒီထက်ခင်ခင်မင်မင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပေါင်းမှာပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့ရိပ်မိပြီး နောက်ပြောင်မှာတောင် ငါကစိုးနေသေးတာ”

မောင်စံက သူ့ဆရာကို ယခင်ကထက် ပိုကြည်ညိုဟန်ပြပြီး. . .

“ဒါကြောင့်လည်း ဆရာဖြစ်နေတာကိုး၊ ဒါပေမယ့် ဒီကောင်သူ့အထုပ်ပြေပြီဆိုပြီး. . ဒီနေ့သင်တန်းတောင် မတက်ဘူးဆရာ၊ ဆရာရှေ့ရေးဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ. . သူ့မပါရင် ဘယ်လိုမှ အဆင်

မချောနိုင်ဘူးလေ”

“အေးကွ . . ငါလည်း မင်းကိုသင်တန်းသားတွေနဲ့ လွှတ်ပေးပြီး ဖုန်းဆက်ရင်ကောင်းမလားလို့ ထိုင်စဉ်းစားနေတာ၊ ဘာပြောရင် ကောင်းမလဲဆိုတာလဲ တွေးမရဘူးဖြစ်နေလို့၊ ကဲ. . မင်း ဆက်ကြည့်စမ်းကွာ. . ဟောသမှာ ပြည့်စုံမောင်ဖုန်း”

တကယ်တမ်း ဂနာမငြိမ်ဘဲ ကယောက်ကယက်နှင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေ၍ ဘာမှမပြတ်သား ဝေဝါးနေသည်က သူဖြစ်နေခဲ့သည်လေ။ ဖုန်းပင် မဆက်ရဲအောင်ပါပင်။

“ရပြီ. . ရပြီ. . ဆရာ၊ ခဏကိုင်ထားပါခင်ဗျာ”
ရင်တခုနဲ့လက်တခုနဲ့ ဖုန်းလှမ်းယူသည်။
“ပြည့်စုံမောင်လား. . ဆရာမြတ်ပါ၊ အဲ့. . ဒီနေ့မင်းဘာလို့သင်တန်းမတက်တာလဲ”

ချက်ချင်း မတုံ့ပြန်။ ခဏငြိမ်သက်နေသည်။
“မမနဲ့ ပြဿနာတက်နေလို့ပါ ဆရာ၊ ဆရာလည်း တစ်ကွက် မှားသွားတယ်”

“ဟေ. . ဘာမှားသွားလို့လဲ”
“အသေအချာကို မှားတာဆရာ၊ ဆရာဘက်က ကားဖြင့်ပေးဖူးတယ်. . ပထမဆုံးတွေ့ဖူးတာလေ၊ နာမည်နဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လည်း လုံးဝမသိခဲ့ဘူးလေ”

“အေးလေကွာ အဲ့ဒါဘာဖြစ်လဲ”
“ငွေရှင်းကောင်တာမှာ ဆရာမှားတာ. . . သူငွေသားကိစ္စ

ပြဿနာတက်နေတုန်း နောက်ကနေ ဆရာဘာသွားပြောလဲ”

“ကူညီလက်စနဲ့ ကူညီပါရစေ အဆင်ပြေသွားအောင်..
အဲလိုပဲ ပြောတာလေ ဘာမှားလို့လဲ ”

“ပြန်စဉ်းစားပါဦးဗျာ၊ ဆရာ သူနာမည်ကို အတိအကျ ခေါ်
လိုက်တယ်တဲ့ မခင်ပြည့်စုံလို့”

“ဟာ.. ဟုတ်လားမသိဘူး”

“မဟုတ်ဘဲနဲ့ မမ အဲလိုပြဿနာမရှာဘူးဆရာ၊ ခေါ်လိုက်
လို့ အကြီးအကျယ်ရှုပ်ကုန်တာ”

“အေး.. ဟုတ်တယ် ခေါ်လိုက်မိတယ်ကွာ”

သူ တစ်ချက်လွတ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဒါလေးနဲ့ ဘယ်လိုပြဿနာတက်လဲကွာ”

“ပြဿနာက အကုန်ချိတ်ဆက်မိသွားတာ အောက်ထပ်မှာ
အကောင်တစ်ကောင်က သူ့ကို.. နင်ပြည့်စုံမောင် မဟုတ်လားလို့
လာမေးခဲ့တယ်တဲ့”

“အဲဒါ.. မိုးမြင့်ယံလေ ကိုယ်နဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“အဲဒီကောင်နဲ့.. အဲဒီဆီပျောက်မီးပျောက်ကောင်အုပ်စု
မစ်ရှိုက်ဘားထဲ ပေးလားဝါးလားလုပ်နေတာကို မှန်အပြင်ကနေ
ငါ့မျက်စိနဲ့ အသေအချာမြင်ခဲ့တာတဲ့.. တစ်အုပ်တည်းတဲ့.. ကျွန်
တော် ဘာပြန်ပြောရမလဲ”

“နေပါဦး.. အဲဒါက မင်းနဲ့ဘယ်လို ပတ်သက်လို့လဲ ပြည့်စုံ
မောင်”

“အဲဒီအုပ်စုထဲက ခိုင်ဝင်းကို မမကမှတ်မိနေတယ်၊ ကျွန်
တော် ဟင်း(ဒ်)ဆက်ထဲမှာ ခိုင်ဝင်းနဲ့ကျွန်တော် ဓါတ်ပုံတွဲရိုက်ထား
တာကို မမကမြင်ဖူးတယ်လေ၊ ဒီကောင်လေးရုပ်က တာယာပွကြီး
ရုပ်မျိုးလို့ တောင်ပြောဖူးတယ်၊

အဲဒီမှာ ကွင်းဆက်တွေ သူဆက်ကြည့်တော့တာပေါ့၊ သူက
အရမ်းပါးတယ် ဆရာရဲ့.. နောက်ဆုံးတော့ အားလုံး ကျွန်တော့်
အပေါ်သတ္တုချတော့တာပဲ၊

မောင်ဒီကိစ္စဟာ ငါလုပ်ကြံခံရတာ.. အဲဒီဆီပျောက်မီး
ပျောက်ကို ငါစိတ်ဝင်စားမိတာ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိတာ အသည်းနာ
လိုက်တာ၊ ဒါတွေအားလုံးကို အကွက်ချစီမံနေတာ နင်ပဲ မောင်..
ဟုတ်တယ်မလား.. ပြော.. တဲ့၊ အင်္ကျီပါပြီအောင် ကျွန်တော့်ကို
ဆွဲယမ်းတော့တာ၊ မမ အဲလို ရှက်တာ ရမ်းတာ ဒေါသပေါက်ကွဲတာ
ဒီတစ်ခါပဲ မြင်ဖူးပါတယ်ဗျာ.. စိတ်ဆင်းရဲလိုက်တာ ဝမ်းလည်းနည်း
တယ်၊ ကျွန်တော့်မျက်နှာနဲ့ ရင်ဘတ်မှာလည်း မမလက်သည်းရာ
တွေချည်းပဲ.. ဖေဖေတို့ပြန်လာရင် ဘယ်လိုရှင်းရမှန်းတောင်
မသိအောင်ပဲ၊ ဒါပဲဗျာ ကျွန်တော်အခန်းအောင်းပြီး အားလုံးနဲ့ ခဏ
အဆက်ဖြတ်ချင်နေတယ်”

“ဟဲ့လို့.. ဟဲ့လို့.. ပြည့်စုံမောင်၊ ဟေ့ကောင်.. ဟာ ဖြတ်
ချသွားပြီ”

သူဖုန်းကိုင်ရင်း ငေါင်နေသည်။ စပီကာပါ ဖွင့်ထား၍ အ
တိုင်းသားပင် မောင်စံလည်း ကြားလိုက်ရသည်။ ပြည့်စုံမောင် ကား

ထဲက...

‘အဲ့ဒီ... ဆီပျောက်မီးပျောက်ကို ငါစိတ်ဝင်စားမိတာ စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိတာ အသည်းနာလိုက်တာ’

ဟူသော မေးခွန်းထပ်မေးစရာ မလိုအပ်သော ရင်တွင်းစကားကို သူကပြန်ကြားယောင်ရင်း ငေါင်နေမိသလို မောင်စံကလည်း ကြောင်တောင်မျက်နှာနှင့်...

“ကျွန်တော်မျက်နှာနဲ့ ရင်ဘတ်မှာ လက်သည်းရာတွေချည်းပဲ၊ ဖေဖေတို့ပြန်လာရင်တောင် ဘယ်လိုရှင်းရမှန်း... အခန်းအောင်း... အားလုံးနဲ့ အဆက်အသွယ်...”

ဟူသောစကားစတွေ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ပြန်ကြားရင်း... ဝေါခနဲ အာရုံထဲဝင်လာသည်က သူ့ဆရာ အင်္ကျီလက်ကြယ်သီးပေါက်ထဲက တစ်စုံတစ်ရာလေး။

ထိုအရာလေးသည် မှန်ဝါးနေရာမှ ရှင်းခနဲ ပြတ်သားလာသည်။ ဒီဇိုင်းဖော်ထားသော လက်သည်းခွံ အတုလေးပါလား။

အခန်း(၁၁)

“လူကြီးမင်းခေါ်ဆိုသော တယ်လီဖုန်းမှာ... ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်ပသို့ ရောက်ရှိနေပါသဖြင့်... ခေါ်ဆို၍ မရနိုင်ပါ...”

“လူကြီးမင်း ခေါ်ဆိုသော... ခေါ်ဆို၍ မရနိုင်ပါ”

“လူကြီးမင်း...”

“လူကြီး...”

“လူ...”

“နင် ဒါပဲပြောတတ်သလား သောက်ကောင်မလေးရဲ့. . .
နင့်မှာ တာဝန်ရှိတာပဲ ရအောင်ခေါ်ပေး. . . ဆက်သွယ်မှု ကွင်းထဲ
ရအောင်ဆွဲသွင်းပေး”

ရုံးခန်းထဲက အာခေါင်ခြစ်၍ အော်လိုက်သော သူချစ်သည့်
ဆရာ၏အသံက မောင်စံ၏ရင်ကို နင့်သွားစေသည်။ သူဆရာ့ကို
ပြမည့် လက်ထဲက လက်သည်းခွံအတုလေးကို အိတ်ကပ်ထဲပြန်
ထည့်ရင်း တံခါးကိုတွန်းဝင်လိုက်သည်။ ဖုန်းပစ်ပေါက်၍ စားပွဲပေါ်
မျက်နှာမှောက်နေသော ဆရာ့ကိုမြင်ရသည်။ မပြောချင်သော
သတင်းကိုပင် ပြောရပေတော့မည်။

“ဒီမနက်လည်း ရှစ်ခေါက်မြောက်. . . အဲ့ဒီ ကွန်ဒိုအခန်းရှေ့
ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့တယ်ဆရာ၊ ထုံးစံအတိုင်း သော့ခလောက် တန်း
လန်းပါပဲ၊ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းကပြောတယ် သူတို့မိသားစုက စင်ကာပူ
မှာ အနေများတာတဲ့”

အိတ်ထဲက အရာကိုစမ်းရင်း ထပ်ပြောရမယ့်စကားကို ပြော
သင့်မပြောသင့် မောင်စံစဉ်းစားနေသည်။ လုံခြုံရေးကြီး ပြသော
ခန်းနေမိသားစုဝင်စာရင်း ဖြစ်သည်။

“သုံးယောက်တည်းပဲ စာရင်းရှိတာ ငါတူရဲ့. . . ဦးပြည့်စုံရယ်၊
ဒေါ်ခင်ပပရယ်၊ သမီး ခင်ပြည့်စုံရယ်. . . မောင်ရင်ပြောတဲ့ ပြည့်စုံ
မောင်ဆိုတာ မရှိဘူး”

သူ ပါးစပ်ပြင်စဉ်. . .

“ဒေါက်!. . . ဒေါက်!. . . ဒေါက်!. . .”

“ဆရာ ဧည့်သည်ထင်တယ်. . . ဆရာ အမူအရာ ပြင်ပါဦး”
“ငါ့ကိုမေးရင် မရှိဘူးပြောလိုက်ကွာ. . . ငါတွေ့ချင်တဲ့သူက
လွဲရင် ငါဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ချင်ဘူးကွာ”

မောင်စံ တံခါးဖွင့်၍ ထွက်သွားသည်ကို မှောက်လျက်သား
ကပင် ကြားနေရသည်။

ခဏကြာသည်။ ထို့ထက် နည်းနည်းပိုကြာသည်။

“ကလစ်!. . . ကျွီ. . .”

မောင်စံ၏ အသံပင်ဖြစ်သည်။

“ဆရာတွေ့သင့်တယ်လို့ ထင်တဲ့ ဧည့်သည်ပါ၊ တွေ့လိုက်ပါ
ဆရာ”

ပြောဆိုရင်းပင် နောက်ကလိုက်ဝင်လာသော နောင်နောင်
နှင့် နောင်နောင်လက်ကို တွဲဖက်ထားသော မိန်းမချောလေး အေး
အေးအောင် ဖြစ်နေသည်။ လက်ထဲကအထုပ် စားပွဲပေါ်တင်၍
ကြမ်းပေါ်ထိုင် လက်အုပ်တန်းချီသည်။

“လာကန်တော့တာပါ ဆရာ၊ သူက. . . အဲ. . . ဖလော်တက်
နေတယ်. . . ဆရာမြင်ဖူးပါတယ်၊ ကျွန်တော့် အိမ်သူသက်ထား
လောင်း အေးအေးအောင်ပါ”

“အေးကွာ. . . ဝမ်းသာတယ်၊ အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းရ
ပါစေ”

“သတင်းထူးလည်း ပါတယ်တဲ့ဆရာ၊ ကဲ. . . ကန်တော့ပြီး
ရင် ဧည့်ခန်းမှာထိုင်ပြောကြရအောင်”

မောင်စံက သူ့ဆရာကို ထူမတ်၍ နှုံးခန်းထဲရှိ ဧည့်ခန်းတွင် အတူထိုင်ကြသည်။

“ဘာသတင်းထူးလဲ နောင်နောင်”

“အဖြစ်မှန်ကို သိထားတာက ကျွန်တော့်ဇနီးလောင်း ‘အေး’ ပါ ဆရာ၊ အေး.. ဆရာ့ကို အဖြစ်မှန်အတိုင်းပြောပြလိုက်ပါ”

ကျော့ရှင်းလှပသလောက် မြန်မာဆန်သော အေးအေး အောင်က ရိုရိုကျိုးကျိုးပင် သူ့ကိုပြုံးပြရင်း ခပ်ယိုယိုအနေအထား နှင့် စကားလုံး ရွေးနေပုံရသည်။

“အေးအောင်ဖေဖေနဲ့ ဦးပြည့်စုံက နယ်မှာကတည်းက ငယ် ပေါင်းမိတ်ဆွေရင်းချာတွေပါ။ နှစ်အိမ်တစ်အိမ် တစ်မိသားစုတည်း လို့ နေခဲ့ကြတာပါရှင်၊ ဦးပြည့်စုံက အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေးသမား ကြီး ဖြစ်လာသလို.. အေးအောင်ဖေဖေ ဦးအောင်ကောင်းက စိတ်ရောဂါအထူးကု ဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်လာပါတယ်.. လိုရင်းပြောရ ရင် ခင်ပြည့်စုံဟာ ဖေဖေလူနာပါရှင်”

“ဟင်!.. ပြည့်.. ပြည့်စုံမောင်ကကော”

“အဲ့ဒါကို ပြောပြမလို့ပါရှင်.. ခင်ပြည့်စုံဟာ သိပ်သနား စရာကောင်းတဲ့ ပညာမဲ့အဒေါ်ရဲ့ သားကောင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဦးပြည့် စုံနဲ့ ဒေါ်ခင်မမ ရန်ကုန်ပြောင်းတော့ အဒေါ်အပျိုကြီး ဒေါ်ခင်ပပနဲ့ နယ်မှာနေခဲ့ရတာပဲ၊ ခင်ပြည့်စုံဟာ ကလေးဘဝကတည်းက အ ရပ်ထဲမှာ ဘိုမလို့ အခေါ်ခံရတဲ့အထိ အင်မတန်လှပြီး ချစ်စရာ ကောင်းပါတယ်၊ အဒေါ်နဲ့အတူ ကြွေလေ့မှာရေချိုးရင်း အပျိုသွေး

စပေါ်ပါတယ်.. ကန်တော့ပါရဲ့ရှင်.. ဒါဟာ အင်မတန်အရေးကြီး တဲ့ကဏ္ဍမို့ ထည့်ပြောရတာပါ၊ ခင်ပြည့်စုံကို ကျန်းမာရေးအကြောင်း ကြုံပြောပြဖို့ ဒေါ်ခင်ပပ မသိတဲ့အပြင် ကြွေလေ့ထဲ ရဲခနဲဖြစ်လို့ အရမ်းကြောက်လန့်ထိတ်ပျာနေတဲ့ ခင်ပြည့်စုံလေးကို ငယ်ငယ် ရွယ်ရွယ်နဲ့ လင်ထောင်ချင်တဲ့ကောင်မဆိုပြီး ရေနစ်ပြီး ရိုက်နှက်ပါ တယ်၊ အပြင်ကနေ ရေချိုးခန်းတံခါးကို ညဉ့်စာမကျွေးဘဲ ပိတ်ပစ် လိုက်ပါတယ်၊

အပျိုဖော်ဝင်စဟာ အင်မတန် အရေးပါတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါ တယ်၊ အဲ့ဒီမှာ သူဟာ စိတ်ဒဏ်ရာနက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စရပါတော့ တယ်..

သူရဲ့ မိန်းမဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း မသိစိတ်က ရွံ့မုန်းပါတော့ တယ်၊ သူဟာ သဘာဝဓမ္မတာဖြစ်တိုင်း စိတ်ရိုင်းဝင်တတ်ခဲ့ပါတယ်၊ အပျိုသွေးကြွလို့ လှပလာတဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို သူစိတ်ထဲက အရမ်း နှစ်သက်နေမိသလို.. တစ်ပြိုင်နက်မှာ အမုန်းကြီးမုန်းနေခဲ့ပါတယ်၊ ကလေးတစ်ယောက်လို ဆပ်ပြာမြှုပ်တွေနဲ့ ပေပွအောင် ရေချိုးရင်း မှန်ထဲကသူပုံရိပ်ကို တစ်ခုခုနဲ့ ပစ်ပေါက်တတ်လို့ သူ့အဒေါ် ခဏ ခဏ ထပ်ရိုက်တာလည်း ခံရဖူးပါတယ်၊ သူ့ကိုနယ်မှာကတည်းက ယောက်ျားလေးလို စဆင်တာလည်း သူ့အဒေါ်ပါပဲ..

“နေ.. နေပါဦး အေးအေးအောင်”

မောင်စံက လက်သည်းခွဲအတုလေး ချပေးရင်း သူ့အထင် ကို ပြောမည်ပြုသည်။

သူက မနေနိုင်တော့၍ ဖြတ်မေးခြင်းဖြစ်သည်။

“ခင်ပြည့်စုံနဲ့ ပြည့်စုံမောင်ဆိုပြီး အမြွှာမောင်နှမ. . အဲ. . အမြွှာညီအစ်မ ငါးမိနစ်ပဲ ခြားမွေးတာဆို”

“အဲ့သလိုကို သူလည်း တကယ်ပဲထင်လာတော့တယ်လေ၊ အမှန်က သူ့ကိုယ်သူ ပြည့်စုံမောင်အဖြစ် ထပ်ပွားပစ်လိုက်တာပါ။

သူတစ်ယောက်တည်း မောင်တွေ မမတွေနဲ့ အပြန်အလှန် စကားပြောလာပြီဆိုရင် သူစ,ဖောက်ပြီလို့ ဖေဖေက မှတ်တမ်းရေး ထားပါတယ်၊ ဒါတွေဟာလည်း ဖေဖေမှတ်တမ်းထဲက အိပ်မွေ့ချ မေးမြန်းထားတာတွေကို. . အေး ပြန်ပြောပြနေတာပါ၊ အေး. . ရေးရမယ့် သီးဇစ်(စ်)လည်း ဖြစ်နေလို့ပါ”

“အင်း. . ဆက်ပါဦး”

“စီးပွားအရမ်းတက်လာတော့ ဦးပြည့်စုံဟာ သမီးနဲ့ခယ်မ ကို ရန်ကုန်ကို အပြီးပြောင်းစေပါတော့တယ်၊ ရန်ကုန်ရောက်မှ အိမ် တွင်းရေး ထိုးနှက်ချက်ကို ခင်ပြည့်စုံ ထပ်ခံရတော့တာပါ၊ အရိုးပွနဲ့ သွေးဆုံးရောဂါ ခံစားနေရတဲ့ သူမမေကွယ်ရာမှာ ဦးပြည့်စုံနဲ့ ခယ်မ ဒေါ်ခင်ပပဟာ ဖောက်ပြားပါတော့တယ်၊ ဒါကို ခင်ပြည့်စုံ မျက်စိ မှိတ်ပြီး ရေငုံနှုတ်ပိတ် နေခဲ့ရတယ်၊ အိပ်ရာပေါ်ကမေမေ မသိ အောင်ပေါ့. . အဲ့ဒါဟာလည်း စိတ်ကို ဒဏ်ရာထပ်ပြီးရင်း ထပ်စေ တော့တယ်၊

သူ ဖေဖေဆေးရုံ တက်ဖူးတယ်၊ သူ့အဒေါ်က ရှက်လှချည့် ဆိုပြီး အတင်းပြန်ခေါ်သွားတယ်. . အခန်းပိတ်ထားဖူးတယ်၊ သနား

စရာပါရှင်. . ဦးပြည့်စုံက တတ်နိုင်တော့ စင်ကာပူထိ ခေါ်ကုတယ်၊ သက်သာလာတယ်၊ ဟိုမှာ ဖက်ရှင်မိတ်ကပ်ပညာ ဘွဲ့ရအောင် ယူခဲ့တယ်၊ သူဖြစ်ချင်ဆုံးက စာရေးဆရာမလို့ အေးကိုပြောဖူးတယ်”

“အခု . . သူ. . သူ ဘယ်ရောက်နေလဲဟင်”

“အဆက်အသွယ်ပြတ်နေတော့ သူမြန်မာပြည်ပြန်ရောက် နေတာတောင် ဟိုတလောက ရှော့ပင်းမော်လ်အသစ်မှာ တွေ့မှသိရ တယ်”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နားထောင်နေသော နောင်နောင်က. . .

“ဆ. . ဆရာတို့အုပ်စု. . လိုက်. . လိုက်ခိုင်းတဲ့နေ့လေ၊ အေးကို နှုတ်လှမ်းဆက်နေတာတွေတော့ ကျွန်တော်ကြောင်နေတာ ပြည့်စုံမောင် ကာလာချိန်းလာတယ် မှတ်လို့”

မောင်စံက ဝင်ဟန့်သည်။

“ကြော်ငြာမဝင်နဲ့ကွာ ဇာတ်ရှိန်ကောင်းနေပြီ နောင်နောင် ရ၊ အခု ခင်ပြည့်စုံ ဘယ်မှာလဲ. . မအေးအေးအောင်ကို သူ အဲ့သ တုန်းက ဘာပြောသွားသလဲ”

“အေးက တစ်ကိုယ်တည်းပါလား ဆိုတော့. . သူက ချစ်သူ လာပြန်ရှာတာ တွေ့နေပြီတဲ့. . သူပျော်နေပုံပါပဲ၊ ချစ်သူဆီ အပြီး ပြန်လာနိုင်တို့ သူ့ဘိုးတော်ယုံကြည်အောင် ခဏပြန်ရဦးမယ်တဲ့”

“ဟိုဟိုက ဖုန်းနံပါတ်ကော ပေးမသွားဘူးလားဗျာ”

“ဟင့်အင်း စကားစဖြတ်လိုက်ရတယ်ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ”

“ဟောဒီက နောင်နောင် အနားရောက်လာလို့လေ...၊
 ဪ... ဒါနဲ့ ဆရာရေးတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးကြောင့် ကျွန်မသူ့ကို တစ်
 သက်လုံး ပါရမီဖြည့်ဖို့ ရွေးလိုက်တာပါ ‘ရမ်ဘိုသက်သေ ကိုယ့်မျက်
 ရည်’ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုလေးပါရှင်”

“ကျွန်တော့်ကို ခါလီအီသမုန်း ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“ဟောဒီ နောင်နောင်ပဲပေါ့ သူပြောတာ”

“မင်းကွာ... ဘယ်သူ့မှ မပြောပါနဲ့ဆို သစ္စာဖောက်တယ်”

“သစ္စာအကြီးကြီးတည်ဖို့ သစ္စာအသေးလေးကို ဖောက်
 လိုက်တာပါ ဆရာ၊ မှန်သောစကားကို ပြောသင့်သောနေရာ၌
 ပြောကိုပြောရမယ်လို့ ဆရာပဲ ဥပဒေသ ထုတ်ပေးထားတာလေ...၊
 ဆရာ ကုသိုလ်ဖြစ်အချစ်သင်တန်းက ဂုဏ်ထူးနဲ့ ကျွန်တော်အောင်
 မြင်တာကို ဆရာတို့ ဂုဏ်ယူကြစမ်းပါ”

“မင်းအတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်ကွာ မင်းကတပည့်ဖြစ်ပြီး
 ဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်တယ်... ငါ ဆရာက ဆပ်ပလီ... မော်ရေးရှင်း
 တောင်မပါဘဲ တလိမ့်ခေါက်ကွေးကျနေခဲ့တဲ့အဖြစ်ပါ”

“ခင်ပြည့်စုံ ပြန်လာမှာပါဆရာရယ်၊ အေးနဲ့တွေ့တုန်းက
 သူ့လက်ထဲမှာ ခါလီအီသရဲ့စာအုပ်တစ်အုပ် တွေ့လိုက်တယ်၊ သူက
 အရင်ထဲက စင်ကာပူမှာ ကွန်ပျူတာ Hacker စာရင်းထဲ ဝင်ဖူးတယ်
 ဆရာ၊ ဆရာ့ကို ဒီအထိပြန်ပြီး Hack လုပ်တာလို့ပဲ ကျွန်တော် ထင်
 တယ်...”

နောင်နောင် နောက်ဆုံးပြောသွားသော စကားလေးက သူ

ကို အားရှိစေသည်။ အေးအေးအောင်ကို ကြုံတုန်းပြောသွားသော
 တရင်းတနီးစကားတွေကိုလည်း အားဖြည့်ယူရတော့သည်။

ရှေးမတတ် သူ့ကို ပညာပြသွားသော လက်မှတ်ရလေးကို
 သာ နေ့စဉ်မျှော်နေမိတော့သည်။

နောင်နောင်တို့အတွဲ ပြန်သွားသွားချင်း မောင်စံနှင့်သူ
 တစ်ပတ်ရစ် nissan bluebird ကားတစ်စီးဝယ်သည်။ စင်ကာပူ
 လေယာဉ်စာရင်း (ARRIVAL) ကို အတိအကျ မောင်စံကို စုံစမ်းခိုင်း
 ထားလိုက်သည်။

၆ ၆ ၆ ၆

BURMESE
CLASSIC

များမကြာမီ.. မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်မှ လုံခြုံရေးများသည် စင်ကာပူလေယာဉ် ဆိုက်ချိန်တိုင်း တစ်ယောက်တည်း မောင်းလာ၍ တစ်ယောက်တည်း ပြန်ပြန်မောင်းထွက်သွားသော bluebird ကား ဟောင်းလေးကို သတိထားမိလာကြသည်။ သူတို့ သတိဘယ်လိုမှ မထားမိသည်က ကားဒက်ရှ်ဘုတ်ပေါ်တင်ထားသော...

လက်မှတ်လေး ဖြစ်သည်။

သက်သေအဖြစ်... “ဘဝတူပါချစ်သူရယ်”.. ဟု ပြရန် လက်မှတ်လေး ဖြစ်ပါသည်။

လုံခြုံရေးတင်ပါစေ

